

Chronologische ontwikkelingen

Joegoslavië

Map 10 C

Amnesty International - News Release - EUR 70/03/00

13 January 2000

YUGOSLAVIA

Kosovo: KFOR must act now to curb violence against ethnic minorities

Copyright notice: The copyright for this document rests with Amnesty International. You may download and read it. You may not alter this information, repost or sell it without permission. If you use this document, you are encouraged to make a donation to Amnesty International to support future research and campaigning. Please contact your nearest AI office.

News Service 008/00
AI INDEX: EUR 70/03/00
13 January 2000

Kosovo: KFOR must act now to curb violence against ethnic minorities

The murder of a Slavic Muslim family in Prizren town yesterday highlights the continuing failure of the international community to protect the human rights of all minorities in Kosovo, Amnesty International said today.

The slain victims -- a father, mother, daughter and elderly grandmother -- were shot dead in their home by an unknown perpetrator in the southern Kosovo town of Prizren where ethnic Turks, Serbs, Roma, Slavic Muslims and the Gorani live alongside ethnic Albanians.

Murders, violent attacks, intimidation against minorities and house burnings in the Prizren area have continued at an alarming rate since the departure of the Yugoslav forces and deployment of the international security presence (KFOR) in June 1999.

Almost all Serbs in the villages surrounding Prizren have been compelled to leave their homes. Members of the Serb community and other minorities frequently seek refuge in the Serbian Orthodox Church where they await an escort out of Kosovo.

"Although the majority of victims over the past six months have been elderly Serbs and Roma, violence and intimidation against other minorities, particularly Slavic Muslims and the Gorani, has steadily continued in the past three months," Amnesty International said.

"After repeated appeals from the remaining minority communities for enhanced security in the Prizren area, KFOR increased measures in December to provide protection to them. Despite this, violence against minorities and destruction of their property has increased sharply in recent weeks culminating in this horrific incident."

"There are currently 42,500 KFOR troops in Kosovo with the

mandate to create a secure environment for all communities. It is time for the international presence to fulfil its obligation to protect human rights and take urgent action to prevent further human rights abuses," Amnesty International urged.

Background

In June 1999 the international security and civilian presences, KFOR and UNMIK, were deployed to Kosovo by the United Nations to order to create a secure environment and to protect and promote the human rights of all. The Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE) and the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) were given the specific mandate to protect minorities in Kosovo. However, more than six months after the deployment of KFOR and UNMIK, human rights abuses against Serbs, Roma and increasingly Kosovo's smaller minority communities, continue to be perpetrated on a daily basis.

Source: Amnesty International, International Secretariat, 1 Easton Street, WC1X 8DJ, London, United Kingdom

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zaterdag 29 januari 2000 0:35
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Reverse Fascism, Racism of NWO Media (Jan. 28, 2000) (<http://www.truthinmedia.o>)

Truth in Media Global Watch Bulletins

logolittle.jpg (9114 bytes) <<http://www.truthinmedia.org/images/logolittle.jpg>>

TiM GW Bulletin 2000/1-7

Jan. 28, 2000

Different Strokes for Different Folks...

Reverse Fascism, Racism of NWO Media

Anti-Slavic Slander Tolerated, Spoof of "Liberal Values" Punished

FROM PHOENIX, ARIZONA <<http://www.truthinmedia.org/Images2000/diamond.gif>>Topic:
BALKAN AFFAIRS

HEADLINES

Toronto	1. Canadian TV Anchor Fired for "Off-Color" Remark
Taipei	2. Anti-Serb Hate Propaganda - Part I
Washington	3. Anti-Serb Hate Propaganda - Part II
New York	4. Hollywood Anti-Serbian Propaganda (by Kevin Beary)
Sydney	5. TiM Editor's Upcoming Australian Lecture:
"New World Order and Serbia"
Ottawa	6. Former Ambassador Turned Away at
Canadian Embassy in Belgrade
San Diego	7. "Kosovo Crisis" (A Book by Vojin Joksimovich)
Paris	8. "In Memoriam:" French Group Sings for Serbs

1. Canadian TV Anchor Fired for "Off-Color" Remark

TORONTO, Jan. 19 – CTV News, a Canadian national TV network, fired its anchor Avery Haines on Jan. 17 for remarks she made unknowingly on-air the previous weekend. The network announced the dismissal shortly after the Canadian Race Relations Foundation called on the network to "disassociate itself" from the anchor's comments.

Haine's off-the-cuff comments were made shortly after she had flubbed a live introduction to a taped report without realizing she was still on air. After stumbling over her introduction early Saturday morning (Jan. 15) Haines said sarcastically:

"We've got a stuttering newscaster. We've got the black, we've got the Asian, we've got the women. I could be a lesbian, folk dancing, black woman stutterer." She added, laughing: "In a wheelchair, with a gimping rubber leg. Yeah, really. I'd have a successful career, let me tell you."

Haines later apologized to viewers twice (!) at the CTV network's request, but it didn't save her job. "We've demonstrated our commitment to our policy with a dismissal," said Henry Kowalski, CTV's senior vice-president of news.

Jawohl, Herr Kowalski! Horosho, Comrade Kowalski! Good lapdog, Henry!

Tim Ed.: Now, contrast the harshness with which the New World Order's lapdog media dealt with one of its own who dared to spoof its "liberal values," believing she was off the air, with a far more tolerant treatment of a far more grievous offence - an "on the air," in your face, deliberate anti-Russian slander by an Ottawa Citizen columnist, John Robson (see "Canadian Columnist Calls Russia a 'Lump of Dung,' Yet Gets to Keep His Job!" <<http://www.truthinmedia.org/Bulletins2000/tim2000-1-6.html>>). He also apologized, and got to keep his job - as an OpEd editor, too!

What's sauce for the goose, therefore, clearly isn't sauce for the gander. You can slander the Russians or the Serbs - in public and evidently without repercussions. But God save you if you touch the select "minorities" which the NWO media commissars have placed on the "untouchables" list.

If in doubt, read on... about the anti-Serb hatemongering being condoned from Taipei to Washington.

2. Anti-Serb Hate Propaganda - Part I

TAIPEI, Jan. 4 – On Jan. 4, one Laurence Eyton of Taiwan wrote an angry e-mail in response to a copy of the correspondence he had received from one Russell G H Mathews, BCom(Q'ld) BSc (Q'ld), Member of the Standing Committee of Convocation of The UNIVERSITY of QUEENSLAND, an Accountant, Mathematician, Computer Logician, Taxpayer's Advocate and Counsel before Administrative Appeals Tribunal. Australian Securities and Investment Commission Agent... to John Ryan, an Australian member of Parliament ("John Ryan, MLC").

Mr. Eyton's angry e-mail read:

"Dear Mr Mathews,

*I am not John Ryan so I cannot imagine why you are sending e-mail meant for him to me instead. As for the Serbs, the sooner **Serbia is ethnically cleansed of Serbs the better. Europe needs a final solution to the Serbian question as soon as possible.** (emphasis added)*

L.D. Eyton"

So, apply the solution to the Kosovo Crisis is for Europe to apply "a final solution" to the Serbs, according to Mr. Eyton.

Now, if Mr. Eyton were just some "Internet nut," his comments would hardly be worth a second look. But upon additional research, the TiM editor has established that this particular Mr. Eyton is no ordinary "Internet nut." He is the deputy managing editor of the Taipei Times, a leading Taiwan newspaper. And he is also editor of the paper's opinion pages. And he is also a correspondent for London-based The Economist.

In other words, just like the Ottawa Citizen's John Robson, who also happens to be the Canadian paper's OpEd editor, not just a columnist, Laurence Eyton is paid to shape his readers' opinions. In Taiwan, and through the Economist - around the world, too.

And just like Haine and Robson, Eyton subsequently apologized in another e-mail sent to Mr. Mathews for his hateful racist remarks about the Serbs. But also just like Robson, Eyton got to keep his job. Haine did not.

So what are reasonable logical people to conclude from such unequal treatments? That the Serbs and the Russians rank lower than the blacks, lesbians, stutterers or the disabled wheelchair occupants on the New World Order's scale of hate crimes? The more than 2,000 Serbs whom NATO has killed, along with hundreds of thousands of Russians who have died as victims of western "reforms," serve as a reminder of it.

But the "fish rots from the head," says an old Eastern European proverb. To see whom the media editors in Canada, Taiwan or Australia may be copying in their hateful anti-Slavic editorials, check out the next story...

3. Anti-Serb Hate Propaganda - Part II

WASHINGTON, Jan. 7 – On Jan. 7, the Orthodox Christmas Day, the same day the Ottawa Citizen's columnist called Russia a "lump of dung," another piece of hateful anti-Slavic propaganda was published by the Washington Post, ostensibly a "liberal" daily published in the new capital of the Evil Empire. The headline was, "Serbs to Serbia":

"As the former military mayor of the Kurdish refugee camps in Zakho, Iraq, I remember the efforts made by those of us in the armed forces to get the Kurdish people in fear of their lives to safe havens. We succeeded in this mission. I had hoped some of the lessons we learned in operation Provide Comfort, which followed Desert Storm, might have been remembered and applied in similar situations--such as Kosovo. The Post correctly termed this a "test case of the merits of military intervention" ["A Police Force for Kosovo," editorial, Dec. 26].

Sadly it appears we need to learn the obvious again. The Serbs in Kosovo need to live in a safe area where they are not viewed as killers by virtue of their ethnicity. That area is not in Kosovo.

Are we somehow blinded by the notion that it would be nice if the lion could lie down with the lamb and if the lamb could be made to trust us? Let's get past that fantasy and use the military forces now in Kosovo to shepherd the remaining Serbs to greener pastures in Serbia.

BRUCE H. ALCAN, Washington"

TiM Ed.: That this Kurd would suggest the Serbs should be "ethnically cleansed" from their centuries-old native lands by the New World Order's "military forces in Kosovo" is perhaps not surprising. Mr. Alcan may be a victim of the NWO propaganda who is mistakenly seeing the Serbs in the role of the Turks or Saddam Hussein - both traditional oppressors of the Kurdish people. Maybe he doesn't know that, **Kosovo is Serbia!** Always has been. Always will be.

But for Washington Post to publish a letter which advocates "ethnic cleansing," and then add to it its own anti-Serbian hate-mongering headline - "Serbs to Serbia," sends a signal to all open-minded Americans as to what the NWO media are all about. It's fascism and racism reincarnated! Only reverse fascism and racism. What if the Post's headline were to have read, "Jews Out of Palestine" instead of "Serbs to Serbia?"

And just think, unlike Haine, Robson or Eyton, no Post editor has even apologized for it!

4. Hollywood Anti-Serb Hate Propaganda (by Kevin Beary)

NEW YORK, Jan. 18 - We received the following (unsolicited) contribution on the same subject from Kevin Beary, a TiM reader in New York:

*"Anyone given to indulging in conspiracy theories will surely appreciate the Star Trek film *Insurrection*, available on video cassette. The film seems to be a science-fiction justification for the NATO war against Serbia, made by the Hollywood division of the New World Order both to prepare the American people for the Serbian war (the film was released in theaters in December 1998) and to ensure their continuing support of the war once it started (the video edition of the film became available on May 11, 1999--about seven weeks after the initiation of the bombing campaign).*

*Insurrection starts with the depiction of a tribe of hippie types--a people called the Baku--who live on a distant planet in a bucolic utopia such as might have been imagined by a 1960s Haight-Ashbury hippie through clouds of marijuana smoke. This ShanGri-La is derived from influences including Henry David Thoreau's *Walden*; Colonial Williamsburg; Joni Mitchell's flower-child paean to rustication, "Sisotowbell Lane"; H.G. Wells' *The Time Machine*; and the *Gap for Kids*. The Baku are of course pacifists, and a Baku version of the Kosovo Liberation Army is nowhere to be seen.*

The Baku enjoy the benefits of their planet's radiation, which continuously regenerates their genetic structure, ensuring them eternal youth. Their anyone-over-thirty hippiedom is threatened, however, by an aging people called the Sona. The Sona desire to relocate the Baku onto another planet, so that they--the Sona--may enjoy the benefits of the regenerative radiation.

To the rescue comes Captain Picard, who learns of the Sona's nefarious plans and dedicates himself to the preservation of the Baku.

Just in case some viewers might miss the film's propagandistic point, Capt. Picard articulates it when explaining his dedication to the Baku cause to Anij, one of the Baku women:

"Some of the darkest chapters in the history of my world involve the forced relocation of a small group of people to satisfy the demands of a large one," Picard intones. "I'd hoped that we had learned from our mistakes, but it seems that some of us haven't."

Insurrection contains shots of long columns of Baku refugees, shots that could have been used by the news channels a few months later in their coverage of the "Crisis in Kosovo"--save for the fact that the Baku's clothes are a bit too fashionably Gappish for real-life trekking.

Of course, the producers of the film could not foresee every aspect of the Serbian war, and there are a few scenes that tend to dilute their anti-Serbian message. For example, while the Baku are evacuating their village during a Sona attack, there is a scene of a bridge being bombed and Baku falling into the water. This is of course reminiscent of the NATO bombing of Serbian civilians on bridges--hardly something that jingoistic Hollywood would want to remind the viewer of.

Again, when a Federation Admiral (who, along with the Sona, has his eyes on the planet of youth), tries to persuade Capt. Picard to accept the relocation of the Baku by saying, "We're only moving 600 people," Picard replies: "How many people does it take, Admiral, before it becomes wrong? 1,000? 50,000? A million? How many people does it take, Admiral?"--which sounds uncomfortably (from Hollywood's point of view) like an argument against the NATO bombing of Serbian civilians.

The film's multiculturalist message is somewhat marred by Anij's disclosure to Picard of her separatist inclinations: "We've always known that to survive," the flirtatious Baku woman tells the infatuated captain, "we had to remain apart."

Such a statement would seem to go against the multi-ethnic sensibility of this film and of the Star Trek series in general--reminiscent, as it is, of Jefferson Davis' famous remark, "All we want is to be let alone." But fortunately for the Baku, Anij's separatist declaration passes over the head of the normally perspicacious Capt. Picard.

It turns out at the end of the film that the Baku and the Sona are related. We are all brothers (and sisters) after all--even if the Serbs had to be driven from Kosovo in order for them to realize it."

5. TiM Editor's Upcoming Australian Lecture

PHOENIX, Jan. 27 - This is to advise you of the upcoming TiM editor's lecture in Sydney, Australia, on Friday, Feb. 18, 2000 at 7PM. The lecture will be presented this time IN SERBIAN language, and will be held at:

St. Stephen's Parish Centre, 259 Hyatts Rd, Plumpton, NSW

Tel: 02-9832-3676; Fax: 02-9625-0986

For additional details, click on: <http://www.truthinmedia.org/Sydney2000/sydney-index.html> .

Or you can also e-mail Father Miletich at: serbo@accsoft.com.au
<<mailto:serbo@accsoft.com.au>> .

6. Former Ambassador Turned Away at Canadian Embassy in Belgrade

OTTAWA, Jan. 28 - A former Canadian ambassador w
<<http://www.truthinmedia.org/images/NatoWar/bg4-16-6.jpg>>as turned away by the Canadian

Embassy staff in Belgrade when he tried to pay them a courtesy visit at the building in which he represented his country in 1990-1992. Slobodanka Borojevic, a TiM reader from Ottawa, told the TiM editor today that she had heard Mr. James Bissett personally describe the incident on CBC Radio program "As It Happens," which aired last night (Jan. 27). Here's the gist of what had happened:

At the invitation of the Serbian Writers Guild, Mr. Bissett, former Canadian ambassador to Yugoslavia, Bulgaria and Albania, and an outspoken critic of NATO's war on Serbia (see "NATO Leaders Have Taken Us Back to Barbarism" - S99-96, Day 70, Item 4, June 1, <<http://www.truthinmedia.org/Kosovo/War/day70.html>> for example) participated in a two-day conference in Belgrade. The topic was "Serbia and the West."

After the conference ended on Jan. 25, Mr. Bissett wanted to pay a courtesy call on the Canadian Embassy in Belgrade. That's something he said he had done each time he visited Belgrade before. This time, however, he was prevented from entering the building. He was told by a staff member that none of the Embassy staff are allowed to speak to him, and that the order came from the Department of External Affairs in Ottawa. Whereupon, Mr. Bissett turned around and left.

TiM Ed.: Now, for those among the TiM readers, especially Canadian citizens, who have a problem with the treatment which Ambassador Bissett received, here's the phone number of the Canadian Foreign Minister, **Lloyd Axworthy**, whose office reportedly issued such an order to its Belgrade Embassy staff: **613-995-1851**. Maybe you wish to let him know, as the TiM has just done, that Canadian embassies are supposed be a home away from home for all Canadian citizens, not just for those who support Ottawa's fascist policies. Or you can e-mail Axworthy at: Axworthy.L@parl.gc.ca <<mailto:Axworthy.L@parl.gc.ca>> .

<<http://www.truthinmedia.org/images/updated.gif>> Jan. 28, 2000, 5:30PM (EST): Anne Flanigan, a spokeswoman for the Canadian Department of External Affairs, told the TiM this afternoon, that Mr. Bissett had exaggerated the story. What happened, she said, was that the staff at the Belgrade Embassy were too busy to talk to him, since he arrived unannounced, without a prior appointment. So Mr. Bissett didn't want to wait, and walked out, Ms. Flanigan said.

7. "Kosovo Crisis" (A Book by Vojin Joksimovich)

Text Box: <<http://www.truthinmedia.org/Images2000/vojin.gif>> *PHOENIX, Jan. 27* - "Kosovo Crisis: A Study in Foreign Policy Mismanagement," is the latest book released about NATO's bombing of Serbia. It is authored by Dr. Vojin Joksimovich, a nuclear scientist from California.

And it is "the first comprehensive detailed volume about the war in Kosovo as told from a non-NATO perspective in the hardcopy editions," according to some early reviews. It's also the first "no-holds barred" attack on the NATO propaganda machine and their dirty little illegal war.

The Foreword to the book was written by Sir Eldon Griffiths, President of the World Affairs Council of Orange County, California, and a former Foreign Editor for Newsweek.

"Vojin Joksimovich has produced a radioactive commentary so hot and so corrosive, that no historian and few journalists would dare no to indulge in it," Griffiths says.

To inquire about the book, or to order it, write to: **Graphics Management Press, P.O. Box 241811, Los Angeles, CA 90024 (Tel. 310-475-2988).**

8. "In Memoriam:" French Group Sings for Serbs

PARIS, Jan. 11 - Among some TiM readers from NATO countries who went to Serbia during last year's bombing to show their support for the Serbian people and their opposition to NATO were a couple of your Frenchmen from the Schleiter family in Le Vesinet, near Paris. They joined the thousands of Belgrade residents who guarded the city's bridges night after night with nothing but their lives.

Now the two Frenchmen have made a CD about it, named it "In Memoriam," and dedicated it to all the Serb victims of NATO's bombing. You can order the Schleiter CD by sending a check for 120 French Francs (US\$18) plus postage (which should be estimated depending on the country you're in) to:

Xavier Schleiter, 41 allée des Bocages, 78110 Le Vesinet, France, e-mail: bocage@club-internet.fr <<mailto:bocage@club-internet.fr>>

9. Kosovo KFOR "Peacefarce" by the Numbers

BELGRADE, Jan. 18 - We've received the following account of the Kosovo KFOR "Peacefarce" from Jun 12, 1999 to Jan. 13, 2000. Judge for yourself how much of "peace" versus "farce" the NATO/KFOR Kosovo "peace process" has been:

1) Number of terrorist attacks: 3,688 (out of which 3,630 were committed against civilians, i.e. 3,433 against Serbs and Montenegrins, 87 against Albanians and 110 against members of other nationalities).

2) Number of abducted and missing persons: 688 (out of whom 656 were civilians, i.e. 598 were Serbs and Montenegrins, 36 Albanians and 22 members of other nationalities). The fate of 559 abducted civilians is still unknown, while 64 were killed.

3) Number of killed persons: 793 (out of whom 772 were civilians, i.e. 684 were Serbs and Montenegrins, 22 massacred, 84 mutilated and 5 burned to death, 63 were Albanians and 25 members of other nationalities in Kosovo and Metohija).

4) Number of arbitrarily arrested persons by KFOR (Serbs accused of allegedly committing "war crimes" are detained in prisons in Pristina, Prizren, Sojevo near Urosevac, Kosovska Mitrovica, Gnjilane, Lipljan and Kolokot Banja. They have been arrested only on the ground of information provided by the Albanians of the so-called "KLA" and a large number of these persons are detained without any court decision).

5) Number of wounded persons: 611

6) Reported cases of physical assault, harassment and inflicted grave bodily harm: 416

7) Registered cases of threats: 356

8) Registered number of dwellings broken into and forcibly taken occupancy of: 776 in Pristina, over 200 in Kosovska Mitrovica, 190 in Gnjilane, 124 in Orahovac, a large number in Kosovo Polje and Lipljan.

[and so on and so forth... the list goes on for pages, and it includes the destruction of 77 Serbian Christian churches]

Which is why we said on Day 1 of the NATO Kosovo "peace farce" that it would turn out to be a "peace farce." And a continuation of NATO's war against Serbia, only by other means.

CIVIL ISSUES

POLITICS
MILITARY
KOSOVO AND METOHIA
ECONOMY
CULTURE AND RELIGION
SPORT

Albanians battered Jelica Stefanovic and Jovanovic
brothers
December 29, 1999

doesn't start... "Closed season for hunt on Serbs"

Kosovo Polje, December 29th - This morning a group of Albanians battered Jelica Stefanovic from Kosovo Polje, Major Gavrilovic Street.

The Albanians blocked the road and than physically assaulted and inflicted severe injuries to Jelica Stefanovic in the Kosovskih Junaka Street.

Late last night the house of Stojan Stanojevic in Vidovdanska Street, in which 12 persons live, was stoned. Apparently frightened and upset they reported the attack to the UN police and KFOR troops.

Brothers Aleksandar and Nebojsa Jovanovic from Bresje near Kosovo Polje were physically assaulted by eight Albanians. They were battered with metal bats, hands and feet before the eyes of numerous passers-by, in the vicinity of a police station.

After a 15-minute battering, the Jovanovic brothers fled the Trg Slobode Square, where the incident happened, and went into the nearby OSCE office, whence they called the police.

Unknown persons of Albanian nationality threw an explosive device last night on the house of Misko Janicijevic, in Vuka Karadzica Street in Lipljane. At the moment of the explosion Janicijevic's 8-year-old daughter and wife were in the house. Luckily, they were not injured, even though the house was destroyed.

Milija Micunovic (60) a displaced person from Slatina near Kosovo Polje vanished yesterday around 11.00 a.m., after he left the Medical Center in Kosovo Polje where he went for a medical exam after a severe operation performed on him in Belgrade. He is of medium height, an invalid, and was wearing black clothes due to bereavement for his deceased sister. There are some indications that Micunovic may have been kidnapped.

The attacks of Albanian separatists on the remaining Serbian population and their property have increased on December 25th, probably due to arrival of a significant number of Albanians from western Europe intending to celebrate the Christmas and New Year holidays there.

A large number of Albanians are visiting all the Serbian houses with a wish to allegedly purchase the immovable property. By doing so they are offering prices several times smaller than their actual worth.

[Home | Encyclopedia | Facts&Figures | News]
Copyright © 1998, 1999 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu

Search suc.org: Choose S.U.C. Page
About S.U.C.
S.U.C. Activities
News from Serbia
Kosovo Crisis
Bosnia, Croatia
Help children
BLAGO Fund
Serbian History
Serbian Art
Book Library
Become a member

Kosovo: Much Savagery but Not Genocide, Wall
Street Journal, Dec 31
War in Kosovo Was Cruel, Bitter, Savage; Genocide
It Wasn't

By DANIEL PEARL
And ROBERT BLOCK

TREPCA, Yugoslavia - When the blanket-covered trucks rolled toward the mining complex near this northern Kosovo town in April, Bexhet Kurti didn't give them much thought. The Yugoslav army had a military base there, after all.

It was in July, after the fighting ended and Mr. Kurti returned to battle-scarred Trepca, that the young house painter started hearing the whispers. "Did you hear there are 700 bodies in the mine?" asked one acquaintance in the hilltop cafe above the mine-shaft tower. "No, not in the mine, but in the furnace" on the other side of the mountain, said another.

By late summer, stories about a Nazi-like body-disposal facility were so wide-spread that investigators sent a three-man French Gendarmerie team spelunking half a mile down the mine to search for bodies. They found none. Another team analyzed ashes in the furnace. They found no teeth or other signs of burnt bodies.

In Kosovo last spring, Yugoslav forces did heinous things. They expelled hundreds of thousands of ethnic Albanians, burning houses and committing summary executions. It may well be enough to justify the North Atlantic Treaty Organization bombing campaign and the war-crimes indictment of Yugoslav President Slobodan Milosevic.

But other allegations - indiscriminate mass murder, rape camps, crematoriums, mutilation of the dead - haven't been borne out in the six months since NATO troops entered Kosovo. Ethnic-Albanian militants, humanitarian organizations, NATO and the news media fed off each other to give genocide rumors credibility. Now, a different picture is emerging. Selective Terror

"Rwanda was a true genocide. Kosovo was ethnic

cleansing light," says Emiho Perez Pujol, a Spanish pathologist who exhumed bodies after both conflicts. In his sector of western Kosovo, he says, the United Nations told him to expect as many as 2,000 victims. His team found 187 corpses, none of which showed evidence to confirm local accounts of mutilations.

Some human-rights researchers now say that most killings and burning occurred in areas where the separatist Kosovo Liberation Army had been active, or in urban streets that backed into rural areas where KLA fighters could infiltrate. They say the Serbs were trying to clear out areas of KLA support, using selective terror, robberies and sporadic killings.

"We believed NATO was using the KIA as its invasion force," says retired Gen. Radovan Radinovic, a former chief strategist for the Yugoslav Army who advised military planners during the war with NATO. Gen. Radinovic says individuals may have committed abuses, while killing "thousands" of KLA guerrillas. (A successor organization to the KLA says it lost 2,400 dead over two years.)

Official Estimates

British and American officials still maintain that 10,000 or more ethnic-Albanian civilians died at Serb hands during the fighting in Kosovo. The U.N.'s International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia has accused Serbs of covering up war crimes by moving bodies. It has begun its own military analysis of the Serb offensive.

But the number of bodies discovered so far is much lower 2,108 as of November, and not all of them necessarily war-crimes victims. While more than 300 reported grave sites remain to be investigated, the tribunal has checked the largest reported sites first, and found most to contain no more than five bodies, suggesting intimate acts of barbarity rather than mass murder.

The KLA helped form the West's war-time image of Kosovo. International human-rights groups say officials of the guerrilla force served on the Kosovo-based Council for the Defence of Human Rights and Freedoms, whose activists were often the first to interview refugees arriving in Macedonia. Journalists later cited the council's missing-persons list to support theories about how many people died in Kosovo, and the State Department this month echoed the council's recent estimate of 10,000 missing. But the number has to be taken on faith: Western investigators say the council won't share its list of missing persons.

Reports From the Field

Even more closely connected to the KLA was Radio Free Kosova, set up in January as outsiders were cut off from Kosovo hot spots. A former correspondent for the radio, Qemail Aliu, says he and five other journalists holed up with the KLA

in central Kosovo mountains, using satellite phones to take reports from KLA regional commanders. The radio broadcasts were just strong enough to reach the provincial capital, Pristina, where a correspondent translated the reports into English for the KLA's Kosova Press Internet site.

When the guerrilla encampment had electricity, Mr. Aliu watched NATO briefings on TV. "Many times we saw Jamie Shea talking about the number of people killed, and many times they were the numbers from Kosova Press," he says.

NATO says Mr. Shea, its spokesman, didn't get information directly from Kosova Press. But officials acknowledge that NATO's member governments had little independent information about what was happening on the ground. "We were all hamstrung," a NATO official says. As the war dragged on, he says, NATO saw a fatigued press corps drifting toward the contrarian story: civilians killed by NATO's bombs. NATO stepped up its claims about Serb "killing fields."

Human-rights groups fed the information chain directly. As human-rights researchers assembled in neighboring Macedonia and Albania to interview refugees, State Department officials handed them proposed survey forms, trying to get everybody to ask standard questions about violence to aid war crimes cases. Among the groups cooperating was Physicians for Human Rights, which had long been calling for a ground force to protect ethnic Albanians.

Kosovo was a "genocide to come," warned Holly Burkhalter, Washington director of Physicians for Human Rights, in a National Public Radio commentary in April. "I was wrong," she says now. "But if you wait until it's proved to you six ways to Sunday, you haven't prevented it, have you?"

Human-rights groups at least used some scientific rigor, asking refugees what they personally saw. The news media's standards were more mixed. Many journalists had experience in Bosnia, where the mass slaughter of an estimated 7,000 men from the "safe area" at Srebrenica in 1995 was a warning not to be too skeptical about reports of Serb atrocities. Bosnia yielded three Pulitzer Prizes for reporters who proved atrocities. When Kosovo was finally opened to the foreign press in June, "fixers" cruising through the lobby of Pristina's Grand Hotel offered to take correspondents to burial sites.

Incident at Ljubenic

An example of the mass-grave obsession is Ljubenic, a poor western-Kosovo village of 200-odd homes below the Cursed Mountains, which MA fighters had used as a supply route. On the morning of April 1, Serb forces surrounded the town, villagers say, and three heavily armed militiamen walked up the village's main dirt road. They say the Serbs corralled village men at a crossroads, questioning them about weapons and the MA. Two villagers who spoke up were shot. One of the Serbs then said, "The KLA killed my brother," and the

Serbs started mowing down the men with machine guns, survivors say.

Eleven wounded men later staggered away in two groups, says survivor Sadik Jahmurataj, who adds that his group found a MA hospital in the hills a day later. When a KLA commander asked how many were killed, "the others were in a panic and said '150 to 200.' I said, 'No, that can't be. One hundred at the most.'

Over the next weeks, Mr. Jahmurataj and others told their stories to investigators 'from several human-rights groups. And after the war, returning villagers, who found 12 bodies scattered around Ljubenic, told Italian peace-keeping troops that 350 people were still missing from Ljubenic and the surrounding hamlets. One villager told of seeing worms coming from the ground in a field where the grass was un-usually short.

On July 9, after getting an "operations report" from the Italians, Dutch Army Maj. Jan Joosten mentioned during a regular press briefing in Pristina that a suspected grave had been found, and there could be as many as 350 bodies. He says journalists started packing their bags for Ljubenic before he even finished. "Biggest grave site holds 350 victims," London's Independent newspaper proclaimed the next day. Concern Worldwide, a charity working in Ljubenic, claimed that three-fourths of families lost their main wage earner.

In fact, investigators found no bodies in the field. It now appears that the number killed in Ljubenic was about 65. That is how many names are listed in KLA-printed memorial posters.

Plea for Remembrance

Mr. Jahmurataj, sitting on the lawn beside the Concern Worldwide tent, says villagers who weren't there distorted the story. When a U.N. van pulls up, Mr. Jahmurataj trots over to greet Alistair Graham, a war-crimes-tribunal official who had interviewed him in an Albanian refugee camp. Mr. Graham is just dropping off candy for children, but Mr. Jahmurataj pleads with him to continue the investigation.

'If other people exaggerated, that's bad," Mr. Jahmurataj says. "But everything I told you was exactly true." Mr. Graham says the tribunal will return in the spring.

Kosovo would be easier to investigate if it had the huge killing fields some investigators were led to expect. Instead, the pattern is of scattered killings. Many cases defy simple explanation: two blanket-covered bodies pulled out of a farmer's yard in a village where nobody was missing; a body that a child discovered by chance along a river; a semiclad torture victim.

Human-rights groups didn't give so much attention to the small killings. >From Macedonia, a researcher for Human Rights Watch, Benjamin Ward, wrote a re-port about the slaying of two youths during a Serb-ordered exodus from the southeast-Kosovo village of Malisevo. Townspeople say Serb gunmen forced 20 or so young men to lie face-down in a field, fired a machine gun inches from their heads demanding information about MA fighters, and killed two teenagers who trotted up the road from a nearby village. But Mr. Ward's report never left his computer; he says "it wasn't compelling" when reports of bigger massacres arrived.

Serbs' Own Inquiries

Meanwhile, the Yugoslav government in Belgrade is pursuing its own investigations and war-crimes trials, which skeptics regard as either an effort to deflect blame from President Milosevic or a warning to disaffected Serbian reservists to stay in line lest they be accused.

In one trial, Serbian police reservist Boban Petkovic is accused of murdering four ethnic Albanians in the western--Kosovo village of Rija on May 9, and policeman Djordje Simic is charged as an accomplice. The prosecution's documents charge that Mr. Petkovic, during a battle with the KLA, saw an ethnic Albanian running toward the forest and being grabbed by a Yugoslav soldier.

"Petkovic, believing the man to be a captured terrorist, approached the prisoner, took a sidearm from Mr. Simic, and shot the man in the head," the documents charge. They say Mr. Petkovic later heard voices from a house, and, "believing they were terrorists, Petkovic took his machine gun and killed all three people inside." The prosecution says the victims were "obviously civilians."

Mr. Petkovic's defense is that he was in battle, and that the chronic stress from being under attack by KLA terrorists affected his judgment. Mr. Simic says his gun was used without his permission.

The Mine-Shaft Story

Though brutal, these incidents don't have the impact of accounts of Serbs rounding up Albanian men and dumping their corpses down a mine-shaft. The world may owe that image to Halit Berani, head of a branch of the Council for the Defence of Human Rights and Freedoms in the city of Mitrovica. Mr. Berani is a former actor with a Karl Marx beard who summarizes Serb war crimes by showing a photo of a baby with a smashed skull.

Mr. Berani spent the war moving from village to village with his manual type-writer, calling in reports to foreign radio services and diplomats with his daily allotment of three minutes on a KLA satellite phone. He says he heard from villagers near Trepca that trucks were rolling in full and rolling out empty, and that a strange smell was coming

from the mine complex. He phoned in a report in early April suggesting that the mines had become a body-disposal site, and Deutsche Welle, a German-based radio service, carried the report in Albanian.

The story spread. In June, Kosova Press's Internet site quoted a U.S. embassy official in Athens as saying there are "witnesses and still photos" of trucks carrying bodies. Western journalists phoned the embassy, but a spokeswoman said she couldn't find the supposed source.

London's Observer ran a similar story, citing a KLA commander, a girl who got a call from an elderly resident, and a Kosovo var who heard the story from refugees. A Pentagon spokesman, quizzed about Trepca at the time, said, "There have been several reports throughout the last 10 weeks of bodies being burned in former industrial sites in Kosovo." Some commentators stated the theory as fact.

When French troops took over the mines, they reported to the tribunal that they had found well-scrubbed vats and piles of clothing. Tribunal investigators weren't impressed: Clothes are found everywhere in trash-strewn Kosovo, and why would the Serbs clean vats but not burn clothes? After the fruitless search, "we don't see any need to do further investigation at this point," a tribunal official says.

Mr. Berani doesn't completely stand by his story. "I told everybody it was supposition, it was not confirmed information," he says. But he adds, "For the Serbs, everything is possible."

hip | contact

[home](#) | [suc home](#) | [suc info](#) | [site map](#) | [members-](#)

© 1996-99 Serbian Unity Congress.

CIVIL ISSUES

POLITICS

MILITARY

KOSOVO AND METOHIA

ECONOMY

CULTURE AND RELIGION

SPORT

The other side of KFOR - surveying the crimes
January 08, 2000

Terrorists and KFOR and UN officials:
Mutual affinity is obvious

London, January 7th (Politika) - Just like the six-digit figure of allegedly missing and killed Albanians, which the American State Department formulated, and CNN launched, which, as the time passes, is losing its zeros one by one, the story of the role of KFOR and UNMIK is rapidly changing its course, as well as of their ability to perform their official duties.

Former KFOR commander, the British General Michael Jackson, stated that the KFOR was supposed to be "a force intended for maintaining peace".

In the recently exposed classified report of the British army on technical inefficiency of KFOR in Kosovo-Metohija it was, however, stressed that there was "no legal basis for the KFOR operation, and that it was not clear what was the actual task of the military mission in Kosovo-Metohija".

From this it can be concluded that the KFOR is getting its instructions not included in the 1244 Resolution, which is confirmed by the British army report stating that "the incoherent and fractionated system of command was a problem, because the commands were constantly changed".

The other side of KFOR is, thus, assuming a form of the grossest violation of mandate of the world organization, under whose name and flag the international peacekeeping forces and the civil mission are surveying the crimes of Albanian separatists in Kosmet.

In the recently published Amnesty International report it is stated that "the international community got involved in the Kosmet action under an excuse of protecting human rights, and now, six months later, these rights are being violated even more strongly on every-day basis".

This estimate is in logical connection to the evaluation of reality in the province, stated by the London "Times" - that "six months after the arrival of the international military forces, the situation in Kosovo-Metohija can be described as 'bloody anarchy'".

What was the course of events that caused the British journalists, co-citizens of Tony Blair and George Robertson, to, without constraints, state that the southern Serbian province is ruled by violence over Serbs and other non-Albanians, chaos, black-marketing and prostitution.

As CNN, in mid-June, showed the fleeing Albanians walking through deep snow, only to later admit to forgery, the KFOR is now admitting to the "preserving" of chaos and despair.

Attempting to explain where to did their peacekeeping role disappear, the KFOR is putting the blame on their closest associates - the Civil Mission and the UN.

This is why the KFOR members are, ever more frequently, stating to the western press that the UN administration is failing to perform its duties, illustrating it with the fact that up to 90% of Albanian criminals had been set free.

The highly interesting question is how was it even possible for KFOR members to find themselves in a situation where they could not understand how or why they came to Kosmet, being that the 1244 Security Council Resolution is very specific.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 27 december 1999 0:15
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Can children be war criminals (<http://www.serbia-info.com/news/1999-12/23/1635>)

www.serbia-info.com/news

[<http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html)
<<http://www.serbia-info.com/news/index.html>>

CIVIL ISSUES <<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>>

POLITICS <<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>>

MILITARY <<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>>

ECONOMY <<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>>

CULTURE AND RELIGION <<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>>

SPORT <<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>>

Guide through Kosovo and Metohia <<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>> <<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

"Trouw": Can children be war criminals

December 23, 1999

<<http://www.serbia-info.com/g3/images/2.jpg>>

Trouw

By Abe de Vris

"The sooner the Dutch 'Yellow Riders' leave Orahovac, the better. They're worse than the Germans," says Mirjana. "The soldiers are not so bad, but the officers are terrible", according to Natasha. "They admit that they're only here for the Albanians, not for the Serbs," says Simka.

Three women from Orahovac, who until recently lived there or who have family there. This is their story, which differs substantially from the one lieutenant-colonel Tony van Loon, the commander of the Yellow Riders, has told. (Trouw, November 11). His artillery unit will soon be replaced.

The women read the interview with Van Loon. In their eyes the Yellow Riders don't have even one reason to be proud of themselves. "Dear sir," begins an open letter from the Humanitarian Committee of Women from Orahovac, "the fact that you turned Orahovac into a test field where the Serbs - without a possibility to leave because you pretend not to be able to give them protection - are thus forced to stay imprisoned in a ghetto - should not be something you should be proud of, nor should you leave Kosovo with a clear conscience. To keep the Serbs as prisoners this way is to deliver them to the mercy of terrorists. If this is the way to create a multi-ethnic society, than such a society existed also in Warsaw during World War Two."

In Orahovac 2500 Serbs and 500 gypsies live a terrible life. They are packed into a few streets with only KFOR [NATO] checkpoints separating them from the extremely hostile Albanian majority in the rest of the town. They all want to leave for Serbia or Montenegro. Only one thing is keeping them in Orahovac: the fact that the Dutch don't want to guarantee their safety if they venture out of the ghetto.

The Yellow Riders say they're searching for possible war criminals amongst the Serbs. A lot of Serbian men are afraid the KLA has put their names on a secret list of suspects, so they stay where they are.

Mirjana (26), Natasha (27) and Simka (35) have difficulty believing the Serbian police really murdered hundreds of Albanian citizens in Orahovac and the surrounding villages. According to the Yellow Riders, Serbian police reservists born in the area executed perhaps some thousand Albanians in cold blood. Until now, 400 bodies have been found. Natasha: "There was a war going on. The KLA attacked the army and the police, who were not saying: 'O please, kill us.' I was in Orahovac myself when the war started. It was a psychologically unbearable situation. While NATO bombed us from the air, uniformed terrorists were everywhere in the city. In Orahovac and the villages everyday Serbs were killed." Mirjana: "A number of bodies that were found could belong to Serbs. Villages like Velika Hoca, Retimlje, Zociste and Oterusa were mainly inhabited by Serbs. In Retimlje alone 30 Serbs were murdered last year. Where are the bodies of the Serbs?" Simka: "People say all kinds of things. It's because of the hatred Albanians have for the Serb police." Natasha: "Let's say some Serbs did commit war crimes. Do you think they'll be waiting in Orahovac for Kfor to arrest them? Those who maybe really did something wrong are long gone." Mirjana: "My husband was director of a municipal archive. If he hadn't left on time, he would probably also now be considered a war criminal. But he is not a nationalist. He fired some Albanians because they didn't work well."

The women do not understand why KFOR refuses to let at least the children go. Until now only one convoy of 155 Serbs was allowed to leave town. Guarded by Dutch troops, it was attacked by a large crowd of Albanians in the vicinity of Pec. After that UNHCR, the refugee-agency of the United Nations, stopped its humanitarian evacuations in Kosovo. Natasha and Simka both tried several times to take the children of their relatives back to Serbia. Without success.

"Can children also be war criminals?" asks Natasha. "I've cried and I've screamed", says Simka. "But this Dutch officer just stood there and looked at me as through a mask. He didn't show any emotion. Nothing. It was just not allowed." Simka recently returned from a visit to Orahovac. She says the situation there is worse than a couple of weeks ago. Many times there are days without electricity, she says. The Serbs cannot buy food in Albanian shops. They rely on humanitarian organisations to help them. Albanians block the road to Pristina, to stop a Russian batallion from entering the town (the Russians are scheduled to replace the Dutch), so all kinds of shortages exist.

Simka: "With winter coming, the Serbs are in panic. They're afraid everybody will forget about them. Now they can still drive to Velika Hoca, where many Serbs live, but the road is in bad condition and nobody clears up the snow. They'll be stuck."

A visit to Orahovac is only possible with KFOR protection. Visitors have to leave the same day. The Serbs in Orahovac are allowed to use a Red Cross satellite telephone for one minute a week. According to the women, the phone is bugged. Mirjana: "The line is cut the moment someone says something negative about life in Orahovac."

Mail can be delivered to the Red Cross, but the letters are first examined by a censor. Relatives in Serbia get them with thick black lines through the text.

Since the arrival of the Dutch soldiers more than 20 Serbs from Orahovac have been kidnapped and 136 Serbian houses have been burned to the ground. One of the missing Serbs is the husband of a translator who worked for the Yellow Riders. In none of these cases have the Dutch started an investigation, let alone succeeded in bringing someone back, says Simka.

In 1998, some 50 Serbs were kidnapped. Nobody has heard from them since. She asks why the Dutch, who arrested 11 Serb war crimes suspects, have never arrested an Albanian for war crimes. The Albanian Ismet Tara is Orahovac's KLA-commander. He would be the biggest criminal. Simka: "His uncle had the reputation in 1941 of being the worst fascist in town. My uncle, who was a Partizan, told me that." Mirjana mentions Sebajdin Cena, her teacher at school. "My parents and I were at his wedding. My father gave him his first job. He was recognized as one of the organizers of the kidnappings last year."

The Dutch, conclude the women, are one-sided, anti-Serb and don't do a thing to improve the situation for the Serbs in Orahovac. Natasja: "With them, every day is worse than the day before". Mirjana: "I don't think this [Dutch Col.] Van Loon will ever sleep well again."

www.emperors-clothes.com

<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>

[[Home <http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia <http://www.serbia-info.com/enc/index.html>](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) | [Facts&Figures <http://www.serbia-info.com/facts/index.html>](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News <http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]
Copyright © 1998, 1999 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu <<mailto:mirs@srbija-info.yu>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zondag 2 januari 2000 23:01
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: 9 (http://news.suc.org/bydate/Jan_02/9.html)

<<http://news.suc.org/>>

Search suc.org:

[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C.
Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian
History Serbian Art Book Library Become a member
[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) [<http://news.suc.org/images/suc_grb.gif>](http://news.suc.org/images/suc_grb.gif)

[<http://news.suc.org/images/1px.gif>](http://news.suc.org/images/1px.gif)

'Time is so short...', Emperors-clothes, Jan 01

An Interview with Simka Kazazic from the Women's Humanitarian Committee on Orahovac

Interviewer, Jared Israel
Translator, Peter Makara

Jared: Has there been any improvement in Orahovac?

Simca: There's total chaos. The German [NATO or KFOR] troops are all gone; only the Dutch remain. There was a complete turnover among the Dutch troops on Dec. 7th. A whole new group came in.

I was there Monday, Dec. 13th, before the shooting, the murder. I was allowed in at 3:30 and stayed till 7:30. It was raining and there was no electricity; we were in the dark the whole time. I didn't visit other people because my mother is sick and I wanted to be with her.

Translator: I asked whether there is a way to help and Simca said the only way to help her mother is to evacuate her or bring the Yugoslav Army back in.

Simca: I went to Orahovac on the 13th with a huge truck full of humanitarian help. But how could I help her? They wouldn't let me put her on the truck. She's so sick.

I left Belgrade Thursday and returned the following Tuesday and in all that time I spent only 4 hours in Orahovac. The problem was that our lorries [trucks] with food had not been announced in advance so KFOR [NATO] made trouble. I had to wait at the border [between Kosovo and inner Serbia] for a couple of days before they let us proceed. There were seven trucks, total. Three went to Veliki Hoce, a Serbian village three or four miles from Orahovac.

Jared: A Belgian journalist said that's a ghetto too, like the one in Orahovac.

Simca: Yes, yes. It's a big village. The noose around it isn't as tight as the one around Orahovac. But even so, there was an incident. Two Serbs went up a hill outside the village to cut some wood for winter and they were killed. That was near the end of November.

Our trucks were held outside Orahovac a very long time; the Dutch have really stepped up their inspections. They opened all food parcels, studied underneath the lorries, everywhere. They took me and the driver of the truck and the government representative and photographed us up one side and down the other and searched us, then only allowed one lorry into Orahovac. We had to wait till it had unloaded and returned. They were simply trying to make us miserable, and they succeeded.

My brother said people in the town thought the Germans were bad but now that the Dutch are alone it's clear they're worse.

The Dutch troops were so grim faced, so hostile. And yet, as I was going into town I passed a military vehicle and the soldier said "Good evening" most politely - but in Albanian. He didn't know I was a Serb, you see. My brother says the Dutch get along fine with the Albanians. They play soccer together, joke.

While the German soldiers were there they kept barbed wire around our ghetto which so at least the more homicidal Albanians couldn't get in. But the Dutch removed, and they don't stop the Albanian cars to inspect them, so the Albanians can drive through when they like.

Some Albanian women walk around freely, shouting propaganda. I heard this with my own two ears. "This is Greater Albania. There's no place for you. We're going to slaughter you all." For the sake of communication, they say it in Serbo-Croatian.

Jared: Do these women travel around in cars?

Simca: No, no, on foot. I heard this one woman right outside my mother's -

Jared: She was outside the house?

Simca: Yes, in the street. Screaming up at us. I wanted to go to the window but my mother said, "Please don't; that's how they do it. You appear at the window and then they shoot you." You know, I knew the woman who was screaming. I wanted to talk to her. She's from this family I used to know - four Albanian brothers. She's one of the wives.

Some Roma ["Gypsies"] bought some fruit and vegetables from Albanian shops to resell to the Serbs. But my mother told me that these Albanian women intercepted the Roma and took their baskets and threw all the food on the ground and said, "Not for the Serbs!" It was daylight. KFOR soldiers were watching. They did nothing.

I don't know what to say. The Serbs feel totally lost. Their agony has gone on six months and people are at the end of their -

Jared: It's beyond belief.

Simca: - rope. One woman had a nervous breakdown and was sent to a hospital in Nis. You can get out if you have a breakdown or get shot.

I'm trying not to lose hope.

I was amazed that [UN Kosovo chief Bernard] Kouchner's recently said he's going to put pressure on the Yugoslav government to reveal the location of ten thousand "missing" Albanians. How do you reveal the location of a crime which did not occur? Otherwise, he said, the Serbs have to expect revenge because, he said, Albanians don't know where their brothers and fathers are. So houses getting burned, people get killed - it's to be expected. Such as the 70 year old lady who

...s stabbed to death two days ago.

Jared: In Orahovac?

Simca: No, in Djakovica. Nearby. Fifteen miles.

So I don't know what's going to happen with these poor souls in Orahovac. Kouchener's statement was like advance justification for a slaughter. Are all the Serbs going to be murdered or go insane?

Translator: I believe they're trying to step up the psychological war to produce Serbs to testify in a "war crimes" show trial. They haven't gotten any willing witnesses, so they're turning up the heat on those poor people to get some to break and agree to be witnesses.

Simca: Yes. Yes I think so too. There was a building, a store before the war, but now just a building. So the Serbs were gathering there, using this place, playing cards with candles on the table because there was no electricity, just, you know, to be together to lessen the misery of this miserable situation. And some Albanians just walked in and machine-gunned the card-players and threw two bombs and walked out. Nine people were wounded, One died.

Jared: Was that Zoran Vukovic?

Simca: Yes. I knew him well. He was my friend.

Jared: I'm so sorry.

Simca: Three people were gravely wounded, five lightly. But it was a large building and in other parts there were women and children. Luckily they weren't attacked. It was 7:30 when that happened. It's dark by then. They just walked in.

Jared: Like gangsters.

Translator: Or perhaps the real gangsters are the ones defending this ghetto. Or more accurately, not defending it. If they were defending it they wouldn't let thugs come in and kill.

Simca: It even happens in broad daylight. Albanians just drive through. KFOR does nothing.

I don't know what's going to happen. We were hoping that when the new group of Dutch troops came on December 7th things would be better. But in fact it seems that every new group is indoctrinated first. These are young people; they may not be twenty years old yet, perhaps not shaving. They are not experienced. Who knows what craziness they are told about Serbs? They have such fierce looks on their faces. Fear and hatred.

I had some hopes. I always had hopes that things would change, but... Now I don't know. I don't know.

Jared: My expectation when we last spoke was that we here in the West, in the US and Europe, would have accomplished more by now than we have. I thought we would have been able, by now, to send a delegation to Orahovac. That hasn't happened. We have to find ways to bring this situation to people's attention more effectively.

Simca: Please don't misunderstand - I wasn't - I wasn't accusing you and the other people when I said that I'm disappointed. I thought that KFOR would act more reasonably. But the situation is getting worse - you can understand it's my family. I'm of course subjective.

ed: Well the way things work in this world is that the squeaky wheel gets the oil. So we have to squeak a lot more, get people's attention.

Some good things have been done. Orahovac has been raised in the English Parliament by Alice Mahon, the MP. Tony Benn, also an English MP, has raised it with the British Foreign Office. It has been reported - your interview was carried, quite accurately, in the Dutch press. There is activity in the Euro parliament about this. But much more needs to be done. Your interviews have been read all around the world.

We need to make clear to people that this is a scandal. A horrible political scandal. The NATO governments are all involved: first the Dutch and German governments, also the British, because they're in Pristina, the Americans, Kouchener from the UN - he's apparently quite cozy with the US command - they all have dirty hands. Let's shine more light on this subject. Let them explain this outrage.

Simca: When I look at these tough Dutch soldiers... their faces are so grim. What have they been told about us?

Jared: I would like to be a fly on the wall during their training. Did you see what happened at the demonstrations in Seattle?

Simca: Yes I saw on TV. I said to my husband. "Look! Democracy!"

Jared: Some people pointed out that U.S. Federal officials had training sessions with the Seattle police. They told these cops they expected seven of them to be killed by the demonstrators. Then they let them loose on those kids.

Simca: Perhaps they're telling the Dutch troops the same sort of things about us. Perhaps.

I am very much concerned for the people in Orahovac. About half are left. They're freezing; they're half-starved; they're virtually without electricity and they're being attacked by Albanians without interference from KFOR. Will they all be slaughtered? They are half crazy from all this. Two months with no help from outside.

This convoy is the first help in two months. Time is so short.

For the original interviews with women from Orahovac, in which conditions in that ghetto are explained with graphic clarity, see Save the families: The women of Orahovac speak or go to <http://www.emperors-clothes.com/misc/savethe.htm> Coming soon: interviews with three of the convoy from Orahovac which was attacked in Pec.

For an interview with an Albanian driven from Kosovo by the KLA, click on An Albanian Tragedy or go to <http://www.emperors-clothes.com/interviews/albanian.htm>

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-99 Serbian Unity Congress.

LISTA NEPOZZELJNIH
(Bruxelles, 6.12.1999. godine)

Milossevich Slobodan, predsednik SRJ

Milossevicheva porodica:
Gajich - Milossevich Milica, snaha
Markovich Mirjana, supruga
Milossevich Borislav, brat
Milossevich Marija, kchi
Milossevich Marko, sin

Vlada SRJ:

Aleksich Milutin, direktor administrativnog servisa Savezne vlade
Aleksov Ivan, pomochnik ministra, Ministarstvo telekomunikacija
Andrejevich Goran, pomochnik ministra Ministarstvo saobrachaja
Antich Bozidar, zamenik ministra spoljne trgovine
Beko Milan, ministar privrede
Bogdanovich Radmilo, predsedavajuchi Komiteta za bezbednost Saveznog parlamenta
Bozovich Srdja, predsednik Vecha republika
Bulatovich Gordana, zamenik saveznog ministra za izbeglice i humanitarnu pomoch
Bulatovich Momir, predsednik Vlade
Bulatovich Pavle, ministar odbrane
Crni Branko, savetnik, Ministarstvo unutrassnjih poslova
Djerich Velizar, ministar sporta
Djokich Nenad, bivssi cclan vlade
Dragass Mirjana, zamenik ministra za rad, zdravlje i socijalnu politiku
Drobnjakovich Dejan, ministar saobrachaja
Eric Milovan, ministar unutrassnje trgovine
Etinski Rodoljub, pravni savetnik, Ministarstvo spoljnih poslova
Filipovich Rade, bivssi clan
Gojkovich Maja, potpredsednik Vlade
Jankovich Nikola, pomochnik, Savezno ministarstvo privrede
Jevtich Milan, general-major naccelnik administracije Ministarstvo odbrane
Jojich Petar, minister pravde
Jovanovich Perisa (rodjen 1946), savezni sekretar za zakonodavstvo
Jovanovich Zivadin, ministar vanjskih poslova
Karaiccich Zora, pomochnik, Ministarstvo transporta
Kikich Zoran, director Evropskog odseka, Ministarstvo vanjskih poslova
Kljajich Zoran, zamenik saveznog ministra za razvoj, nauku i ccovekovu okolinu
Knezevich Zoran, bivssi cclan
Korach Maksim pomochnik, Ministarstvo za rad, zdravstvo i socijalnu politiku
Kostich Jugoslav, ministar bez portfelja
Kovach Miodrag, ministar za rad, zdravstvo i socijalnu politiku
Kutlessich Vladan, potpredsednik Vlade
Latinovich Dusan, pomochnih ministra pravde

Lazich Zoran, sekretar, Savezno ministarstvo spoljne trgovine
Levovich Zlatko, pomochnik, Savezno ministarstvo poljoprivrede
Lilich Zoran, potpredsednik Vlade
Marjanovich Predrag, zamenik ministra finansija
Markicceovich Slavenko, zamenik ministra telekomunikacija
Markovich Dragan, ministar bez portfelja
Markovich Ivan, ministar telekomunikacija
Markovich Milisav, zamenik ministra unutrassnjih poslova
Matich Goran, ministar bez portfelja
Minich Milomir, predsednik Vecha gradjana
Mirkovich CCedomir, ministar za medjunarodnu kulturnu i teh-
niccku sradnju
Nikceovich Zelidrag, ministar bez portfelja
Nikolich Tomislav, zamenik predsednika Vlade
Nogo Sreto, sekretar, Ministarstvo saobrachaja
Novakovich Zoran, zamenik ministra spoljnih poslova
Ognjanovich Vuk, ministar bez portfelja
Popovich Ljiljana, pomochnik, Ministarstvo za izbeglice i
humanitarnu pomoc
Popovich Ljubissa (rodjen 1952) generalni sekretar Vlade
Radic Marinko, director Savezne trzissne inspekcije
Radulovich Radomir, pomochnik, Ministarstvo informisanja
Rassajski Slavenko, zamenik ministra telekomunikacija
SSainovich Nikola, potpredsednik Vlade
Savovich Margit, ministar bez portfelja
Sekulich Dussko, pomochnik, Ministarstvo unutrassnjih poslova
Simovich Svetozar, zamenik ministra unutrassnjih poslova
SSipovac Nedeljko, ministar poljoprivrede
SSljapich Nada, ministar za razvoj, nauku i ccovekovu okolinu
Sokolovich Zoran, ministar unutrassnjih poslova
Stankovich Nenad, nacelnik medjunarodnog odeljenja, Minis-
tarstvo telekomunikacija
Stevanovich Aco, zamenik ministra telekomunikacija
Terzich Milun, zamenik ministra sporta
Velicckovich Nebojssa, ministar bez portfelja
Vuccich Borka, ministar za saradnju sa medjunarodnim finan-
sijskim organizacijama
Vuccinich Drago, zamenik ministra finansija
Vujovich Nebojssa, portparol, Ministarstvo inostranih poslova
Vujovich Zoran, ministar bez portfelja
Vukovich Borislav, ministar spoljne trgovine
Vuksanovic Danilo, potpredsednik Vlade
Zebich Jovan, potpredsednik Vlade
Zelenovich Jagoss, bivssi cclan
ZZivanovich Svetlana, pomocnik, Ministarstvo unutrassnje
trgovine
ZZivkovich Milovan, direktor, Savezni zavod za statistiku

Srpska Vlada:

Andjelkovich Zoran, predsednik privremenog izvrssnog vecha
Kosova
Babich Slobodan, potpredsednik
Babovich Jovan, ministar poljoprivrede
Barissich Bossko, clan Izvrssnog vecha Vojvodine
Budakov Pavle, potpredsednik Izvrssnog vecha Vojvodine
Blazich Branislav, ministar za ccovekovu okolinu
Bojich Milovan, potpredsednik Vlade
Cerovich Slobodan, ministar turizma

Veljko Odalovich, pomochnik nacelnika Kosovskog okruga
Vissich Radmila, zamenik ministra za Informisanje
Vuccich Aleksandar, ministar za Informisanje
Vuccurovich Bozzidar, ministar bez portfelja
Zekovich Petar, general-major zamenik ministra, Ministarstvo
unutrasnjih poslova
Zivkovich Vojislav, Cclan Privremenog izvrssnog vecha Kosova

Vojaska:

Antanasijevech, maj. Komandant 57 Borbene grupe Treche armije
Antonich, puk Zam. kom 52. Pristinski korpus 3. armije
Arsenovich Konstantin, gen. potpuk. Generalsstab VJ, ssef
logistike
Chirkovich Mladen, puk Komandant 15 oklopne brigade Treche
armije
Cvetich Lubinko, Zamenik ssefa bezbednosti na Kosovu
Davidovich Grujica, Komandant Uzzicckog armijskog korpusa
Delich Bozzidar, puk Komandat 549 Motorizovane brigade Treche
armije
Dimccevski Dragutin, maj Trecha armija
Djakovich Milan, puk . Trecha Armija
Djakovich Milorad, puk. 52. Prisstinski Korpus 3. armije
Djokich Dejan, kap. Trecha armija
Djosan, puk Komandant 52 Brigade lake protiavionske odbrane 3.
armije
Djudic, puk Komandant 354 pesadijske brigade 3. Armije
Djurkovich Ljubinko, potpukovnik 3. Armija
Farkas Geza, gen. potpukovnik Ssef obavesstajnog i bezbednosnog
direktorata Generalssaba
Filich Bozzidar, potpuk. Portparol MUP
Gajich, puk Ssef stratesskog obavesstajnog i bezbednosnog
direktorata Generalsstaba
Gajich David, Ssef bezbednosti na Kosovu
Gregar Mihajlo, puk. 3 Armija
Grjkovich Miloss, gen. major Predsednik vrhovnog vojnog suda
Gusich Mirosljub, sudija u vojnom sudu 3. armije
Jelich Krsman, puk., Komandant 243 Mehanizovane brigade 3.
Armije
Jovich Radomir, gen. maj 55. Borbena grupa 3. armije
Krga Bogdan, Maj Gen Ssef drugog odeljenja (obavesstajnog)
Generalsstaba
Lazarevicch Vladimir, gen. major Komandant 52 Prisstinskog
korpusa
Lonccar Dussan, gen. major Presednik komisije FRJ za odnose sa
OECD
Lukich, puk Komandant 72 brigade specijalnih snaga
Manich, puk Nacelinik sstaba 125. Motorizovane brigade 3.
Armije
Marjanovich Radomir, gen. puk, Zamenik nacelnika Generalsstaba
Mihajlovich Bratislav, kap. 3. Armija
Miladinovich Radenko, sudija u vojnom sudu 3. armije
Milojevich Vukassin, puk Sudija u vojnom sudu 3. Armije
Milosavljevich Milivoje, kap. Lokalni komandant Prizren
Novakovich Milivoje, puk Nacelnik odeljenja za infomisanje
Generalsstaba Obradovich, Milorad, gen. puk Komandant 2. Armije
Obrenccevich, gen. maj. Ssef vojnog tuzzilastva
Ojdanich Dragoljub, gen. puk Nacelnik Generalsstaba VJ
Panich Dragoljub, gen. major, Vrsslac duzznosti nacelnika

Glavnog sstaba kopnene vojske
Pavkovicc Nebojssa, gen. Komandant 3. Armije
Radjenovich Stevan, kap. Sef policije u Lipljanu
Radosavljevich Stanimir, puk Vojni tuzzilac, Niss
Rakocevich Aleksandar, gen., Sef informativnog servisa VJ
Ristich Miroljub, MUP Kosovska Mitrovica
Samardzicc Dussan, gen.puk SSeff inspektorata vojne pripravnos-
ti Generalsstaba
Savovic Milorad, potpuk. Predsednik vojnog suda 2. armije
Simich Milan, gen.maj. Naccclnik Generalsstaba za informisan-
je i moral
Simich Miodrag, gen.ppek. Naccclnik sstaba 3. armije
Sussich Slavoljub, gen.puk Nacelnik vojne uprave Predsednistva
Slivccanin Dussko, kap. 3. armija
Smiljanich Spasoje, gen.ppek Komandant vazduhoplovstva i
protivvazdussne odbrane
Sorak Goran, maj Komandant 53 borbene grupe 3. armije
Stankovich Ivica, kap 3. armija
Stefanovich, puk 52 Artilljeriska brigada 3. Armije
Stefanovich Radojko, puk., lokalni komandant u Gnjljanu
Stojanovich Momir, potpuk. SSeff drzzavne bezbednosti u
Pristini Stojimirovich, gen.maj Naccclnik sstaba 3. armije
Stojinovich Ljubissa, gen.maj Komandant specijalnih snaga
Todorov, potpuk., Komandant 63 desanntne brigade
Tomich, potpuk. Komandant 211 oklopne brigade
Trajkovich Sinissa, puk 1 Naccclnik sstaba 15. Oklopne brigade
Trkulja, puk Komandant specijalnih snaga
Zdravkovich Srba, puk Komandant 243. Motorizovane brigade
Zec Milan, vice-admiral Komandant mornarice
Zirojevich Zzeljko, kap., Oficir za sstampu Prisstinskog
korpusa 3. armije
Zzivanovich Radojko, puk, Komandant 125. Motorizovane brigade
3 Armije

Lista bliskih rezzimu predsednika Milossevicha:

Achimovich Slobodan, pomochnik direktora Beogradske banke
Adzemovich Mersud, sekretar Direkcije JUL
Aksentijevich Sinissa, potpredsednik sprske skupsstine, glavni
urednik Velike Srbije
Albunovich Veljko, generalni direktor Pozzarevaccke banke AD
Aleksich Snezzana, cclan Direkcije JUL
Andjelkovich Stanislav, gradonaccclnik Suve Reke
Andrich Milanka, generalni direktor Ccaccanske banke Ad
Antich Dragan, generalni direktor Politika A.D.
Arandjelovich Zoran, Duvanska industrija Niss
Arsich Slobodan, direktor HIP Azotara
Atanaskovich Branislav (1944) generalni direktor BEKO
Atanaskovich Mihajlo, sseff SPS Paarachin i cclan glavnog
odbora SPS
Avramov Mita, Poslanik Skupsstine Srbije
Babich Blazzo, direktor Kompanije Prokupac
Babich Momccilo (1952), direktor KDC Bezzanijska kosa
Baccanin Ljubisav, generalni direktor Centrobanke AD
Bacceevich Milan, poslanik u Skupsstini Srbije
Bakovich Tatomir, poslanik SPS u Skupsstini Srbije
Baltovski Mira, generalni direktor medjunarodnih operacija
Beogradske banke
Barac Milun, poslanik SRS u Skupsstini Srbije

Bjelich Novak (1939), direktor Kombinata Trepcca
Blazich Milovan, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Bogdanovich Aleksandar, direktor pres centra Metropol
Bojich Milivoje, izzvrssni direktor u Beogradskoj banci
Bosiljkov Slobodan, direktor Rafinerije Panccervo
Bozalo Dragan, poslanik SRS u Skupsstni Srbije
Bozzanich Dragan, cclan Direkcije JUL
Bozich Ljubinko, gradonacelnik Lipljana
Bozzinovic Slavissa, SRS Majdanpek, cclan glavnog odbora
Bozzovich Radoman, predsednik Geneksa
Brujic Milan, pomochnik direktora PTT
Budccanovccanin Sinissa, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Budimir Milan, Dr. poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Budimirovic Dobrivoje, predsednik Srbijassuma
Budissin Radmila, Pravni odjel Beogradske Banke
Cekovich Jovan, direktor Jugoimporta Cekovich Jovan, funkcio-
ner STDR
Celich Dragan (1955), cclan glavnog odbora SPS
CCiccak Zoran, specijalni savetnik Beogradske banke
Colich Dragan, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Colich Momccilo, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Covich Dragan, Pomochnik direktora Agencije za izgradnju
Beograda
Chorocih Enes (1957), direktor Rasske
Cukich Dussan (1937), spoljno- politiccki urednik RTS
Cvetanovich Ninoslav (1940), generalni direktor, Rudarsko
Cvetkovich Aleksandar, Dr. gradonacelnik Doljevca ,cclan
glavnog odbora SPS
Cvetkovich Radmila, sekertar Crvenog krsta Srbije
Cvetkovich Srboljub (1950), direktor, Odrzzavanje massina
Cvetkovich Zzivota gradonacelnik Aleksandrovca, SPS
Dabisljevic Sveta, gradonacelnik Kline
Daccich Ivica, portparol SPS
Daja Jovan, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Damjanovich Jevrem, glavni urednik Ilustrovane Politike
Danilovich Blagoje, sudija Vrhovnog suda Srbije
Deljanin Novica (1950), direktor filijale Jugobanke Krussevac
Dimitrijevic Kosta, urednik Velike Srbije
Disich Miodrag, poslanik SRS u Skpssitini Srbije
Djakovich Milan, direktor NIS Jugopetrol
Djedovich Gavriilo, direktor medjunarodnih operacija NBJ
Djokovich Milan, predsednik Demokratskog patriotskog fronta
Kragujevca i SSumadije
Djokovich Vidan, generalni direktor IMT Novi Beograd
Djolich Gvozdan, ssef SPS Aleksandrovca
Djokovich Ivko, generalni direktor Takova
Djordjevich Aleksanda, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Djordjevich Dussan, Tanjug
Djordjevich Ljubissa, generalni direktor Komercijalne banke
Djordjevich Miroslav, generalni direktor Trssteniccke banke AD
Djordjevic Nenad, potpredsednik JUL
Djordjevich Nemanja, direktor marketinga "Rapid B-92"
Djordjevic Radoslav, generalni direktor Smederevske banke
Djordjevich Zzivorad, JUL, glavni urednik "Borbe"
Djordjevich Zoran, Dr. cclan Direkcije JUL
Djuka Dzafer, cclan Direkcije JUL
Djukich Dragomir (1955), pomochnik generalnog direktora PTT
Srbije

Djumich Bratislav, vlasnik Modne kuche Tabu
Djurich Milutin (1954), direktor, Radio SSumadija
Djurdjevich Radomir, poslanik SRS u Skupssitini Srbije
Djurkovich Milivoje, gradonacelnik Deccana
Djurovich Ivan, direktor za medjunarodne odnose Telekoma Srbije
Djurovich Milovan, cclan Direkcije JUL
Djurovich Momccilo, direktor fabrike Matros
Djurovich Vera, cclan direkcije JUL
Dobich Aleksander, funkcioner Beogradske banke
Doknich Slobodan, gradonacelnik Vuccitrna
Dragass Branko, izvrsni direktor Beogradske banke
Dragissich Stevo, SRS
Dramlich Miroslav, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Drazilovicc Zoran, poslanik SRS u Saveznoj skupsstini
Dugalich Slobodan (1948), generalni direktor Elektroprivrede
Dujovich Miloss, generalni direktor Raj banke AD
Dukich Milorad, poslanik SRS u Skupssitini Srbije
Dukich Veljko, urednik Velike Srbije
Dumbelovich Ccedo, poslanik SRS u Skupssitini Srbije
Dzamic Rodoljub (1951), direktor Beli izmor
Dzelebdzich Desan, funkcioner Beobanke
Fodor Oskar, cclan Izvrsnog odbora SPS
Gajevich Gorica, generalni sekretar SPS 1
Galovich Predrag, generalni direktor Jugobanke AD
Gassi Chamil (1958), pomochnik direktora, Juko Drenica
Gazivoda Momo, zamenik guvernera NBJ
Gezovich Mirko, potpredsednik JAT
Golovich-Miljanovich Jovanka, cclan Direkcije JUL
Golubovic Dragan, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Govedarica Balssa, predsednik Vrhovnog suda Srbije
Grbich Nenad, ko-vlasnik Blik Hem Kompanije
Grubetich Ivan, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Guzina Vojislav, izvrsni direktor Beogradske banke
Hadziantic Dragan, Politika
Hamidovich Ferid, cclan direkcije JUL
Hinich Slavko, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Ilich Dragan, cclan Direkcije JUL
Ilich Milomir, direktor AY banke
Ilkich Ljubomir, regionalni ssef SRS za Vrssac i cclan glavnog odbora
Ivancevich Sladjana, direktor marketinga RTS
Ivich Zzivorad, cclan glavnog odbora SPS
Jablanovich Dragan, gradonacelnik Leposavicha
Jakovljevich Dussica, direktor kreditnih linija Beogradske banke
Jakssich Milorad, bivssi direktor PTT Srbije
Janccich Momccilo, generalni direktor Posstanse stedionice
Janjich Stanissa, direktor Jumko Holding, cclan glavnog odbora SPS
Jaukovich Milivoje, viceguverner NBJ
Jevremovich Miodrag, Dr.ssef SPS Stari Grad , Beograd i cclan glavnog odbora
Jocich Goran, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Jocich Miloss, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Jocich Ranko, generalni direktor Progres, cclan glavnog odbora SPS
Jocich Vladislav, generalni direktor Sabaccke banke AD

Jokich Aleksa, generalni direktor PTT Srbije
Josich Milan, generalni direktor Loznicke banke AD
Jovanovich Biserka, Direkcija JUL
Jovanovich Djuko, predstavnik Srpske nacionalne partije
Jovanovich Dobrosav (1938), cclan glavnog odbora SPS
Jovanovich Ivana, direktor press centra JUL
Karich Milanka, biznismen, zena Bogoljuba Karicha
Karich Sreten, cclan porodice Karich
Karich Zoran, cclan porodice Karich
Karlicic Miljkan (1968), pomochnik ministra informacija Srbije
Kasas Karolj (1956), cclan Izvrssnog komiteta SPS
Kilibarda Nenad, generalni direktor Jugomarka
Kiss Jozzef, direktor Zorka Holding
Kertess Mihalj, direktor savezne uprave carina
Knezevich Branislav, generalniu diraktor Vranjske banke AD
Knezevich Dragan, ko-vlasnik Blik-Hem Kompanije
Knezevich Zoran, regionalni ssef SPS za Vranje i cclan glav-
nog odbora
Kolev Dragan, regionalni ssef SPS za Dimitrovgrad i cclan
glavnog odbora
Komrakov Milorad (1950), Glavni urednik informativnog progra-
ma RTS
Koprivica Miograd, cclan Direkcije JUL
Kostich Dragan, Dr, cclan Direkcije JUL
Kostich Petar (1938), pomochnik direktora EPS
Kostich Veroljub, generalni direktor TK banke AD
Krivokapich Milovan (1942), cclan glavnog odbora SPS
Krsmanovich Dragissa, javni tuzzilac Srbije
Krsmanovich Ratko, cclan Direkcije JUL
Krstajich Marija, direktor "Galenike"
Krstin Milorad, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Kurtesanin Sima, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Labalo Zora, izvrssni direktor Beogradske banke
Lackovich Stanislav, potpredsednik JAT
Lakiccevich Dragan (1952), generalni direktor, Mackatica
Lazarevich Ivan, funkcioner Beogradske banke
Lekich Zzivadine, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Lenard Tatjana, cclan Direkcije JUL, ssef informativnog pro-
grama RTS
Levich Milutin (1947), generalni direktor, Trajal
Lijesevich Dragan, devizno odeljenje NBJ
Lincevski Vladimir, funkcioner Beogradske banke
Ljubnovich Vojislav, gradonacelnik Vlasotince, cclan glavnog
odbora SPS
Ljubiccich Vladimir, generalni direktor "Geneks Hoteli"
Ljubojevich Dragan, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Ljulich Radomir, generalni direktor "Sloboda", CCaccak
Maksich Predrag, generalni direktor Komercijalne banke Sirmium
AD
Maljkovich Marko, direktor Srbija-Promet, cclan glavnog odbora
SPS
Maljkovich Nebojssa, cclan Direkcije JUL, presidnik osigurava-
juceg "Dunav" i predsednik komiteta JUL za finansije i bank-
arstvo
Marcetich Ratko, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Marinkovich Milan, director AY banke
Marinkovich Milan, regionalni ssef SPS za Zlatibor i cclan
glavnog odbora

Marjanski Lazar, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Markiccevlch Branislav, vlasnik TiM Trade
Markovlch Dragomir, poslanik SRS u Skupssitini Srbije
Markovlch Momir, urednik Velike Srbije
Markovlch Vladimir, direktor Merime
Markovlch Zoran, Izvrssni direktor Beogradske banke
Martinov Suzana , funkcioner Beogradske banke
Marussich Drazimir, gradonacelnik Gornjeg Milanovca, cclan
Glavnog odbora SPS
Matich Olivera, bivssi funkcioner Beogradske banke
Matkovlch Dussan, direktor ZZelezare Smederevo, potpredsednik
SPS
Mihajlovich Ljubomir, izvrssni direktor Koomercijalne banke
Mihajlovich Milivoje, gradonacelnik Krussevca, SPS
Mihajlovic Radoslav, direktor u EPS
Mihajlovich Zzivota, direktor AY banke
Mihaljevich Nena, direktor Pekabete
Milekovich Dejan, glavnin urednik "TV BK Telekom"
Miladinovich Biljana, pomochnik gradonacelnika Pozarevca,
cclan glavnog odbora SPS
Milanovich Bradislav, predsednik Gossa Holding, cclan glavnog
odbora SPS
Milanovich Dragoljub, generalni direktor RTS, cclan glavnog
odbora SPS
Milenkovich Milislav, regionalni ssef SPS za Pozzarevac cclan
glavnog odbora SPS
Miletich Milivoje (1951), poslanik Skupsstine Srbije
Milojevich Mihajlo, presednik Privredne komore SRJ
Milosavljevich Miloss, direktor AY banke
Milosavljevihc Slobodan, direktor Telekom Srbije
Milossevich Zoran, gradonacelnik Obilicha
Milossevich Zoran, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Milovanovich Dragoljub?Minja, cclan Izvrssnog odbora SPS
Milovanovich Dragutin (1957),director, Fonda za razvoj Kosova
Milunovich Dragan,poslanik SRS u skupsstini Srbije
Minich Vasilje,poslanik SRS u skupsstini Srbije
Mirccich Milorad, poslanik SRS u skupsstini Srbije
Mirovich Igor, poslanik SRS u skupsstini Srbije
Mitrovich Biserka, generalni direktor Jugobanke AD Uzzice
Mitrovich Nikola, dr, cclan Direkcije JUL
Mitrovich ZZeljko , vlasnik "TV Pink"
Mladenovich Slavissa, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Mladenovich Vladimir, pomochnik direktora PTT Srbije
Modrinich Zoran, cclan Direkcije JUL
Morina Bratislava,JUL, Srpski komeasr za izbeglice
Mrkonjich Milutin,direktor, "CIP"
Mrkonjich Milutin, direktor Dirakcije za izgradnju Beograda
Nenadovich Slobodan, predsednik Komiteta za odbranu i bezbed-
nost Skupsstine Srbije
Neskovic Milan,direktor Prva Iskra Holding Ltd
Neskovich Miroslav, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Neskovich Slavko, poslanik SRS u Skupsstini
Nessovich Miloss, generni direktor direktor Telekom Srbija
Nikolich Predrag, director BK IIS
Nikolic Srdjan, pomochnik direktora EPS ,cclan glavnog odbora
SPS
Nikoccevlch Aleksandar, direktor "B92"
Nikolich Goran, upravnik Carinarnice Niss

Ninccich Milan, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Nojich Vojislav, gradonacelnik Kosovske Mitrovice
Novakovich Mile, generalni direktor NITEKS, cclan Glavnog odbora SPS
Obradovich Milan, generalni direktor Kolubare cclan Glavnog odbora SPS
Obretkovich Missa, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Panich Miodrag, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Pankov Radovan, cclan Izvrssnog odbora SPS
Pantich Dragoljub, poslanik SRS u Skupsstini Srbiiije
Pantovich Danilo, sekretar Direkcije JUL
Papovich Radoslav (1950), cclan Glavnog odbora SPS
Paunovich Radisav, generalni direktor Izvozne banke AD
Pavlovich Andrija, generalni direktor Uzziccke banka AD
Pavlovich Dragomir, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Pejccich Dussan, gradonacelnik Zajeccara ,clan Glavnog odbora SPS
Penezich Branislav, generalni direktor Dunav banke AD
Penezich Tomislav, poslanik SRS i Skupsstini Srbije
Percceevich Goran, cclan Izvrssnog odbora SPS
Perich Bogdan, gradonacelnik Gnjlana
Peruccich Zlatan, predsednik Beogradske banke
Peruccich Zlatan, cclan Uprave EPS
Peselj Ljubomir (1963), direktor Karneks Kombinata
Petkovich Jovan (1946), generalni direktor Zdravlja
Petrich Radojko (1940), funkcioner Beogradske banke
Petrovich Bozzidar (1944) direktor razvoja Tigra
Petrovich Radoje, generalni direktor medjunarodnih plachanja Beogradske banke
Petrovich Zzika (born 1939 in Pozarevac), generalni direktor JAT
Plana Basri, Dr. (1956), Pomochnik ministra zdravstva Srbije
Pluazrevich Vitomir, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Popov Miodrag, generalni direktor Servo Mihalj banka AD
Popovich Gordana, funkcioner Beogradske banke
Popovich Jovo, naccelnik Peccskog okruga
Popovich Nikola (1944), generalni direktor Mitros
Popovich Rajko, glavni urednik RTS, tuzzilac protiv Kikindskih novina
Popovich Severin, urednik Velike Srbije
Popovich Tomislav, generalni direktor Vrssaccke banke AD
Purich Sanja ,glavni voditelj "TV Politika"
Radenkovich Dejan, cclan Izvrssnog odbora SPS 1
Radevich Milorad, vodj Patriotskog saveza Beograda
Radovanccev Zzivanko, regionalni ssef SPS za Zrenjanin i cclan Glavnog odbora
Radovanovich Dussan, ssef SPS Niss
Radovanovich Milovan, Poslanik SRS u Skupstini Srbije
Radovanovich Slobodan, direktor of Telekom Srbije
Radulovich Slobodan , generalni direktor "C Market"
Radunovich Vasilije, generalni direktor HIP Azotara
Rahman Pavle, generalni direktor Fonda za likvidnost Beogradske banke
Raicceevich Tomica, cclan Izvrssnog odbora SPS
Raicceevich Aleksandar, cclan Izvrssnog odbora SPS
Rajiccich Vojislav, direktor Milan Blagojevic Hemija D.P.
Raketich Srdjan, generalni direktor, Privredna Banka Panccevo AD

Ristich Ljubissa, predsednik JUL
Ristich Milorad, generalni direktor, Nisska Banka AD
Rodich Milan, cclan Direkcije JUL
Roza?Despotovic Gordana, cclan Izvrssnog odbora SPS
Rugova Hajrije, cclan Izvrssnog odbora SPS
Ruzzich Veljka, poslanik SRS u Saveznom parlamentu
Savin Zoran, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
SSegrt Dmitar (1953), direktor, "Toza Markovic"
Sekulich Lale, bivssi generalni direktor arina
Sekulich Radoslav, poslovni ccovek
Sekulicc Zzarko, generalni direktor, Agrobanka AD
Ssesselj Jadranka, urednik Velike Srbije
Simanovich Vojislav, generalni direktor PKB, predsednik Komi-
teta za poljoprivredu JUL
Simich Dussan, gradonacelnik Prisstine
Simich Sima, gradonacelnik Srbice
Sladojevich Radomir, generalni direktor Hemijske industrije
Prahovo, cclan glavnog SPS
Smikich Milan, potpredsednik JAT
Smiljkovich Srdjan, sekretar Direkcije JUL
Ssokolovaccki Zzivko, cclan Direkcije JUL
SStambuk Vladimir, cclan Direkcije JUL
Stamenkovic Dragoljub, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Stamenkovich Sladjana, cclan Direkcije JUL
Stanich Nikola, vice guverner NBJ
Stanisavljevich Zzivorad, direktor RTB Majdanpek
Stankovich Srboljub, cclan Direkcije JUL, Director of NIS
Naftagas
Stanojevic Momcilo, Gradonacelnik Djakovice
Stefanovich Zzivojin, Predsednik opsstine Jablanica
Stepanovich Milorad, gradonacelnik Loznice, cclan Glavnog
odbora SPS
Stevovich Vesna, funcioner Beogradske banke
Stojanovich Milorad, regionalni ssef SPS za Bojnik, cclan
Glavnog odbora SPS
Stojanovich Relja, generalni direktor, Stocsar banka AD,
Ccaccak
Stojkovich Ivko, generalni direktor, Valjevska Banka AD
Stojkovich Ljiljana, generalni direktor, Ingprom Banka AD
Stojkovich Velibor, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Stojiljkovich Mihajlo, rukovodilac odeljenja za izvoz, Srbijas-
sume
Stojimirovich Ljubissa, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Stojmenovic Jovica, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Studen Stanko, Dr. poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Suvakovic Uros (1970), Cclan Izvrssnog odbora SPS
Sveljo Miroslav, generalni direktor, Somborska Banka AD
Tasin Stojan, pomochnik generalnog direktora PTT
Terzich Radoslav, ssef regionalnog odbora SPS Bor, i cclan
Glavnog odbora
Tiosavich Zzivorad, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Todorovic Tihomir, direktor, "C-Market" Todosich Tamara,
glavni urednik, Radio S Smederevo, cclan Glavnog odbora SPS
Tokovich Branko, izvrssni direktor, Investbanka AD
Tomasevich Ljiljana, izvrssni direktor Beogradske banke
Tomovich Slobodan, predsednik odbora SPS Kragujevac, i ccclan
Glavnog odbora
Tomich Milovan, gradonacelnik Podujeva

Trajkovich Zdravko, nacelnik okruga Kosovska Mitrovica
Trajlovich Dragan, predsednik odbora SPS Velika Plana, cclan
Glavnog odbora
Trbojevich ZZarko, prvi vice-guverner NBJ
Trboljevac Milan (1959), direktor, Hrast
Tresa Slobodan, direktor, Petrohemija Panccevo
Tricckovich Predrag, generalni direktor, Pirotaska Banka AD
Trivan Goran (1956), izvrsni direktor, Srbijassume
Tufegdzych Mirjana, parsonalni direktor, Beogradska Banka
Unccanin Rajko, generalni direktor, "Grmec"
Unkovich Slobodan, dr. ambasador SRJ u Kini
Vakic Branisla, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Vasiljevich Branko, generalni direktor razvojnih programa,
Beogradska banka
Vasiljevich Miodrag, poslanik SRS u skupsstini Srbije
Vecich Igor, poslanik SRS u skupsstini Srbije
Veljkovich Miroljub, poslanik SRS u skupsstini Srbije
Velkovic Vojin, poslanik SRS u skupsstini Srbije
Veselich Jela (1956), pomochnik gradonacelnika Ssapca, sa-
vezni poslanik
Veselinovich Slavko, sssef Saveta za informisanje i propagandu
SPS
Vesic Dusan, pomochnik glavnog uredika, Velika Srbija
Vitezovich Milovan, glavni urednik RTS
Vlatkovich Dusan, guverner NBJ
Vuccich Miroslav, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Vuccichevich Slobodan, izvrsni direktor, Srbijassume
Vuccurevich Bozza, ko-vlasnik Nevade
Vuccurovich Bozzidar, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Vujanovich Bozzidar, poslanik SRS u Skupsstini Srbije
Vujiccich Milan, potpredsednik JAT
Vujnovich Mihajlo, izvrsni direktor JAT
Vujovich Zoran, dr. (1954), cclan Izvrsnog odbora SPS
Vukorovich Mirko, vlasnik kompanije Nivada
Vukovich Slobodan, generalni direktor, Prve iskra banka AD
Vulich Slavoljub, predserndik odbora SPS Despotovac, cclan
Glavnog odbora
Vulin Spasenija (1958), "Buducnost"
Vunjak Nenad, Dr. (1953), direktor Banka Vojvodine, glavna
centrala
Zagradjanin Vladan, predsednik Omladinskog saveta Beograda
Zarich Sinissa, direktor, Svetski trgovinski centar, Beograd.
Zecceevich Milija, bankar
Zecceevich Miodrag, bankar
Zecceevich Mirjana, direktor marketinga, Politika
Zekolich Ratko, predsednik opsstine Toplica
Zikelich Milan, potpredsendik JAT
ZZvaljevic ZZana, urednik, Velika Srbija
ZZivanic Radevoj, poslovni ccovek
ZZivanovic Milan, generalni direktor "GSB"
ZZivkovic ZZivota, cclan Izvrsnoh odbora SPS
Zlatic Jovan, cclan Glavnog odbora SPS, Niss

{\rtf1\ansi\deff0{\fonttbl {\f0\froman Times;}}
\ucl1\pard\lang1043\ulnone\f0 The Permanent Commission (PC)
concerning (Dutch) War Crimes in Yugoslavia\par
Couwenhoven 52-05 3703 ER Zeist The Netherlands tel. 00313-
06956867 fax. 0031206151120\par
E-mail: office@globalreflexion.org\par

\par
October 1999\par

\par
THE FIRST LEGAL ACTION OF THE PC\par

\par
To take legal proceedings and claim damages for the victims
and their surviving relatives of the bombardment of the RTS
studios in Belgrade.\par

In this court case before the domestic court in The Hague,
not only the State of The Netherlands will be summoned, but
also Prime Minister Kok, Minister of Defense De Grave, and
Minister of Foreign Affairs Van Aartsen of The Netherlands,
the leaders of most political parties in the Dutch Parlia-
ment, the highest Dutch commanding officers, and the Dutch
military executives, directly involved with the criminal
actions against the FRY, all directly individually.\par

\par
The victims of this war crime in Belgrade against the RTS
studios will be invited to submit their claims.\par

\par
MOTIVATION FOR THIS CHOICE\par

\par
The intentional character of this beastly and cowardly act
of aggression is an established fact.\par
Nobody could argue that it was a mistake or a "bad shot",
or only "collateral damage".\par
Moreover, this blatant act of terrorism is openly cheered
by the Dutch Prime Minister Kok and the Minister of Foreign
Affairs Van Aartsen.\par

This strengthens their personal joint liability.\par
Therefore it is from a legal point of view the strongest
case conceivable.\par

\par
Furthermore it is exactly this case that offers side advan-
tages.\par

\par
\b First, \b0 especially this NATO massacre is most contro-
versial, even among the supporters of this NATO aggressi-
on.\par

No way can anyone maintain that the RTS studios were a
military target in the sense of international law.\par
Besides, the international press does not like this at-
tack.\par

This may be a reason for them to cover especially this
court case more than any other similar court case.\par

\par
\b But still more important \b0 is the opportunity that
this specific court case will present to expose the an-
ti-Serbian smear campaign and lies.\par

The \b official \b0 argument for demolishing the RTS buil-
dings was always that the Serbian Television called for
violence against the Albanians and for ethnic cleansing in
Kosovo.\par

\par

But we can easily prove that this was absolutely out of the question. Because members of the PC board have recorded all RTS broadcasts during the whole period of NATO aggression as far as possible. And there is not a shred of evidence of rousing any anti-Albanian popular feelings by RTS broadcasts.\par

On the contrary, all the time during this NATO aggression RTS continued broadcastings also in Albanian language.\par

Because Prime Minister Kok and Minister of Foreign Affairs Van Aartsen always did try to justify this NATO act of terrorism against the RTS studios, with claims about this so called calling for ethnic cleansing by RTS, this evidence we have got gives us the opportunity to summon these two war criminals to appear also personally in court in a kind of pre-proceedings to testify about their - untenable - claims about witch hunting by RTS, calling for ethnic cleansing in Kosovo.\par

This also would give good publicity to this case.\par

\par

The PC in the Netherlands\par

\par

)

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zondag 2 januari 2000 22:37
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: I believe that in the coming century our people will achieve the tranquility a

www.serbia-info.com/news

<http://www.serbia-info.com/index.html>
<<http://www.serbia-info.com/news/index.html>>

CIVIL ISSUES <<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>>

MILITARY <<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>>

KOSOVO AND METOHIA <<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>>

ECONOMY <<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>>

CULTURE AND RELIGION <<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>>

SPORT <<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>> <<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>
<<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>>

<<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>>

<<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>>

I believe that in the coming century our people will achieve the tranquility and prosperity it well deserves

December 31, 1999

Yugoslav President Slobodan Milosevic <http://www.serbia-info.com/g3/images/milosevic_1.jpg>
Yugoslav President Slobodan Milosevic

- We have always been open for all those that wanted to be here and had a positive attitude towards those that wanted to be with us. - No one can ever take Kosovo away from us. - The best solution for Montenegro is the one that suits the Montenegrin people. - The West should find the courage and moral strength to face the guilt for the crimes committed in the aggression on Yugoslavia. - The West isn't capable of sending messages to the East that the East would view as mysteries it can't understand. - The fact that according to the NATO dictate we are not being financed by the IMF and the World Bank, did not prevent us from securing a set of credit arrangements with friendly countries, totaling more than the support allocated to all the neighboring countries; even though they enjoy - at least verbally - the support of the IMF, the European Union, the World Bank and America

Federal President Slobodan Milošević agreed to an interview for "Politika" daily. In a lengthy conversation with the "Politika" Editor-in-Chief - Mr. Hadži Dragan Antić, President Milošević replied to all the 15 questions concerning the position, the efforts and the development perspectives of our nation, as well as the standpoints related to key political issues pertaining to the present and the future.

The interview took place on Wednesday December 29th, at the presidential palace.

Will the coming millenium be a better and a more just one?

- It should be. There are numerous and undeniable facts indicating the indispensability of

Progress. Economic growth has been constant throughout the 20th century and it has been developing an increasing number of countries. Political freedom is greater than ever before in history. Science has evolved in such a way and to such an extent that it now has a decisive influence on the quality and the character of human life. Most of the illnesses that humanity has been struggling with for centuries have been curbed. The number of illiterate people is decreasing, and the percentage of people with a higher education is on the rise. To a great extent, Man has managed to tame the Nature and it often seems that in certain domains he is the master. It seems that humanity is capable of producing all it needs, even more than what is needed. Generally speaking, people have never lived better than they do today.

<http://www.serbia-info.com/g3/images/smnovisad2.jpg>

Obviously, the world has another face as well. The threat of war is now present all over the planet. There's no sign that the local wars might end in the near future, and the fear of a world war is rightly felt by everyone on this planet. The environment Man lives in is increasingly deteriorating by his own doing and this constitutes a now threat for the survival of mankind. Poor nations, non-developed countries are still part of this world of ours and this segment of mankind is progressing very slowly towards the developed world, let alone the rich world. Aggressiveness as an attribute of the human character is still quite strong in spite of the progress Man has made in the domain of economic development, education, science, art, politics... I am an optimist, and not without cause. I believe that the positive trend which marked the 20th century will override the destructiveness which - especially towards the end of the century - has grown quite strong. To be honest, destructiveness today is not greater than it used to be, but people have now become more aware of the threat it represents. Hence, I am certain that the new century will be better and more just, provided, of course, that men manage to discern justice from injustice, good from evil, and learn to do what is needed in favor of the first and against the latter.

During the year we are about to leave behind the pressure and the attacks our country has been facing for the last ten years have culminated. What is it that the West wants?

- The West wants to seize control of the entire world. The most developed part of the global community, usually called the West, is determined to force the world around to serve its needs and interests. Rich countries want to become even richer. To do that, they need other countries to become sources of their constant and unlimited accumulation of wealth. For the time being, the most developed part of the world is rather concerted. At least it seems to be. But, along with their need for expansion, their mutual envy will grow stringer. Such rivalry might hurl the world - both the developed and the under-developed world - into a series of major, tragic conflicts, which might prove catastrophic for all mankind.

Let us hope that the developed countries will realize the threat they represent for themselves in this world of ours. Still we should hope that the rest of the world will find the strength to unite and oppose the downfall that is inevitable if we are to wait for things to be solved spontaneously. In life no solution comes about by itself. At least no major and important solution. Everyone should contribute to the shaping of a better and a more just world in the coming century.

I believe that the positive trend that marked the 20th century will override the destructiveness that - especially towards the end of the century - has grown quite strong.

The Chinese embassy in Belgrade has been bombed during the world. The Yugoslavs have grasped the meaning of it. So did the Chinese. What is your evaluation of our relations with that part of the world?

- The Chinese embassy was targeted deliberately and after serious planning. It was a message

China to the effect that in world affairs it hardly has more influence than Yugoslavia. That it might even face the fate of Yugoslavia should it fail to show obedience to the new world order. The message was addressed to China not only because it constitutes a potential threat to this order, but also because it publicly and repeatedly condemned the aggression on Yugoslavia. Naturally, the message inherent in the bombing of the Chinese embassy has been understood by the Chinese, the Yugoslavs and everyone else. The message wasn't a complicated or an ambiguous one. In fact, the West isn't capable of sending messages to the East that the East would view as mysteries it can't understand. Only the other way around might occur. That's why the Chinese have not only realized the message quickly, but gave a quick answer as well. Not only on the government level, but also on the level of ordinary people. Their reply was that they shall defend their country fiercely, that they are determined to develop rapidly and that in international relations they shall always endorse peace, equality among nations and the right of every country to shape its future autonomously...

With these stands, China is very close to Yugoslavia, but probably also to all other peoples and countries that risk facing aggression and humiliation tomorrow. Our relations with China are extremely friendly, our cooperation with China is comprehensive - economic, scientific, cultural... We plan to develop and enhance it in the spirit of common interests and benefit for both countries.

Do you think that the future of Montenegro lies within the Federal Republic?

- The best solution for Montenegro is the one that suits the Montenegrin people. If the Montenegrins believe that their life without Yugoslavia would be a better one, then they have the right to make such a choice. And vice-versa. If the people of Montenegro believe that life within Yugoslavia is the optimum choice, then they should keep it.

In that case, they must honor the rules of the game imposed by such life in common with another nation or another federal entity. First of all the Constitution that they have - obviously - adopted jointly. The Constitution can, naturally, be changed and it is good to make changes in it. We live in dynamic times and it is logical that a state is to be managed more dynamically than in the past, keeping in step with the rhythm of changes that take place.

Life in common is simple and easy for those that are determined to live together, and difficult and unpleasant for those that live together forcibly. When life together entails imposition, it is not only difficult and unpleasant, but it has no prospective.

Lessons have been learnt from the aggression on Yugoslavia. The rich and mighty - that a local war and not only a global one can be a dangerous adventure even when the enemy is considered inferior, and the poor and small and all other nations were faced with the fact that they shall continue being poor, insignificant, other, unless they choose to change it.

At the end of a century in which two big, tragic wars have been fought, and practically countless little ones, the greatest military power assaulted us, or to be more precise, newly assaulted us. What is your interpretation of this occurrence in view of the future of our country, but of the future of mankind as well?

- The aggression on the Federal Republic of Yugoslavia was supposed to be a lesson for all disobedient nations in the world, to make them realize that the order of things dictated from a single place must be respected. With the aggression on FR Yugoslavia international organizations have been suspended, first of all the United Nations, as the most important organization that had the task of arbitrating international conflicts and controversies. The aggression on Yugoslavia also deferred international law and initiated a process for the abolition of the sovereignty of every country - big or small - standing in the way of an order it did not help

te, and that dared voice its opinion without being asked, or even dared to rebel. Our country
took a stand, rebelled and hence faced retaliation.

I would like to stress in particular the major experience Yugoslavia, and particularly Serbia have
in international politics, and their openness for all forms of cooperation with the immediate
environment, but also with the most distant countries in the world. We have always been open for
all those that wanted to be here and had a positive attitude towards those that wanted to be with
us. It is characteristic of our nation. It is also our historical heritage.

But this characteristic and heritage do not include renouncing to the right to freedom and
independence.

For its entire duration, the aggression kept our nation unified. Everyone knows that from the very
beginning of the aggression the unity of our heroic people amazed the world. At least that part of
the world which has free media, where there's no censorship and where correspondents reporting
the truth and journalists commenting in favor of it (the truth) do not risk losing their jobs. But the
unity of our people faced with threats and difficulties during the war is not the only issue. It was a
united, proud and enthusiastic resistance to the aggressor that was preparing to become the
occupying power. It was a rare and magnificent resistance they never expected. The feeling of
invincibility, superiority, obstinacy, goodness - resulted in a specific resistance, admired in the
countries where the media are free, and concealed from the public in the countries where
censorship and autocracy rule.

But in those countries they also hid everything else concerning Yugoslavia and themselves. First
of all the truth that Yugoslavia is by no means an aggressor. That it was victim of unprovoked
aggression by countries portraying as the aggressor in order to use this alleged aggression as an
excuse for the war they started against it. Partially to teach a lesson, and to a greater extent to
secure their interests. To seize control of the Balkans - strategically important both in the military
and economic sense - and also to use this peninsula as a beachhead for taking hold of even
more militarily and economically important regions - in the East: Near and Far.

Lessons have been learnt from the aggression on Yugoslavia. The rich and mighty - that a local
war and not only a global one can be a dangerous adventure even when the enemy is considered
inferior, and the poor and small and all other nations were faced with the fact that they shall
continue being poor, insignificant, other, unless they choose to change it.

[NEXT <http://www.serbia-info.com/news/1999-12/31/16571.html>](http://www.serbia-info.com/news/1999-12/31/16571.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)

[[Home <http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia <http://www.serbia-info.com/enc/index.html>](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) |
[Facts&Figures <http://www.serbia-info.com/facts/index.html>](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News <http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]
Copyright © 1998, 1999 Ministry of Information
Email: [mirs@srbija-info.yu <mailto:mirs@srbija-info.yu>](mailto:mirs@srbija-info.yu)

Van: Despotovic Ruza
Onderwerp: UNMIK responsible for chaos in Kosovo-Metohija
(<http://www.serbia-info.com/new>)
Aan: Erwin Steijnen
CC:
Datum:

www.serbia-info.com/news

CIVIL ISSUES

POLITICS
MILITARY
KOSOVO AND METOHIA
ECONOMY
CULTURE AND RELIGION
SPORT

"The New York Times": UNMIK responsible for chaos
in Kosovo-Metohija
November 29, 1999

They didn't fulfill any task in
Kosovo

NEW YORK, Nov 28 (Tanjug) - In Kosovo and Metohija nothing is working as it should, while international organizations and the UN mission are stuck in bureaucratic wrangling and angry arguments with the head of the Civil Mission, Bernard Kouchner.

That is the picture of the situation in the southern Serbian province given on Sunday by The New York Times, which said that practically not a single task that the civilian and security missions had undertaken - UNMIK and KFOR - has been fulfilled.

The author of the article learned about the arguments, doubling of duties and foot-dragging of the mission and international organizations from a Swiss woman, Valiya Wright, who is working for UNMIK. She warned that one of the challenges and obstacles to the mission was posed by the "KLA," which she recalled should have been disbanded and disarmed by now.

Also, nothing else is functioning in Kosovo. International organizations, like UNHCR, OSCE, European Union

and others quarrel bureaucratically and grab for "glory", ironically said Civil Mission member.

The author went on to say that an organization as the Organization for Security and Cooperation in Europe (OSCE) and others, were engaged in the planning the future of Kosovo-Metohija instead, as it is said, to stop the wave of hatred, violence and killing. The targets and victims are Serbs, Gypsies and other non-Albanians, the author of the text said.

The alarming state of security is a growing obstacle for establishing a democratic, multi-ethnic Kosovo and Metohija, about what representatives of the international mission are only talking about in theory, while they are not doing anything to realize it, the New York Times warned.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zondag 2 januari 2000 23:10
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: 14 (http://news.suc.org/bydate/Dec_31/14.html)

<<http://news.suc.org/>>

Search suc.org:

[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C.
Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian
History Serbian Art Book Library Become a member
[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) [<http://news.suc.org/images/suc_grb.gif>](http://news.suc.org/images/suc_grb.gif)

[<http://news.suc.org/images/1px.gif>](http://news.suc.org/images/1px.gif)

The Alberta Liberation Army and Kosovo parallel, Chris Soda, Dec 31

The Dec 30/99 edition of the Windsor Star carried a front page story by Andrew Duffy concerning a twice-convicted drug trafficker, a non-Canadian citizen, whom a Canadian federal court judge ruled cannot be deported, even though a police opinion from Calgary, Alberta, Canada-where this certain convicted drug trafficker lives- rightly decided that this man was a threat to public safety. This police decision (and their own records) prompted Immigration Canada to attempt to expel this man from Canada; these attempts at expulsion resulted in the Canadian federal court ruling allowing him to stay

The Canadian government sponsors convicted, and not-yet-caught, drug traffickers in Kosovo. Many of them individually and as a group, the KLA, have been ruled a danger to the general safety of the population by the elected government of Yugoslavia. Many of them have, and continue to, co-operate with Canada, and the rest of NATO, in proving their danger to the general safety of the Yugoslav population by committing documented atrocities in Kosovo, as they have for many years. Many of these illegally-armed drug traffickers have been jailed for their offences in Yugoslavia. And repeated violations of all standards of decency and legality by these well-organized and well-financed separatists (much of this organization and much of this financing from the Canadian government itself) had, until early this year, prompted the Yugoslav government, regards Kosovo, to continue to best secure the safety of that population by using its' police, army, and immigration personnel to try and arrest and/or deport these individuals originating from foreign countries, whenever possible.

But since no one in the Yugoslav court system is stupid enough to insist that these convicted and/or not-yet caught armed traffickers from foreign countries deserve to stay in Yugoslavia, thereby demonstrating the common sense and integrity of their positions, Canada decided to bomb the entire country for 78 days, thereby demonstrating the ignorance and cowardice of ITS' position.

You won't find the Yugoslav government right now enforcing the law of its' country in Kosovo, because there is a "new, improved" law being illegally implanted there. This "new, improved" law is there because Canada and the rest of the NATO countries were responsible for bombing civilians- as well as judicial and other arms of the legal state- in Yugoslavia, including Kosovo. And this "new, improved law" is designed to replace the sovereign constitution of an elected

government. This "new, improved law" will not deport foreign citizens responsible for serious breaches of legal conduct because the "new, improved law" is maintained by the "new and improved" police force- the Kosovo Protection Corps, itself made up of individuals working with foreigners in the past and today conducting these same serious breaches of legal conduct. Not surprisingly, there has not even been one conviction for serious breaches of legal conduct under this "new, improved" system of so-called "justice" in Kosovo.

Why? One of the stated reasons for this travesty has been there is apparently not enough money available to finance this new and unelected system- but there was plenty of money to finance investigations into the legal defence of the population of Yugoslavia by the army and police forces of the elected government in their pursuit of armed insurrectionists. Some of this money came from Canada in its' support of ICTY investigations, a thin veil to disguise an attack on the legal and administrative forces of a country threatened with both the fracture of its' state and the wanton targeting of its' civilians. More of this money came from Canada in the form of what it still calls, shamefully, a "humanitarian bombing", a thin veil to disguise an attack on the legal and administrative forces- and wanton attacks on the general population- of the same country threatened with the fracture of its' state. This type of "humanitarianism" is called "the new, improved human security agenda" by Lloyd Axworthy, Minister of Foreign Affairs for Canada.

And today even more of this money comes from Canada in the form of what it calls "peacekeeping" in Kosovo, again a thin veil to disguise an attack on the legal and administrative forces of an elected government- and the civilian population as well. "Human security" for armed separatists and their followers- and victims for the rest.

The Windsor Star article perhaps could have pointed out that the best route for this twice-convicted drug trafficker to take would be to perform yet another illegal act at the expense of law and order. He should immediately form an armed, separatist faction with his fellow drug-dealing friends and announce himself as leader of the Alberta Liberation Army. After the Globe and Mail, the CBC, and others have glorified his soon-to-be-perpetrated atrocities against the civilian population in the "country" of Alberta- as these news agencies have referred to Kosovo in the past, of course without retractions- perhaps his "new and improved" status as a "freedom fighter" would make him eligible for covert foreign aid from the Americans and the Germans, if the recent past is any indication. Personally, I would suggest having his photograph taken standing on the outside of a barbed wire enclosure for maximum CNN and Sky coverage.

After many years of this type of activity, this twice-convicted trafficker won't have to worry about being deported to his home country; if he is lucky, many of the fellow criminals in his home country will be able to come to him, with the assistance of NATO "human security" civilian bombings on the general population of Canada.

Before this happens, though, I would suggest a sign-or-die type of negotiation in a French city with this convicted drug dealer at the head of the table. This would be good practice for him when those who have financed, armed, and trained his fellow criminals in these insurrections finally decide to appoint him as head of the "new, improved" government of Alberta.

And one more thing: this twice-convicted drug dealer would not have to worry about his criminal record, because the chief archivist of these records can be given 15 minutes to leave Alberta, with his bombing atrocity partners sitting in the next room; besides, there would be a new police force made up primarily of your fellow drug-dealing armed insurrectionists, and in that case who would want to re-arrest him?

If all this fails, not to worry, because there would not even have to be a legal justice system of an elected government in Alberta. After all, where would we get the money?

Chris Soda

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-99 Serbian Unity Congress.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: zondag 2 januari 2000 23:08
Aan: Ruza Despotovic; Jan Beentjes; Herman TI; Globalreflexion; Erwin Steijnen; Dolf Loth; Annamiek Vermeulen
Onderwerp: 2 (http://news.suc.org/bydate/Dec_30/2.html)

<http://news.suc.org/>

Search suc.org:

<http://news.suc.org/images/black1px.gif> Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C. Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian History Serbian Art Book Library Become a member
<http://news.suc.org/images/black1px.gif> http://news.suc.org/images/suc_grb.gif

<http://news.suc.org/images/1px.gif>

TOP TEN: The Latest Western Big Lies, Chris Soda, Dec 29

As usual, the hardest thing to do with this type of posting is to pick which lies, from hundreds of lies I find each month, coming out of the mouths of NATO bombers and their apologists. I'm sure many readers find them every day as well, especially when you read North American so-called "news reporting" on events in the Balkans. [my comments in brackets cs]

I'll start with one from the woman who may well be the most ruthless female the world has known:

(1) From the Toronto Star, Dec 19/99, quoting Madeleine Albright, American Secretary of State:

"Every nation has a responsibility to arrest or expel terrorists, shut down their finances, and deny them safe haven."

[Every nation except Yugoslavia which, because of its operations against KLA terrorists, had its civilians bombed for 78 days- by recommendation of Madeleine Albright herself. And rather than "shut down their finances", Ms. Albright actually supplied them, adding to the drug sales proceeds of these armed insurrectionists. And rather than "denying them safe haven", Ms. Albright is on record as providing a SAFER haven for those which the State Department itself has branded terrorists, by promoting them illegally into a so-called "new Kosovo government" and a new "Kosovo Protection Corps". I can't imagine the Western reporters taking notes of these comments and not asking the obvious questions raised here. They still love sticking to the script, falling over themselves in the rush to be NATO's latest stenographers. And I can't imagine any of my 300 Canadian Parliamentarians raising this issue in the House of Commons either- since, without a vote, they have aided and abetted Ms. Albright in these past and current assaults against the citizens of Yugoslavia. They love sticking to the script as well-the script that is entitled, ' Canadian humanitarian bombing of civilians'. To their muffled credit, at least none of them have been photographed kissing Hashim Thaci- the ultimate kiss of death in Yugoslavia.]

(2) From the National Post, Dec 17/99, quoting Peter Goldring, Canadian Reform Party Parliamentarian:

" This is pretty amazing. On the surface, it could well be criminal. It certainly has strong

ications of being unethical, and certainly demands an immediate response..."

The above quote concerned a possible mismanagement of money. Ladies and gentleman, the above quote is three more sentences than Peter Goldring spoke in the Canadian House of Commons during this governments' bombing of civilians in Yugoslavia earlier this year. Ladies and gentlemen, this is what should have been said by Mr. Goldring in the House of Commons to describe Canada's wanton litany of destruction by Canadian pilots in Yugoslavia. Ladies and gentleman, these acts by Canadian pilots WERE criminal: they violated many Canadian national laws (for example, the National Defence Act, Section 31), and many international laws and treaties to which Canada is a signator. Ladies and gentlemen, bombing civilians to further a NATO agenda "certainly has strong implications of being unethical..." It is also "unethical" to see the mounting civilian casualty toll in Yugoslavia and not demand an accounting of this in the House of Commons while it was happening. Sadly, ladies and gentlemen, neither Mr. Goldring nor any of Canada's other Parliamentarians has asked for this, then or now. But the quote above would have been a perfect way for this MP to have raised these issues- if integrity were a part of his personal constitution. Sadly, ladies and gentlemen, it is not.

Ladies and gentlemen, Peter Goldring is the Canadian Reform Party's Veteran Affairs critic; he deals with military issues every day. Pathetically, ladies and gentlemen, he disgracefully does not know the difference between a soldier and a coward.

(3) From the Globe and Mail, Dec 13/99, quoting UNICEF, a United Nations organization:

" A vacuum of leadership has allowed the merciless targeting of children and women [during] armed conflict....If we don't seize the start of the new millennium to solve the terrifying plight faced by our children, then we are guilty of contributing to their suffering and to the wholesale abuse of their rights...[the 1990's] were a decade of undeclared war on women, adolescents, and children..."

[Now where does UNICEF think this "vacuum of leadership" exists? Hello, UNICEF, it is your employers that have this unenviable distinction When you have a UN Charter (Articles 2-4 and 2-7 for instance) and UN-sponsored Geneva Conventions, Helsinki human rights treaties, and many UN-sponsored Resolutions (for instance 2131, a declaration on the inadmissibility of intervention, which specifically states that a forceful military aggression in any country is crime without justification) that have been admittedly violated by UN members, and Kofi Annan still will not call them criminals, then how does the UNICEF "vacuum of leadership" in not resigning en masse in disgust differ from any other "vacuum of leadership"? How does taking money from those involved in " the merciless targeting of women and children" in Yugoslavia make you a "charitable" organization?

UNICEF, what could be more of a "terrifying plight" for children in Yugoslavia than an "undeclared war" of NATO bombs- dropped indiscriminately by those you work for? What could be more of an example of "the wholesale abuse of human rights" than the refusal of your organization to demand that Kofi Annan step down and NATO leaders be tried for their past and continued crimes?

(4) The Toronto Star, Dec 7/99, quoting Bernard Kouchner, top UN official in Kosovo:

" For at least a decade, there was a systematic policy of apartheid [by the Yugoslav government] against Albanians in Kosovo...[while] the crimes now being committed by Kosovo Albanians against Serbs are [only] the acts of individuals."

[So there you have it. Systematic policy vs acts of individuals. Apparently, economic sanctions imposed by hundreds of countries against one does not qualify as "systematic policy" even

... though it has been going on for nearly ten years; apparently, financing, training, and arming "only individuals" in the KLA by many of these same countries does not qualify as "systematic policy", even though that has been going on for many years; apparently, the refusal of Kouchner's employers to insist that the ICTY stop ignoring this vast array of evidence of NATO economic and military war crimes and finally seal secret indictments against these aggressors also does not qualify as "systematic policy"; apparently, the refusal of Kouchner's employers to uphold a signed agreement, UN Resolution 1244, also does not qualify as a "systematic policy"; apparently the financing, training, and arming of former states within Yugoslavia to ensure the breakup of the country does not qualify as "systematic policy".

You get the point. After many years of atrocities against civilians of all ethnicities before March 24 perpetrated by armed drug dealers sponsored by Mr. Kouchner's employers, and after many months of atrocities against civilians of all ethnicities perpetrated by armed drug dealers sponsored by Mr. Kouchner's employers since mid-June, Mr. Kouchner offers this analysis: these current atrocities are being committed by what he calls "individuals". What Mr. Kouchner does not say is that these same so-called individuals are supposed to be decommissioned of their automatic weapons, mortars, and grenade launchers; "individuals" that OSCE in a recent report says SINCE THE BOMBINGS STOPPED are now involved in murders, kidnappings, forced detentions, forced interrogations, illicit tax collection, intimidation, evictions, house burnings, church burnings, and the (OSCE quote) "blackmailing of shopkeepers and restaurant owners on a regular basis..."- and that the Yugoslav government and many others were saying was being done by these same individuals BEFORE THE BOMBINGS STARTED- and with the same type of automatic weapons, mortar, and grenade launchers.

"Regular basis", Mr. Kouchner. That means "systematic policy". That means the same "systematic policy" conducted by these individuals before NATO bombings is the same "systematic policy" now being conducted- by these same individuals. Mr. Kouchner, as a self-professed care provider, would you mind caring to provide us with the difference between "individuals" in the KLA then and "individuals" in the KLA now? Other than the uniform switch to a so-called "protection corps"? Or the difference between what you call an "apartheid" policy of multi-cultural worship, voting rights, universal medical care and education in many languages, all enshrined in the Yugoslav Constitution, and what you call the "humanitarianism" of providing armed cover for Orthodox church burnings, expelling of voters of all ethnicities numbering in the hundreds of thousands, economic sanctions which target medical supplies, and the historical revisionism of your employers, all documented violations of UN Resolution 1244, the non-upholding of which is enshrined in your UN Constitution- as a criminal act?

Of course, the Toronto Star hasn't said much about this either- it's not in THEIR script.]

(5) From the Windsor Star, Dec 16, article entitled "Australians back off":

" Australian Prime Minister John Howard moved Wednesday to block plans to establish safe injecting rooms for heroin addicts after warnings from the United Nations that his government could be considered complicit in drug-related crime."

[How about that. "Complicit in drug-related crime". How would anyone with a brain categorize the NATO/KFOR presence in Kosovo today? Or the past sponsorship by some United Nations' members of the KLA? Sorry to use "anyone with a brain" and "United Nations" in the same footnote. Or "The Windsor Star" for that matter, a Canadian newspaper which refuses to demand the resignation of Canadian PM Jean Chretien as the author of numerous war crimes against civilians in Yugoslavia. As "anyone with a brain"- or integrity- would do in a moment.]

(6) From the National Post, Dec 16, quoting a fax sent by Romeo Dallaire, 1994 head of UN forces in Rwanda, in which he voices disgust with some of his fellow peacekeepers- and their

riors:

This contingent commander has consistently stated that he is under...orders not to endanger his men to protect [civilians]...this reticence to engage in dangerous operations and their [further] stated reluctance to use their weapons in...defence of crimes against humanity has led to widespread mistrust of this contingent... These massacres have been witnessed from a distance by UN troops..."

[General Dallaire was relating a situation in 1994, not predicting the future- but he could have been, for what is different from the description above in Rwanda with the description of today's Kosovo? Not only don't UN-sponsored troops in Kosovo show a "reluctance to use their weapons in defence of crimes against humanity" perpetrated by their recent allies in bombing crimes against humanity, but now they work side-by-side with them as part of an illegal UN-sponsored "protection corps". No doubt many of the massacres against non-separatists in Kosovo were done while UN troops were "at a distance"- that is part of the UN script- lie about the numbers killed, kidnapped, expelled, and robbed, and then ask for more money. The fax being quoted in this article was, according to the National Post, to go through two men before reaching the UN Security Council. The first man was Canadian General Maurice Baril, then a military advisor in the UN's peacekeeping department in New York (now chief of staff of Canada's Armed Forces- the same chief of staff during the bombings of Yugoslav civilians by Canadian pilots). The second man was head of UN peacekeeping operations- Kofi Annan, now the UN Secretary General.

So this urgent fax from the top military commander on the scene sent his information to a future bomber of civilians in Yugoslavia and a future, and still silent, "witness of these massacres" in Yugoslavia.

So what happened? Four days after Dallaire sent his urgent fax, the UN Security Council voted to CUT Dallaire's force from 2548 men to.....270.

Same players, same game, same script.]

(7) From the Globe and Mail, Dec 18, quoting Kofi Annan cable to General Dallaire, Jan/94:

" The overriding consideration is the need to avoid entering into a course of action that might lead to the use of force and unanticipated repercussions..."

[This "overriding consideration" was not cabled to the UN Security Council earlier this year by Kofi Annan regards Yugoslavia, as the UN Security Council was not called upon to vote on whether or not to initiate military aggressions against this country. Nor did Mr. Annan cable the UN General Assembly when the bombings began, encouraging member states to introduce either a resolution condemning the illegal bombings of Yugoslavia and it's citizens, or a resolution to expel the violating parties from the Assembly. This is because one of Mr. Annan's "overriding considerations" is his own job, which would be put at risk by such noble measures. And after just a few days of indiscriminate bombing by NATO, it became clear that this "use of force" was having "anticipated" repercussions, namely the wanton killing of Yugoslav civilians. What kind of "repercussions" did Mr. Annan expect now that the "use of force" by those sponsored by his organizations wealthiest members, while universally-condemned narco-terrorists, have now been promoted by him to "the police" in Kosovo- and who now continue to rely on the "use of force" to perpetrate universally-condemned acts of violence? Mr. Annan was speaking in 1994 as he is in 1999. According to the script- the US script.]

(8) From the Toronto Star, Dec 19, quoting Claude Paquette, a Canadian police investigator:

" There are terrorists in Montreal. They are doing things like financing their fighting friends

seas.

Mr. Paquette was speaking in regards to a case regarding a man denied legal status in Canada who was caught moving explosives from Canada to another country.

Canadian Jean Chretien did not obtain legal status in Canada to bomb civilians in Yugoslavia. The House of Commons, the only legal body able to rule on these matters, did not give its consent. Jean Chretien was moving explosives- and bombing pilots- from Canada to another country, again an illegal act- in his country as well as internationally. And Canada's National Defence Act, Section 31, specifically prohibits this:

The Act reads, ...the government of Canada 'may place the Canadian Forces.... on active service in or beyond Canada at any time it appears advisable to do so (a) by reason of an emergency, for the defence of Canada, (b) in consequence of any action taken by Canada under the UN Charter, the NATO Treaty, or any other similar instrument for collective defence that may be entered into by Canada.'

Since Canadian Jean Chretien's military aggressions in Yugoslavia were not done with the consent of Canadian Parliament, the UN Charter, nor even with the wording of the NATO Treaty Canada signed (which specifically prohibits any first-strike action except in defence of a partner in the NATO who has been attacked), these acts by Chretien are "terrorist"- and immoral and illegal- in nature.

So are undeclared acts of war; so are the targeting of civilians; so are negotiations-at-gunpoint as at Rambouillet; and so are the "financing of their fighting friends overseas"- the KLA, first as the perpetrators of violence all Canadians, if they were not lied to by their government and by their press, would find repugnant, and now as a "protection" corps which perpetrates the same violence to protect cynical NATO agendas which again all Canadians, if they were not lied to by their government and by their press, would also find repugnant.

Imagine a foreign government financing, training, and arming separatist insurgents in Quebec who want to forcefully expel the province from Canada. Now imagine 19 governments being involved in these acts against Canada. Which of those 19 would we NOT consider "terrorist"?

Yes, Mr. Paquette, there are terrorists in Montreal, and in the rest of Canada- elected ones.]

(9) From the Globe and Mail, Dec 17, quoting Michael Ray Diu, a chief of a Sudanese tribe:

" You must tell Canada that we cannot go to our homes, that our children cannot go to school, that Christmas is coming and how will we have Christmas? It is the people of Canada who do this."

[Mr. Diu, the Canadian government is doing this without the consent of the Canadian people. This is called Canadian democracy, which differs from American democracy only by the numbers of bombs dropped on civilians. Canadian democracy is too cowardly to have a vote in its Parliament, while American democracy loses two votes in its' Congress and is too cowardly to respect them. You see, Chief Diu, the Canadian version of democracy is a source of pride for Canadians only as long as the Canadian press and the Canadian government keep secret the Canadian pilots targeting of schools, hospitals, day care centers, buses, bridges, apartment buildings, and other versions of Canadian pilot- and Canadian government- "military targets" in Yugoslavia. So it should be no surprise that the Canadian government pursues the same policy in your country. The Birth of Christ is just another day of economic sanctions, another day to pursue other very non-Christian agendas along with the colonial dictates of military aggressors. To the Canadian government and others like them, your oil will always be more valuable than

homes, your schools- and your lives.]

0) From the Windsor Star, Dec 16, article on Canadian Foreign Affairs Minister L. Axworthy:

" Axworthy also had sharp words for former United Nations deputy secretary general Denis Halliday, who a few days earlier accused Canada of being complicit in the genocide in Iraq because Canada has refused to break the international sanctions regime imposed on that country. ' I'm a little concerned that somebody who has held a senior position in the UN is using the word 'genocide' so lightly', said the furious foreign affairs minister.

[Really? Wasn't that the 'g' word used by yourself, the rest of the Canadian government, and the rest of the NATO bombers, when the Yugoslav police and army went after the KLA before and during your targeting of civilians ? Or was that 'ethnic cleansing'? How about the words ' One hundred thousand'? What page on the script is that on?

Chris Soda

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-99 Serbian Unity Congress.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: vrijdag 31 december 1999 1:06
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: 17 (http://news.suc.org/bydate/Dec_30/17.html)

[<http://news.suc.org/>](http://news.suc.org/)

Search suc.org:

[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) Choose S.U.C. Page About S.U.C. S.U.C.
Activities News from Serbia Kosovo Crisis Bosnia, Croatia Help children BLAGO Fund Serbian
History Serbian Art Book Library Become a member
[<http://news.suc.org/images/black1px.gif>](http://news.suc.org/images/black1px.gif) [<http://news.suc.org/images/suc_grb.gif>](http://news.suc.org/images/suc_grb.gif)

[<http://news.suc.org/images/1px.gif>](http://news.suc.org/images/1px.gif)

U.N. Tribunal Plays Down Its Scrutiny of NATO Acts, NYT, Dec 30

New York Times, December 30, 1999

By Steven Erlanger

Prague, Dec. 29 -- Officials of the tribunal investigating war crimes in the Balkans said today that a study of possible Western crimes in the recent Kosovo war is a preliminary, internal document that is highly unlikely to produce indictments or even be published.

The officials were quick to play down the importance of the study, which was requested in August by the United Nations' chief prosecutor at the time, Louise Arbour. The report, which was completed last week by the tribunal's senior legal adviser, will be studied over the holidays by the current chief prosecutor, Carla Del Ponte, the officials said.

The existence of the study was reported on Sunday by the British newspaper The Observer in an interview with Mrs. Del Ponte. But Mrs. Del Ponte emphasized that the tribunal had more pressing tasks than prosecuting the Western leaders who have been most supportive of the tribunal, including the extension of current indictments of President Slobodan Milosevic of Yugoslavia and four of his top associates to possibly include charges of genocide.

"It's not my priority, because I have inquiries about genocide, about bodies in mass graves," she told the paper.

The tribunal's spokesman, Paul Risley, said in a telephone interview today that the study was an appropriate response to public concerns about NATO's tactics. "It is very important for this tribunal to assert its authority over any and all parties to the armed conflict within the former Yugoslavia," he said.

Mr. Milosevic has not been indicted for actions in Bosnia, however, leading to criticism from Belgrade, Moscow, Beijing and elsewhere that the tribunal has bent to pressure from the United States to bring an indictment over Kosovo. But tribunal officials say that Washington in particular has been reluctant to hand over relevant intelligence about Bosnia that touched Mr. Milosevic or the late Croatian president, Franjo Tudjman.

The tribunal can charge only individuals with crimes, not states, institutions or organizations.

The preliminary report is understood to be a legal analysis of the basis for bringing charges of war crimes for NATO activities like the bombing of civilian power stations and bridges, which NATO said had military uses. The report also examines the wide use of cluster munitions, which NATO said were being used only against airfields and other military targets, but some of which fell into populated areas, like the grounds of a hospital in the center of Nis, in central Serbia. The study looks at the history of such weapons and how they have been used in previous wars.

As an internal document, it will not be released to the public, Mr. Risley said. If Mrs. Del Ponte decides to take no further action, the document will be filed for later historians. If she decides to order work on preparing indictments of individuals, the document would simply provide useful background.

The tribunal currently relies on NATO troops in Bosnia to capture and hand over those charged with war crimes who still live there, and Mrs. Del Ponte has pushed NATO governments to do more to capture notable figures like Radovan Karadzic, the former Bosnian Serb leader, who is said by Western officials to move between Montenegro and the Foca area of Bosnia, and Gen. Ratko Mladic, the former Bosnian Serb military commander, who is thought to live in Serbia.

home <<http://news.suc.org/>> | suc home <<http://www.suc.org/>> | suc info
<<http://www.suc.org/sucinfo/>> | site map <<http://www.suc.org/sitemap.html>> | membership
<<http://www.suc.org/membership.html>> | contact <<http://news.suc.org/comments.html>>
© 1996-99 Serbian Unity Congress.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: vrijdag 31 december 1999 1:08
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: Court TV Online - W O R L D (http://www.court tv.com/world/1999/1229/serb_ap.htm)

<http://www.court tv.com/>

>>>>> <<http://www.court tv.com/graphics/world/indexassets/curvecorner4bit.gif>>

http://www.court tv.com/graphics/content/pageheaders/world_news.gif

<http://www.court tv.com/>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/nav_top.gif>

U.S. <<http://www.court tv.com/national/>>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/us_spacer.gif>

Trials <<http://www.court tv.com/trials/>>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/trials_spacer.gif>

World <<http://www.court tv.com/world/>>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/world_spacer.gif>

People <<http://www.court tv.com/people/>>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/people_spacer.gif>

On Air <<http://www.court tv.com/onair/>>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/onair_spacer.gif>

Video <<http://www.court tv.com/video/>>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/video_spacer.gif>

Talk <<http://www.court tv.com/talk/>>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/trials_spacer.gif>

Search <<http://www.court tv.com/Architext/AT-allquery.html>>

<http://www.court tv.com/graphics/navbuttons/content/nav_bottom.gif>

Updated December 29, 1999, 11:03 a.m. ET

Bosnian Serb general pleads not guilty to crimes against humanity

THE HAGUE, Netherlands (AP) — The Bosnian Serb general accused of giving the orders to lay siege to Sarajevo in 1992-1995 and to kill thousands of civilians with relentless sniping and shelling pleaded innocent today to charges of war crimes and crimes against humanity.

Gen. Stanislav Galic was brought before Judge Fouad Riad of Egypt in his initial appearance at the U.N. war crimes tribunal on Yugoslavia following his Dec. 20 capture by NATO troops in his hometown of Banja Luka, Bosnia.

Galic, 56, is the first suspect taken into tribunal custody in connection with the siege, which prosecutors consider one of the most serious war crimes of the Bosnian conflict.

He sat stone faced as the charges were read to him, entering an innocent plea for each of the seven counts of murder, targeting of civilians and infliction of terror. If convicted on any count, Galic could face up to life imprisonment.

Galic was commander of the Sarajevo Romanija Corps, which surrounded the Bosnian capital with 18,000 military personnel shortly after Bosnia declared independence from Yugoslavia in March 1992, according to his indictment.

"For 44 months, the Sarajevo Romanija Corps implemented a military strategy which used shelling and sniping to kill, maim, wound and terrorize the civilian inhabitants of Sarajevo," the indictment reads.

It accuses him of "planning, instigating, ordering, committing, or otherwise aiding and abetting, in the planning, preparation or execution of the campaign of shelling and sniping against the civilian population of Sarajevo."

Thousands of civilians were killed in the shelling. Galic is held directly responsible for a Feb. 4, 1994, attack on the Old Town market, killing 66 people and wounding more than 140. The carnage shocked the world and prompted international sanctions on Yugoslavia.

Galic indictment stresses that his forces were "under the ultimate command of" former Bosnian Serb leader Radovan Karadzic and his military chief, Gen. Ratko Mladic. Both are among the tribunal's most-wanted indicted suspects.

The Yugoslav war crimes tribunal, which was set up in 1993 by the U.N. Security Council, has handed down eight sentences and has 34 suspects — Serbs, Croats and Muslims — in custody awaiting trial.

Another suspect, Zoran Djindjic, pleaded innocent today to eight counts of torture and rape of Muslim women while he was a paramilitary leader in the town of Foca in southeastern Bosnia.

[REDACTED]

[REDACTED]

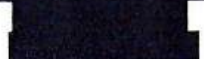
LATEST NEWS

- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]

On Air <<http://www.court tv.com/onair/>>

Thursday, December 30

<<<back <[javascript:history.go\(-1\)](javascript:history.go(-1);)> [Top of page](#)

Contact Us <<http://www.court tv.com/contact/>>

© 1999 Courtroom Television Network LLC. All Rights Reserved.

[Terms & Privacy Guidelines](#) <<http://www.court tv.com/copyright/>>

Copyright© 1999 Associated Press. All rights reserved. This material may not be published, broadcast, rewritten or redistributed.

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 27 december 1999 23:07
Aan: Ruza Despotovic; Herman TI; Globalreflexion; Erwin Steijnen; Dolf Loth
Onderwerp: Report on the Conditions of Serbs in Croatia (<http://www.serbia-info.com/news/>)

www.serbia-info.com/news

[<http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)

CIVIL ISSUES [<http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/civil/index.html)

POLITICS [<http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/politics/index.html)

MILITARY [<http://www.serbia-info.com/news/military/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/military/index.html)

ECONOMY [<http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/economy/index.html)

CULTURE AND RELIGION [<http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/culture/index.html)

SPORT [<http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/sport/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/blue-bottom.gif)

Guide through Kosovo and Metohia [<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/documents/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif) [<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)

[<http://www.serbia-info.com/g3/header.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/header.gif)

[<http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/kosovo/index.html)

[<http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif>](http://www.serbia-info.com/g3/1t.gif)

Report on the Conditions of Serbs in Croatia

December 27, 1999

[<http://www.serbia-info.com/g3/images/2.jpg>](http://www.serbia-info.com/g3/images/2.jpg)

By Alice Mahon, MP, Britain (Posted 12-21-99)

[www.emperors-clothes.com encourages everyone to reproduce the following in full including this note.]

In 1995 hundreds of thousands of Serbs were ethnically-cleansed from [the Krajina section of] Croatia amid widespread burnings, lootings and murders. No action was taken against the Croatian government by the European Union or the United States. I recently visited the Lika area of Krajina in Croatia with a human rights organisation, Homo Pula. I was profoundly shocked at the appalling conditions of the Serbian population, particularly the elderly - and dismayed at the quite blatant discrimination against them by the Croatian authorities.

Many Serbs who have tried to return to their homes are living in garages adjacent to the ruins of their burnt-out houses. These temporary quarters are often unheated and uninsulated. One elderly woman I spoke to had spent two years living in primitive conditions in a hut next to her home. The hut had gaping holes in the planks, which exposed her to freezing winter temperatures. Her house had not been destroyed, but stolen. It is currently occupied by the relatives of a Croatian policeman. This case has been brought to the attention of the Organisation of Security and Cooperation in Europe (OSCE), and she is now allowed to occupy a small curtained-off corner of the kitchen in her own house - a highly unsatisfactory solution.

Croatian occupied or owned houses benefited from full reconstruction finance, whilst Serbs were left with little or no help. Even an outsider like myself can see there is an official policy of ethnically cleansing the whole area of non-Croats. Serbs may be given papers which allow them to return, but when they do so are discouraged in every conceivable way from staying.

In Srb, a local town, Serb returnees had been trying for years to get help to repair their homes. These were not destroyed in battle, but by the Croatian army when it ethnically cleansed the Krajina. To date no Serb home has been rebuilt. I understand that the Croatian government is to restore public housing in Srb - to accommodate 280 Croats from Kosovo. In contrast to Serbs who are denied employment and income, these Croats are to be provided with employment through government sponsored projects in addition to their resettlement allowance.

Serb returnees are also discriminated against in health care and education. Diabetics and heart patients have no medication except what they can afford to buy and no bags are provided for colostomy patients. There is no secondary schooling for their children. Serbs are also politically discriminated against. The forthcoming Croatian parliamentary elections will take place under a new electoral law which reduced the number of seats for the Serbian minority from three to one. At the same time, Croats living outside Croatia will be allocated parliamentary seats corresponding to the number who vote.

I can only conclude that the Croatian government is aiming for an ethnically pure state. The international community is tolerating these openly racist policies. I intend to raise this at government and international level. I have tabled an Early Day Motion in parliament condemning the blatant discrimination against Serbs and other ethnic minorities.

<http://www.serbia-info.com/q3/1t.gif>

[[Home <http://www.serbia-info.com/index.html>](http://www.serbia-info.com/index.html) | [Encyclopedia <http://www.serbia-info.com/enc/index.html>](http://www.serbia-info.com/enc/index.html) | [Facts&Figures <http://www.serbia-info.com/facts/index.html>](http://www.serbia-info.com/facts/index.html) | [News <http://www.serbia-info.com/news/index.html>](http://www.serbia-info.com/news/index.html)]
Copyright © 1998, 1999 Ministry of Information
Email: mirs@srbija-info.yu <<mailto:mirs@srbija-info.yu>>

Despotovic, Ruza

Van: Despotovic Ruza [despot@wishmail.net]
Verzonden: maandag 27 december 1999 23:47
Aan: Ruza Despotovic
Onderwerp: War crimes prosecutor targets 'ethnic cleansing' (<http://www.cleveland.com/news>)

<http://www.cleveland.com:80/graphics2/cllogo.gif>

<http://www.cleveland.com/cgi-bin/redirect.cgi?http://www.core.com/>

Can't see our navigation applet? Enable java in your browser. Or use the links below.

C/L Sections <http://www.cleveland.com/>
What's New <http://www.cleveland.com/whatsnew>
News <http://www.cleveland.com/news>
Weather <http://www.cleveland.com/rainorshine/>
Business <http://www.cleveland.com/business>
Community <http://www.cleveland.com/community>
Calendars <http://www.cleveland.com/events>
Entertainment <http://www.cleveland.com/entertainment>
Living <http://www.cleveland.com/living>
Sports <http://www.cleveland.com/sports>
Forums <http://www.cleveland.com/forums/>
Education <http://www.cleveland.com/education>
Classifieds <http://www.cleveland.com/classi>
Contact Us <http://www.cleveland.com/contact/>

<http://www.cleveland.com/nav2/adbutnav.map>

War crimes prosecutor targets 'ethnic cleansing'

Thursday, December 23, 1999

By JEROME SOCOLOVSKY
ASSOCIATED PRESS

THE HAGUE, Netherlands - The U.N. chief prosecutor said yesterday she would almost double the number of Balkan war crimes inquiries next year in hopes of indicting more than 150 suspects by the time the Yugoslav tribunal's investigative work is through.

Chief Prosecutor Carla del Ponte said almost all the new targets of indictments would be senior officials responsible for "ethnic cleansing" campaigns in the wars following the breakup of Yugoslavia.

"My top priority for the new year will be the arrest of leading figures who are still at liberty," she said. Key figures under indictment but not in custody include Yugoslav President Slobodan Milosevic, former Bosnian Serb leader Radovan Karadzic and his military chief, Ratko Mladic.

Del Ponte, a former Swiss federal prosecutor who replaced Louise Arbour of Canada in September, departed from her predecessor's blackout policy on ongoing investigations. The 19 investigations under way in Bosnia, Croatia and Kosovo will increase to 36 next year, she said.

"You have not yet seen the whole of the investigative activity of the office of the prosecutor," she told a news conference called to mark her 100th day in office.

By the time prosecutors finish investigations in 2004, del Ponte said she hopes to have indicted 150 suspects - five times the number of detainees now in custody.

Del Ponte's comments came a day after the tribunal took custody of Bosnian Serb Gen. Stanislav

Galic.

Galic, arrested earlier this week by NATO forces in Bosnia, allegedly gave the orders to shoot at civilians during the 1992-95 siege of Sarajevo.

Del Ponte also responded to reported comments by Milosevic's wife, Mirjana Markovic. Markovic likened tribunal officials to Nazis and called the tribunal's prison facility "a sophisticated replacement for concentration camps and crematoria."

"If I could speak with Madame Milosevic, I would tell her to invite her husband to the detention center to see how comfortable it is," del Ponte said.

Del Ponte, also chief prosecutor for the U.N. tribunal on Rwanda, said she would devote half of her time to the Tanzania-based court to improve operations there. That appeared to be a gesture to the Rwandan authorities, who angrily suspended cooperation with the tribunal after a key genocide suspect was released on a technicality.

©1999 Associated Press. All rights reserved. This material may not be published, broadcast, rewritten or redistributed.

- Discuss this topic in Chatter Box <<http://www.cleveland.com/forums/chatterbox/>>
- Chat live with others <<http://www.cleveland.com/chat/>>

© 1999 Cleveland Live <<http://www.cleveland.com/privacy/copyright.html>>. All rights reserved.
Please read and understand our [Online User Agreement](http://www.cleveland.com/forum/rules.html) <<http://www.cleveland.com/forum/rules.html>> and [Privacy Policy](http://www.cleveland.com/privacy/policy.html) <<http://www.cleveland.com/privacy/policy.html>>.

News with the Plain Dealer <<http://www.cleveland.com:80/news/graphics2/newscolhed.jpg>>
Chat <<http://www.cleveland.com/chat/>> | Forum <<http://www.cleveland.com/forums/chatterbox/>> | Poll

- » An American dream, with all the trimmings <<http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/ca27usa.ssf>>
- » Battered wife helps women's shelter that helped her <<http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/ca27syl.ssf>>
- » Retirees and elderly gain clout in elections <<http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/w27elde.ssf>>
- » Bringing skin, bones to life <<http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/ca27tax.ssf>>
- » More news... <<http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/index.html>>

<<http://ad.doubleclick.net/jump/tile.cleveland.com/homepage/homepage;tile=1;ord=946334483>>

- [Local News](http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/) <<http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/>>
- State News <<http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/index.html#state>>
- International News <<http://www.cleveland.com/news/pdnews/metro/index.html#inter>>
- [Special Reports](http://www.cleveland.com/news/sreports/) <<http://www.cleveland.com/news/sreports/>>
- [Opinions and Ideas](http://www.cleveland.com/news/opinion/) <<http://www.cleveland.com/news/opinion/>>
- [Community News](http://www.cleveland.com/community/) <<http://www.cleveland.com/community/>>
- [Politics](http://www.cleveland.com/news/politics/) <<http://www.cleveland.com/news/politics/>>
- [Lottery](http://www.cleveland.com/lottery/) <<http://www.cleveland.com/lottery/>>
- [Horoscope](http://www.cleveland.com/living/regulus/) <<http://www.cleveland.com/living/regulus/>>
- [Obituaries](http://www.cleveland.com/obit/) <<http://www.cleveland.com/obit/>>

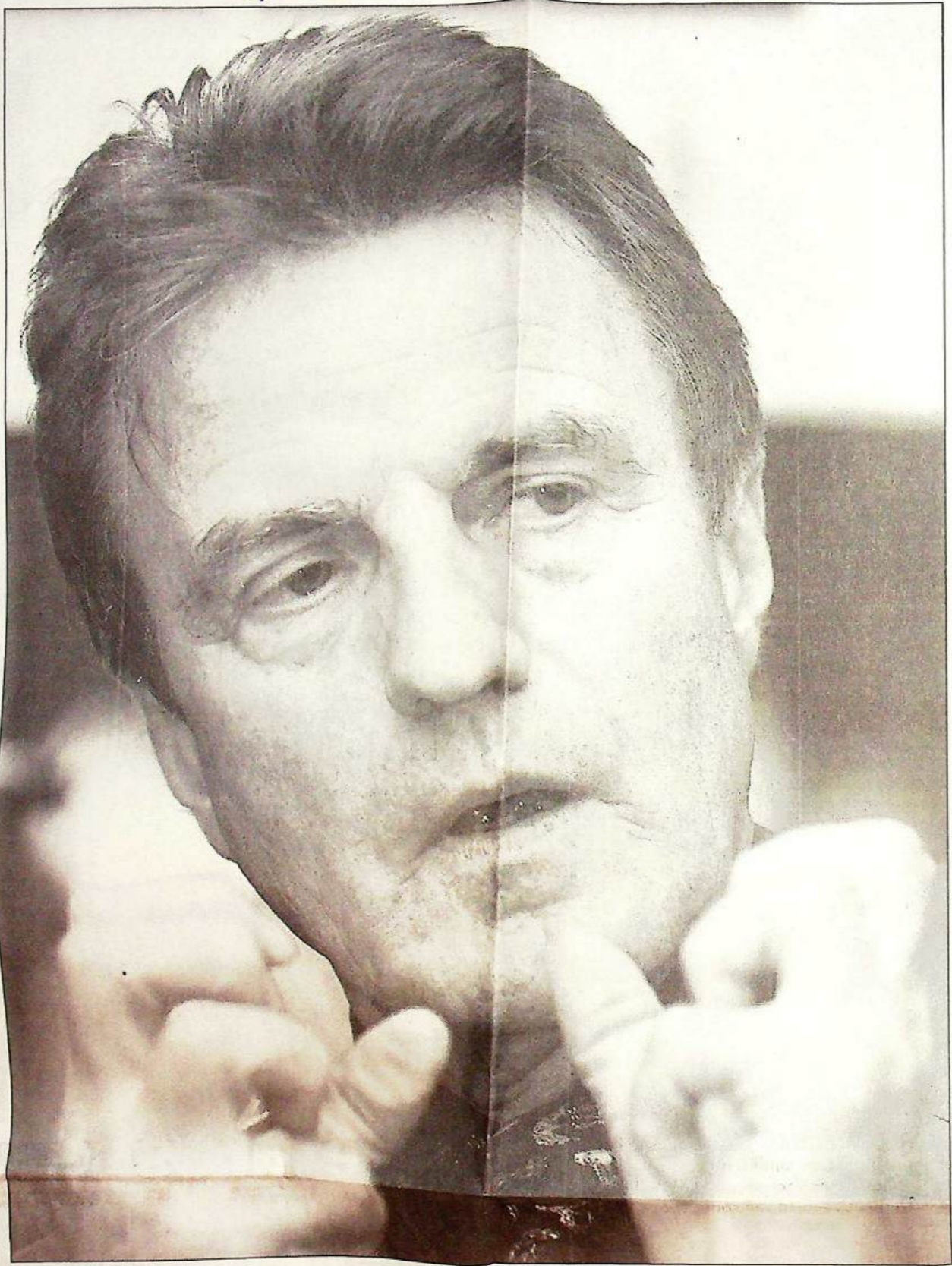
- [News archive <http://www.cleveland.com/news/pdarchive.html>](http://www.cleveland.com/news/pdarchive.html)
- Suggestion box <mailto:news@cleveland.com>

Daily News Updates from
Cleveland Live!
Web-mail Text
E-mail address:

More Updates <<http://www.cleveland.com/subscribe/>>

De glamourdokter van Pristina

17-6-2000

Bernard Kouchner

FOTO LAURENT GILLIERON/AP

Bijna een jaar is de Franse arts en politicus Bernard Kouchner nu in Kosovo, waar hij als VN-bestuurder wordt geacht de 'autonome' provincie op de been te helpen. Die klus is hem niet meegevallen. En hij zal wel eens verlangend terugdenken aan vroeger, toen hij als oprichter van Artsen zonder Grenzen nog echte hulp kon bieden.

BAS VAN PUTTEN

BERNARD KOUCHNER heeft die uitstraling van mensen die je hoort te kennen. Zelfs hevige kritiek doet nauwelijks afbreuk aan dit aura, dat sommigen charisma noemen. Als Boutros Ghali hem 'een ongeleid projectiel' noemt, bewijst dit allereerst dat de oud-secretaris-generaal van de VN het niet beneden zijn waardigheid heeft geacht iets van hem te vinden.

Erg, zo'n vonnis? Hij is het erger gewend. Zo kreeg menige televisiekijker de kriebels bij de aanblik van de glamourdokter die in 1992 op een Somalisch strand zakken rijst hielp verslepen, door Franse schoolkinderen bijeengecollecteerd. Thuis in Frankrijk gaat de zakkendrager sindsdien over de tong als 'Kuifje in de Congo' of als 'Uncle Ben's'.

De 61-jarige Kouchner heeft ook alles mee om rancune op te wekken. Hij heeft de juiste vrienden en vriendinnen, houdt het glorieus met de beroemde journaliste Christine Ockrent en ziet er op een benijdenswaardige manier goed uit: getekend door het leven, de jongensblik onaangestaan. Intussen lijkt die fysieke voor-sprong ook zijn kruis. Mooie mensen hebben bijna alles mee. Maar niemand gelooft ze als ze hun ziel en zaligheid verbinden aan een nobel doel. Minderbedeelden denken snel: wat heeft die vent nou nog te zoeken in Biafra, met zo'n kop?

Schaden kan de kift hem nauwelijks meer. Zijn verdiensten als hulpverlener steken luisterrijk af bij het rancuneuze gekwetter langs de zijlijn. En hij heeft, charmeur bij uitnemendheid, het patent op de stijl die maakt dat men hem desnoods à contre coeur vergeeft. Misschien, geeft hij toe, ging dat met die rijstzakken te ver, 'maar het was rijst van Franse kinderen'.

Zo klinkt de introspectie waarop mannen met een missie zich zo graag beroepen, met het zelfinzicht als afweermechanisme.

Woede is zijn drijfveer. Mooie, goede woede. De latere uitvinder van de fameuze VN-slogan 'interventie op humanitaire gronden' heeft de nobele bemoeizucht in het bloed. Woede dreef hem toen hij als arts bij het Rode Kruis eind jaren zestig krachtens het neutraliteitsbeginsel moest zwijgen over schoftenstreken in Biafra, en besloot dat te verdommen. Woede dreef hem toen hij in 1971 uit wraak, vastbesloten zich door niemand meer

de mond te laten snoeren, samen met een vakbroeder de hulporganisatie Artsen zonder Grenzen stichtte, die onder het motto 'verzorgen en getuigen' onafhankelijke hulp bood zonder aanzien des persoons, en zonder te verzwijgen wat zij aantrof. En zie: in 1999 werd Artsen zonder Grenzen beloond met de Nobelprijs voor de Vrede. Dat moet ook Kouchner toch enig genoegen hebben gedaan, al was hij zelf in 1979 alweer vertrokken na een conflict met confrères over een controversiële reddingsactie voor Vietnamese bootvluchtelingen in de Chinese zee, waar Kouchner onder het motto 'Un bateau pour Vietnam' toch honderden drenkelingen van een wisse dood wist te redden - maar ze volgens de critici

vervolgens uitleverde aan een wereld die hen niets kon bieden. Op eigen houtje stichtte hij vervolgens Médecins du Monde, Wereldartsen, maar ook daar kwam hij wegens diva-ningen spoedig onder vuur te liggen. Vervolgens betrad Kouchner de politieke arena. Als staatssecretaris van volksgezondheid pleitte hij in de jaren negentig voorzichtig voor de liberalisering van het starre Franse drugsbeleid, maar hij spaarde de kool en de geit: "Eerst moet de praktijk veranderen, dan de wet." In 1994, aan de vooravond van de Franse verkiezingen, publiceerde hij wel een woedend manifest over de verloederende Franse politieke cultuur. "Ons land lijkt weg te zakken in politieke decadentie." Boze tongen suggereren dat

hij president wilde worden, in het kielzog van zijn vriend en mentor François Mitterrand. Maar zijn verontwaardiging leek echt. Vorige week werd Bernard Kouchner ineens kwaad op een wijze die we nog niet van hem kenden. Toen ontvlamde in de al te menselijke dokter een niet-gespeelde, onmachtige woede. Het gebeurde tijdens een persconferentie in Pristina, waar het journaal hem bevroeg over de kritiek die de Tsjechische VN-onderzoeker van de mensenrechten, Jiri Dienstbier, had geleverd op zijn functioneren als bestuurder in Kosovo. Dienstbier had gezegd wat in het veld wel meer waarnemers zeggen. Dat Kouchner Kosovaarse extremisten geen strobreed in de weg legt. En,

erger, dat hij had geïntervenieerd in onderzoek van de VN naar mogelijke schendingen van de mensenrechten in Kosovo. Dat kwam hard aan. Terwijl het eerder is gebeurd. In april dit jaar publiceerden Franse media uitgelakte brieven van Franse officieren, die Kouchner beschuldigen van een 'pro-Albanese houding'. Maar het herhalingseffect werkt cumulatief. Op een dag barst de bom.

Begin juli vorig jaar passeerde Bernard Kouchner Eurocommissaris Emma Bonino, de Britse liberaal Paddy Ashdown en Jan Pronk in de race om de post van Hoge Vertegenwoordiger van de VN in Kosovo. Er was toen wel de vrees dat zijn licht-chaotische en emotionele natuur hem in een nog chaotischer omgeving parten zou gaan spelen, maar hij leek geknipt voor die baan. Kom er eens om. Een carrière-arts die werkendeweg van Florence Nightingale vanzelf bestuurder was geworden. Die het als linkse jongen in de Franse politiek toch ook nog aardig ver geschopt had. Die ook in Europees verband zijn pappenheimers kende.

Schipperen

Maar de klus blijkt taai. De Kfor-vredesmacht in Kosovo vecht blijkbaar tegen de bierkaai. Het VN-interimbestuur houdt door gebrek aan geld en mankracht ternauwernood het hoofd boven water. Het rechtssysteem functioneert niet. Het onderwijs is een chaos. Tot in de ziekenhuizen doen zich etnische conflicten voor tussen Serviërs en Albanen.

Na een paar maanden begint het grote klagten. Niemand helpt ons, zegt Kouchner, die vreselijk zijn best doet, maar al snel moet erkennen dat de VN er niet in slagen de etnische spanningen in de hand te houden. Nu zijn het niet de Albanen, maar de Serviërs die te grazen worden genomen. Eind 1999 meldt Kouchner met wanhopig klinkend optimisme dat het aantal moorden in Kosovo is teruggelopen van 114 in juni naar zeven in november. Maar in Kosovska Mitrovica blijft het oorlog, doden of geen doden.

Schipperen is Kouchner als diplomaat wel toevertrouwd, maar het gevoel wil ook wat. In augustus 1999 loopt hij in Pristina voorop in een betoging van familieleden van vermiste Albanen, die opheldering eisen over hun lot. En tegelijkertijd moet hij de Serviërs te vriend houden.

De halve wereld keert zich tegen hem als hij in december 1999 Hashim Thaci, de omstreden leider van het Kosovo Bevrijdingsleger UÇK, opneemt in het Kosovo-bestuur - die vernietigt de Albanen? Terwijl maledijde Albanen vriend! Terwijl hij in de Franse krant *Le Monde* nog zo bevlogen heeft gepleit voor het inrichten van Servische enclaves om de Serviërs effectief tegen de agressie van de Albanen te beschermen. Al snel ziet hij in dat hij is opgezadeld met een *mission impossible*. Wat is dat Kosovo nu helemal? Een verkapt Servische provincie die niet zo mag heten, of mag zijn? Zijn positie, concludeert Kouchner, is onmogelijk zolang het Milosevic-regime niet is vervangen door een echte democratie.

Logisch dat Bernard Kouchner in Pristina even zijn zelfbeheersing verloor. Zelfs als het waar is wat in zulke situaties altijd anonieme diplomaten zeggen: "Hij heeft van een rotbaan het beste weten te maken."

Premier Srpska bezoekt Joegoslavie-Tribunaal
 16-12-99
 DEN HAAG. BANJA LUKA - Premier Milorad Dodik van de Republiek Srpska (RS) bezoekt vandaag het Joegoslavie-tribunaal.
 Het is de eerste keer dat een regeringslid van het Servische deel van Bosnië-Herzegovina een bezoek aan het VN-hof in Den Haag brengt. De relatie tussen de RS en het tribunaal was jarenlang gespannen. Het VN-hof heeft veel Bosnische Serviërs aangeklaagd wegens misdaden tegen moslims en Kroaten tijdens de oorlog (1992/95). Evenals de regeringen in Zagreb en Belgrado waren ook de Bosnisch-Servische autoriteiten lang niet bereid tot samenwerking met het tribunaal, ondanks de verplichting daartoe volgens het Dayton-akkoord van 1995.
 Sinds kort zijn er echter tekenen van verbetering. Dodik's bezoek is daar één van. Ook mochten onderzoekers van het tribunaal deze week in Srpska Bosnisch-Servische (ex-)militairen ondervragen die zij al lang wilden spreken. Twee worden verdacht van oorlogsmisdaden bij de val van Srebrenica, zei hun advocaat, de vijf anderen worden als getuigen gehoord.

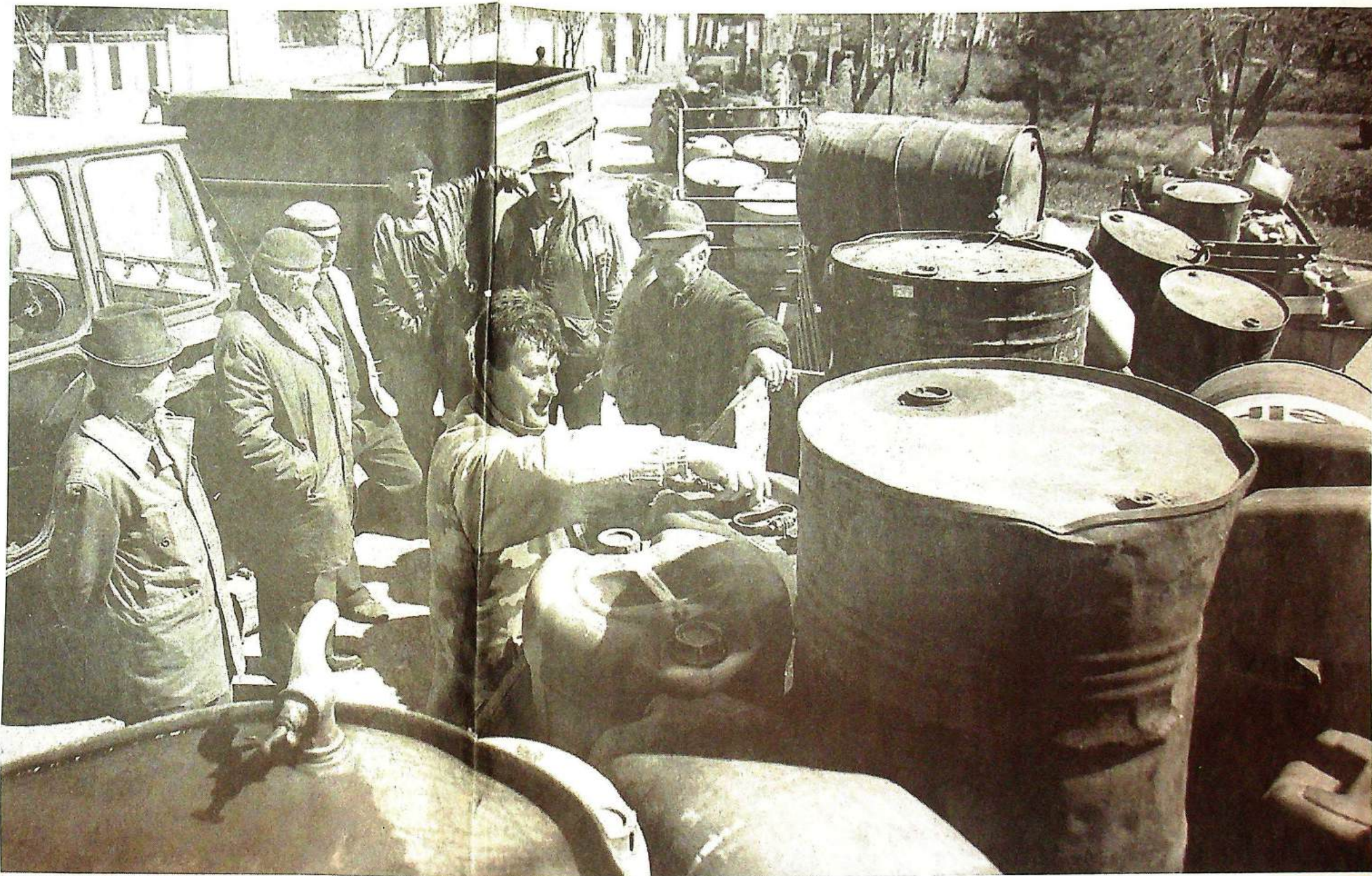
Joegoslavische douane laat olietransport door
 BRUSSEL - De olietransporten van de Europese Unie, die twee weken aan de Joegoslavische grens werden tegengehouden, mogen verder reizen naar de stad Nis. Daar staat de veertien vrachtwagens echter een nieuwe controle te wachten, meldt het persbureau Beta. De olieleveranties zijn bestemd voor de steden Nis en Pirot, en moeten daar het democratisch gezinde bestuur steunen. Het transport mag nog niet naar Pirot reizen.

Versleten zolen

Servië lijdt al negen jaar onder internationale sancties. De bevolking is aan de bedelstaf gebracht, de leiding heeft van de boycot geprofiteerd. Komende week verschijnt een witte lijst van bedrijven waarmee wél zaken mogen worden gedaan. Maar hoe voorkomt Europa represailles van Milošević tegen zo'n onderneming?

Yaël Vinckx

Buitenlandse bedrijven mogen voorzichtig investeren in Servië

Boeren uit Stapar, 160 kilometer ten noordwesten van Belgrado, staan al voor de zevende dag in de rij voor benzine Foto AP

Hoe probeert een geïsoleerd land de schijn hoog te houden? Door een internationale marathon te organiseren. Om vijf uur 's ochtends worden de dranghekken geplaatst, om zeven uur wordt de geluidsinstallatie getest, om negen uur zegt de presentator: „Welkom dames en heren, bij de internationale marathon van Belgrado.” De aankondigingen buitelen in het Engels, Frans en Duits over het asfalt. Alleen, er is nauwelijks een Engelsman, Fransman of Duitser te beken-

genis. Hoe kunnen we voor democratie vechten, opgesloten en al”, zegt Vuk Drašković, leider van de grootste oppositiepartij SPO desgevraagd. „Door de sancties doen we tien stappen terug”, weet voorzitter Miroslav Labus van de onafhankelijke economiegroep G17. „Sancties werken niet, ze dienen louter als morele bevestiging voor het Westen”, aldus een diplomaat.

Vier sancties heeft de Europese Unie aan Servië opgelegd. Er is een zwarte lijst met daarop, zoals Jan Willem

sanctiewet tegen de Centraal Afrikaanse Republiek uit de kast hebben gehaald”, zegt de andere diplomaat.

Gaat het om de schijn ophouden, dan is de Kneza Michaila kampioen. Aan de bekendste winkelstraat van Belgrado liggen de dure winkels. Maar de schappen zijn nauwelijks gevuld. Waarom zou een Benettonfiliaal in Belgrado een grote voorraad aanhouden? De meeste klanten kijken alleen. Gelukkig zijn de huren laag en is het personeel goedkoop.

gemiddelde pensioen bedraagt twaalfhonderdvijftig dinar.

Om acht uur komt de melkwagen voorrijden. De kratten worden naar binnen gedragen, de melk wordt aan de deur verkocht. Een liter per persoon. Binnen drie minuten is de voorraad uitverkocht.

Mevrouw Petković zegt: „Er is ook een tekort omdat veel mensen hamsteren.” Alle wachtenden kennen het verhaal van de oude vrouw, die onlangs dood in haar woning werd gevonden.

dag niet opdagen, dan wordt hij afgeschreven. Opgestaan, plaats vergaan. „We kunnen de mensen alleen een lunchpakket geven”, zegt Bojic, „we hebben geen geld voor avondeten.” Laatst wilde Jasmina Bojic haar klanten een cake geven, voor Orthodox Pasen. „Helaas, dat is niet gelukt.”

Mevrouw Hercog is vijftenzestig jaar en heeft altijd in de gezondheidszorg gewerkt. Van haar pensioen, elfhonderd dinar, betaalt ze de rekeningen voor elektriciteit, water en huur. „Ge-

hun kleren. Die ruilt ze in het wijkcentrum tegen kleding voor zichzelf.

„Het zijn die sancties die ons kapot maken”, zegt vrijwilligster Jasmina Bojic. Ineens is ze fel. Eergisteren is ze ontslagen, samen met zo'n zeshonderd andere werknemers. „De meesten werkten op de afdeling buitenlandse handel, maar ja, er valt niets te handelen.” Vorige week heeft ze nog een petitie getekend voor het opheffen van de sancties. „Geen sancties betekent handel betekent banen”, zo redeneert ze.

kapitalistische Westen en het communistische oosten. Nu is Servië de achterbuurt van Europa. Dat steekt.

De sancties zetten een hek om de achterbuurt. Daarom pleiten de (meeste) westerse diplomaten voor de opheffing ervan. Maar waarom gaan die sancties, ondanks alle negatieve adviezen, toch door?

De ene diplomaat zegt: „Onze rapporten gaan eerst naar het ministerie van Buitenlandse Zaken, worden daar aangepast en verschijnen vervolgens verwaterd in Brussel waar over de

...ende communistische partij in zijn land. In Belgrado kan hij rekenen op een warm onthaal van de presentator. „Een groot applaus, dames en heren, voor deze loper uit Groot-Brittannië. Hij is een van onze weinige vrienden in dat land.”

Hoe probeert een ooit kosmopolitische stad de schijn hoog te houden? Met winkels van Benetton, Max Mara, Replay en Revlon. Met boten in de Donau, waarop de mafiose chic zich vermaakt. Op de kade staan hun Mercedesen en Audi's, aan de polsen blinken de gouden horloges, op de tafels rinkelen hun mobiele telefoons.

Negen jaar lang is Servië onder druk van de Verenigde Naties, de Verenigde Staten en de Europese Unie politiek geïsoleerd en economisch geboycot. De zwaarste sancties kwamen ongetwijfeld van de Verenigde Naties, in mei 1992. Resolutie 757 behelste onder meer een verbod op handel, leningen, samenwerking en commerciële vluchten. Bovendien werden de overzeese bezittingen van de - toenmalige - republiek Joegoslavië bevroren. De sancties moesten het gebrek aan overeenstemming over een militair ingrijpen in de Bosnië-oorlog maskeren.

Sinds die tijd zijn vele embargo's gevolgd. Ze hebben het overgrote deel van de bevolking tot de bedelstaf gebracht. Het regime daarentegen, heeft van de sancties geprofiteerd. De handel in benzine, olie, sigaretten, suiker, alles is in handen van de Joegoslavische president Slobodan Milošević en zijn vrienden.

Ze verdienen veel geld met smokkel en (zwarte) handel. Alleen, ze kunnen niet dat geld naar Amerika of West-Europa. De meesten staan immers op de zwarte lijst van de Europese Unie en krijgen geen visum. Naar een première in Londen of een modeshow in Parijs? Onmogelijk. De Milošević-clan kan haar geld wegzetten op een bankrekening in Cyprus, waar Joegoslavische banken als paddestoelen uit de grond schieten. Wat moet je nog met zoveel geld? Dan koop je een vierde Mercedes, maar de lol is eraf.

Afknippen

De zwarte lijst is de enige effectieve boycot, zeggen betrokkenen in Servië. De andere sancties stuiten op weerstand van bijna iedereen, met name van de medestanders van het Westen: diplomaten, onafhankelijke economen van de G17, leiders van de oppositie. Want de sancties treffen de bevolking het hardst. En dat was niet de bedoeling. De sancties, erkent Jan Willem Blankert, ambassadeur van de Europese Commissie in Belgrado, „moesten het regime afknippen”. Is dat gelukt? Met een fijn glimlachje zegt hij: „Ach, ze zitten er nog.”

Het Amerikaans/Europese boycotbeleid roept felle reacties op. „Door de sancties zitten de Serviërs in een gevan-

Europa reizen. Er is een olie-embargo. Er is een handelsembargo. En er is een lucht embargo. Dat is op 24 februari jongstleden opgeschort. Veel maakt dat niet uit - de mensen die een ticket kunnen betalen, staan meestal op de zwarte lijst. De 'gewone' Serviërs kan zich geen vliegreis veroorloven.

De opschorting van het lucht embargo is, op aandringen van Neder-

Sancties werken niet, ze dienen louter als morele bevestiging voor het Westen

land en Engeland, gekoppeld aan een aanscherping van het handelsembargo. (Nederland en Engeland zijn *hardliners* binnen de EU als het gaat om sancties tegen Servië.) Een Europees bedrijf mag volgens het handelsembargo geen producten kopen van personen of ondernemingen die worden gecontroleerd door de regering. Het mag wel verkopen aan zulke ondernemingen. In dat geval breng je geen geld in, maar haal je geld uit het land.

Zo mag het Duitse Mercedes wel auto's verkopen aan de Joegoslavische regering, maar mag zij niet adverteren op het televisiestation Pink TV. Dat is namelijk eigendom van de vrouw van Milošević, Mirjana Marković en haar partij JUL. Jan Willem Blankert van de Europese Commissie: „Ja, sommige mensen vinden zo'n constructie hypocriet.”

Tot nu toe werd het handelsembargo lukraak toegepast. Daar komt met de aanscherping een einde aan. De witte lijst, met bedrijven waarmee wel zaken mag worden gedaan, is het meest omstreden onderdeel. Aanstaaende dinsdag, 15 mei, moet de witte lijst in werking treden.

De meeste diplomaten in Belgrado hebben geen goed woord over voor die lijst. Want hoe controleert Europa of een bedrijf niet door het regime wordt gecontroleerd? En hoe voorkomt Europa represailles van Milošević tegen een bedrijf? De 'witte' bedrijven krijgen ongetwijfeld de financiële politie op bezoek en worden uitgemaakt voor handlangers van het Westen. Dat is een zware beschuldiging in Servië.

Jan Willem Blankert, de enige diplomaat die *on the record* iets over de sancties wil zeggen: „De angst voor represailles is zeker gegrond.” Over de verdienste van de bedenkers van de witte lijst, twee Nederlanders, wordt dan ook getwist. „Een typisch Brussels denkbeeld”, zegt de ene diplomaat. „Het lijkt wel of ze een twintig jaar oude

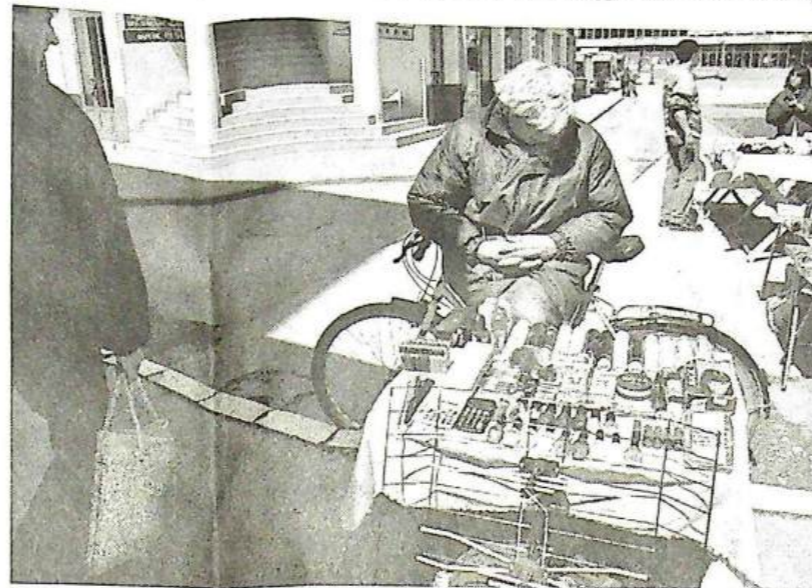
een handvol zelfgemaakte schilderijen, een stapel radijsen of tien boeken, waaronder Nabokov en Dostojevski. Verderop verkoopt een kind speelgoed, heeft een vrouw tien potjes nagellak in de aanbieding en speelt een bejaarde beroepsviolist de sterren van de hemel om zijn pensioen aan te vullen. In Belgrado is het elke dag vrijmarkt.

Aan het einde van de winkelstraat ligt Kalemegdan. Op de oude verdedigingswerken van Belgrado verkopen bejaarde mannen en vrouwen ijsjes en kanten kleedjes. De vrouwen hebben hun blouses gladgestreken en hun maillots talloze malen versteld. Dat is het verraderlijke in Belgrado - iedereen ziet er keurig uit. Maar wie armoede wil zien, kijkt naar hun schoenen: versleten zolen en gaten in de neuzen.

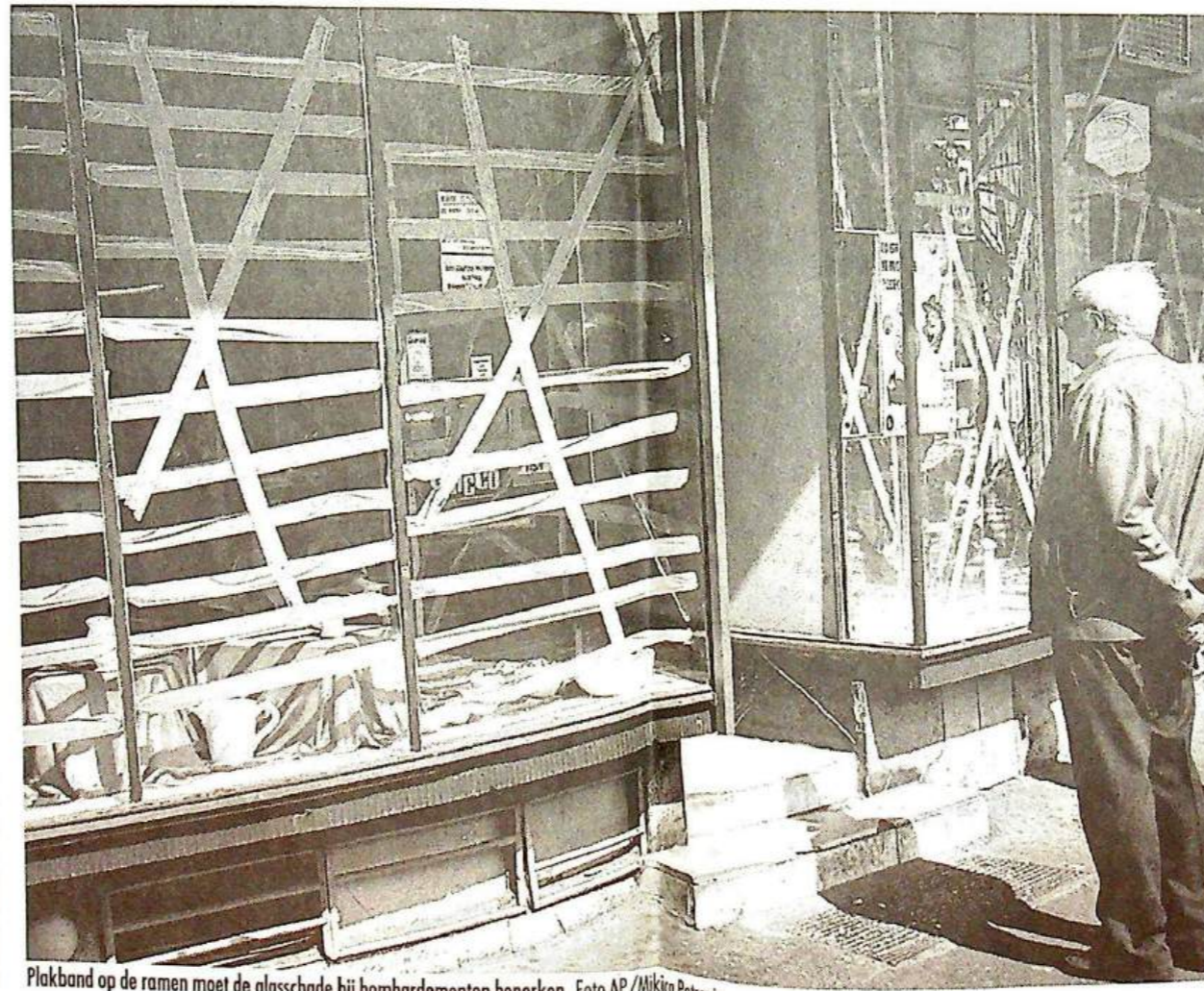
Zes ochtenden in de week, om een uur of zeven, vormen zich lange rijen voor de staatssupermarkten. Dan arriveert verse melk, olie en suiker, gesubsidieerd door Milošević. Het is een van zijn manieren om het volk koest te houden. Een liter gesubsidieerde, verse melk kost vijf dinar (een kwartje), een liter lang houdbare melk kost drie keer zoveel. Meneer Ranić heeft achtentwintig jaar gewerkt en ging vorig jaar met pensioen. Hij krijgt tweeduizend dinar (circa honderd gulden) per maand, niet slecht voor een gepensioneerde. Het

nieuw een oorlog zou uitbreken. Mevrouw Petković heeft geen tijd - ze moet naar de volgende winkel om een tweede liter melk te bemachtigen.

In geval van nood zijn er de gaarkoukens van het Rode Kruis. In het centrum van Belgrado ontvangt vrijwilligster Jasmina Bojić driehonderd klanten per dag. Op de wachtlijst staan vijftig 'noodgevallen'. Komt iemand een

Serviërs proberen met straatverkoop de eindjes aan elkaar te knopen, zoals hier in Cacak. Foto Kael Alford

Plakband op de ramen moet de glasschade bij bombardementen beperken. Foto AP/Milica Petrovic

De sancties hebben niet gebracht waarop het Westen had gehoopt. De bevolking is niet in opstand gekomen tegen president Milošević. De Joegoslaven, met al hun nationalistische sentimenten, hebben zich juist verder in zichzelf gekeerd. Ze voelen zich uitgekotst door het Westen.

Milošević doet daar zijn voordeel mee. De EU wilde jullie deze winter in de kou laten zitten, zegt hij, duidend op het olie-embargo, maar ik heb de verwarming aan gekregen. Want alleen de EU-lidstaten mochten geen olie leveren. Rusland verkocht gewoon gas, en volle tankwagens reden dagelijks binnen vanuit de buurlanden Bulgarije en Hongarije.

Het politieke isolement versterkt het de-hele-wereld-is-tegen-ons-gevoel. Alleen de EU-ambassadeurs die tijdens de oorlog in Servië zijn gebleven, resideren nog in Belgrado. De EU stuurt geen nieuwe ambassadeurs, want die moeten hun geloofsbriefjes aanbieden aan de Joegoslavische president. „En we schudden geen handen met een oorlogsmisdadiger”, aldus een diplomaat.

Het aanwezige diplomatieke volk mag ook geen contacten onderhouden met (hogere) afgevaardigden van het regime. Het houdt zich daarom noodgedwongen bezig met de ruzieënde oppositiepartijen. „Handig is dat verbod niet”, meent een andere diplomaat, „daardoor kunnen we ook niet praten met de gematigde elementen binnen Milošević' partij.”

De Verenigde Staten hebben geen officiële vertegenwoordiger in Servië, al zijn er geruchten over onderhandelingen tussen de Amerikaanse en de Joegoslavische regering. Het zou gaan om een lage vertegenwoordiging van de Amerikanen, die wordt ondergebracht bij een andere ambassade. Milošević zou, met enig gevoel voor humor, hebben voorgesteld de Amerikanen onder te brengen bij de Chinese afvaardiging. De Chinese ambassade werd vorig jaar door de NAVO gebombardeerd.

Wie onderhouden wel contact met Milošević en de zijnen? Een greep uit de berichten van het staatspersbureau Tanjug, op een willekeurige dag. Milošević heeft de nieuwe ambassadeurs van Argentinië en Mexico ontvangen, zijn premier is op bezoek in Rusland, de minister van Buitenlandse Zaken verblijft in Ghana en een groep Servische journalisten bezoekt hun collega's in China.

Servië zoekt zijn heil dus vooral bij de voormalige communistische grootmachten Rusland en China en een reeks minder belangrijke landen. Maar aanzien en welvaart haal je niet in Rusland of Ghana. Daarvoor moet je in West-Europa zijn. Zelf kunnen de Serviërs moeilijk wennen aan die nieuwe rolverdeling. Dertig jaar geleden, onder Tito's heerschappij, speelden ze een belangrijke rol als buffer tussen het

diplomaat zegt: „Is de Brusselse machine eenmaal in werking gezet, dan is hij eenvoudig niet meer te stoppen.” Een derde diplomaat wijst op de sturende rol van de Verenigde Staten, die blijven geloven in een streng sanctiebeleid. Minister Joziás van Aartsen (Buitenlandse Zaken), die hoog inzette op de aanscherping van het handelsembargo, is in de ogen van een niet-Ne-

Waarom zou een Benettonfiliaal in Belgrado een grote voorraad aanhouden?

derlandse diplomaat 'de slippendrager van de Amerikanen'.

De voorstanders wijzen op de gedeeltelijke opheffing van het olie-embargo, afgelopen winter, voor enkele Servische steden die worden geleid door de oppositie. Dit *energy for democracy* was 'een politiek succes' voor het Westen en de oppositie.

De eerste olieleveranties waren voor de steden Nis en Pirot. „We waren zeer gelukkig met de olie”, zegt Nebojsa Rancic van de Democratische Partij in Nis. Hier heeft de partij de macht in handen. „Zo hebben we enige tijd de stadsverwarming aan de gang gehouden. Daarnaast heeft de Europese hulp ons geld bespaard.”

Maar het was niet de Europese olie die de Serviërs de winter door heeft geholpen. Er kwam namelijk gas en olie uit niet-EU landen en de smokkel tierde welig. De steden die niet in handen zijn van de oppositie, hadden ook licht en verwarming. „Het effect van onze olieleveranties was daardoor niet zo dramatisch”, zegt Blankert onderkoeld. Daarnaast kwam, door allerlei bureaucratische rompslomp, de olie in de andere steden pas in februari aan. En in maart begonnen de temperaturen al weer te stijgen.

Van de vierenhalf miljoen euro voor het *energy-for-democracy* is nog twee miljoen euro over. Binnen de Europese Unie zoekt men daarom naarstig naar nieuwe projecten in Servië. Er wordt gedacht aan *asphalt for democracy* of *schools for democracy*. Ze verlichten de pijn slechts gedeeltelijk.

Alle sancties worden pas opgeheven als de huidige regering is verdwenen, zeggen de Verenigde Staten en de EU-lidstaten. Maar in Servië gelooft niemand die belofte. „Eerst bombarderen jullie onze kinderen, onze huizen en onze fabrieken en nu zouden jullie ons willen helpen”, zegt een Servische jonge vrouw. „Denken jullie echt dat we gek zijn?”

'Milosevic achter aanslag'

'Wonder' redt Joegoslavische oppositieleider Vuk Draskovic

BELGRADO - De leider van de Joegoslavische oppositiepartij SPO, Vuk Draskovic, beschuldigt de Servische president Milosevic van de aanslag op zijn leven, gisteren. Ook de regering van Montenegro verdenkt de Servische geheime dienst en Milosevic ervan de aanslag te hebben geregisseerd.

In een verklaring tegenover de pers legde Draskovic een verband tussen de arrestatie van zijn lijf-

wachten, twee weken geleden, en de aanslag.

De Montenegrijse politie heeft een aantal verdachten van de aanslag opgepakt, die uit Servië zouden zijn binnengekomen, zo melden de autoriteiten in Podgorica. „We hebben het wapen, de daders en we weten wie de opdracht heeft gegeven”, verklaarde de Montenegrijse vice-minister van binnenlandse zaken Boskovic.

Draskovic raakte in de nacht

van donderdag op vrijdag lichtgewond door een aanslag. De politicus werd in zijn vakantiehuis in Montenegro beschoten. Kogels schampten zijn oor en slaap.

De oppositieleider was alleen in de villa in Budva, aan de Adriatische Zee, toen de schutters rond middernacht het vuur openen door een open raam. Hij werd korte tijd behandeld in het ziekenhuis.

Zijn partij SPO (Servische Vernieuwingsbeweging) stelde dat

het huis van Draskovic (54) was 'bestookt met kogels' en sprak van 'een nieuwe poging tot moord' die haar leider als door een 'wonder' heeft overleefd.

Volgens Danica Draskovic, de echtgenote van de oppositieleider, was de aanslag zonder twijfel het werk van de DB, de geheime dienst van de Joegoslavische president Slobodan Milosevic. Het zou voor die dienst veel makkelijker zijn geweest Draskovic in Montenegro te treffen, omdat

hij daar alleen was. Draskovic had, zo zei zijn echtgenote, de plaatselijke politie wel op de hoogte gesteld van zijn aanwezigheid, maar hun aanbod van bescherming afgewezen.

In oktober vorig jaar raakte Draskovic gewond bij een auto-ongeluk, dat aan drie van zijn medewerkers het leven kostte. Volgens Draskovic was het ongeluk in werkelijkheid een aanslag die door Milosevic op touw zou zijn gezet.

14-6-2000
‘Weet u dat onze Koninklijke Marine niet veel kleiner is dan de zeemacht van het Verenigd Koninkrijk?’, vroeg de heer J.M.A.H. Luns me eens. Hij was toen al secretaris-generaal van de NAVO. Ik was bij hem op bezoek om hem het een en ander te vragen over onze buitenlandse politiek. Hij was een goed gastheer, en vooral onderhoudend. Over de rol van Nederland op het wereldtoneel was hij niet bescheiden. Wij zijn geen klein land, maar een middelgrote mogendheid, vond hij. Belangrijker zelfs dan ‘de grootste onder de kleinen’, zoals het later is gaan heten. Daarom moesten we dienvoortvloeiend onze partij meeblazen. Toen puntje bij paaltje kwam, in de kwestie Nieuw Guinea, is dat niet goed gelukt. Dat de Papoea's nu hun onafhankelijkheid eisen, is geen bewijs voor het gelijk van Luns (en heel veel anderen), een jaar of veertig geleden.

Het imago dat Luns van Nederland propageerde leeft voort, niet alleen in het voetbal en de economie (waar we soms recht van spreken hebben, maar ook wel eens minder dan we denken, gezien de recente lotgevallen van de KLM). En in ieder geval zijn er redenen om dit beeld van Nederland als middelbare mogendheid te herzien als het aankomt op een nieuwe vorm van buitenlandse politiek die in collectief internationaal verband wordt ondernomen: die van de humanitaire interventies. De treurige gang van zaken die geleid heeft tot Srebrenica is zes jaar na de tragedie voor het grootste deel opgehelderd. Vervolgens heeft Nederland aan de oorlog om Kosovo meegedaan met een

bijdrage zoals die van een kleine onder de middelgrote mogendheden mag worden verwacht. Vorige maand heeft de Tweede Kamer het verloop geëvalueerd en is tot de vage conclusie gekomen dat de strijdkrachten een verhoudingsgewijs groot aandeel in de oorlog hebben gehad, terwijl Den Haag weinig tot niets te vertellen had.

In dit geval was het voor Nederland minder ernstig. Onze jongens zijn niet in het gedrang gekomen. De belangrijkste besluiten werden in Washington genomen, ook als er bij de echte grote mogendheden anders over werd gedacht. Premier Blair en generaal Clark wilden een grondoorlog, maar president Clinton kon met een verkiezingsjaar in het vooruitzicht geen gesneuvelde Amerikanen gebruiken, en hij kon wat dat aanging rekenen op de Italianen en Duitsers, die om andere redenen van binnenlandse politiek tegen waren. Dus werd Milosevic tot 'submissiveness' gebombardeerd. Na gedane arbeid kreeg Clark een andere betrekking.

De vrijwel overal in Europese kringen gedeelde conclusie is dat Kosovo weer heeft aangetoond hoe sterk in militair opzicht Europa van de Amerikanen afhankelijk is, en dat het dus de hoogste tijd voor een eigen Europese strijdmacht wordt. De eerste vraag is waar en onder welke volkenrechtelijke voorwaarden zo'n Europese strijdmacht zou moeten

Duw- en trekwerk

H.J.A. Hofland

optreden. In een conflict tussen Rusland en de Baltische landen? Dat zou onmiddellijk ook een Amerikaanse zaak zijn. Of nog eens in de Balkan misschien? In dat geval zullen de meningsverschillen tussen de groten zich waarschijnlijk opnieuw openbaren, waardoor Den Haag misschien aan de kant van de Fransen, de Duitsers of de Britten een zekere politieke rol zou kunnen spelen. Voor het Instituut Clingendael interessant om vast een paar scenario's te ontwerpen. Telkens zal het

er ook om gaan te verhoeden dat zo'n alliantie in de oorlog keuzes maakt die Nederland niet wil. Ik denk dat met een Europees strijdmacht onder welk Europees opperbevel dan ook voor ons, als kleine middelgrote mogendheid of de grootste onder de kleine, het vraagstuk niet zou worden opgelost maar verschoven.

De slotsom van het Kamerdebat over Kosovo is vaag. Minister Van Aartsen ontkende dat Nederland te weinig invloed heeft gehad op de opzet en het verloop van de operaties. Maar in twee gevallen waren we buiten het overleg binnen de contactgroep gehouden: bij de keuze van de doelen voor de luchtaanvallen en toen er werd overlegd over de inzet van grondtroepen. Kleingheden? Waren dat niet de punten waar alles om draaide nadat de oorlog eenmaal was begonnen en maar niet op wilde houden? Over de grondtroepen is inmiddels zoveel ten beste gegeven dat ieder woord te veel is. Maar over de keuze van de doelen voor de bommen is het laatste woord niet gezegd. Het vorig jaar heeft een internationale organisatie van juristen daarover een klacht ingediend bij het Joegoslavië-tribunaal. Die werd niet ontvankelijk verklaard. Nu heeft Amnesty International de NAVO veroordeeld wegens het bombardement op een Servisch televisiestation, 'een weloverwogen aanval op een burgerdoel en als zodanig een oorlogsmisdad'.

Het vorig jaar, in de laatste week van de steeds bitterder wordende bombardementen, heb ik in deze krant de vraag gesteld of de politiek verantwoordelijken in Nederland misschien moesten overwegen of daar niet de grens tussen oorlog en misdaad was overschreden. Dat was in het bijzonder naar aanleiding van de aanval op een chemische industrie in Pančevo. Mijn vraag was ingegeven door de omvangrijke zorg waarmee wij hier de slachtoffers van dergelijke, door toeval veroorzaakte ongelukken - zoals in de Bijlmer - omringen. De NAVO heeft de beschuldiging van Amnesty verontwaardigd afgewezen. Twijfel blijft bestaan.

Hoe voorbeeldig de meeste bommen ook in de bedoelde schoorstenen terecht komen, in een oorlog is *collateral damage* nog altijd niet te vermijden. Op zijn minst zou Nederland, met zijn buitenlandse politiek die van humanitaire motieven doordrenkt is, de volgende keer een duidelijke zeggenschap in de keuze van de doelen willen hebben - of niet meedoen. De heer Melkert gaf in het debat te kennen dat misschien met beter 'duw- en trekwerk' meer bereikt zou kunnen worden. Nog beter dan bij Srebrenica en nog meer dan bij Kosovo toen onze F16's al zoveel reed van spreken leken te geven?

Ik ben bang dat het opnieuw een illusie is van een land dat zich onder oorlogsomstandigheden een middelgrote mogendheid waant. We blijven trouw aan onze traditie: legalistisch, humanitair en onszelf overschattend. In dit opzicht is minister Van Aartsen, veertig jaar later, geen slechte opvolger van minister Luns.

Ephimenco

14-6-2000

Vier ogen, zondagavond, op een Amsterdams terras. Vier lege vitrines. De winkels achter die pupillen zijn onverwacht failliet gegaan. Op de fles. Het bedrijfsrisico was door de eigenaren natuurlijk ingecalculleerd, maar de teloorgang heeft zich abrupt voltrokken. Alles moet nu ineens weg. Personeel, inboedel en goederen. Alle middelen zijn toegestaan: uitverkoop, dumping, plunderen mag ook. Als de rayons en etalages in die vier ogen maar de absolute leegheid reflecteren. En het is gelukt: de blikken zijn nu volstrekt levenloos. Om die vier ogen hangen als dood vles de gezichten van twee mannen. De mondhoeken plooiën naar de stoep, niet de geringste beweging veroorzaakt de strakke lippen. De twee mannen zitten naast elkaar en staren in stiltte naar de zijgevel van het Amstelhotel. Twee wezens die niet meer van deze wereld zijn. Het spookt in hun hoofd en hun lichamen hebben een ectoplastische structuur gekregen. Niemand die hun presentie opmerkt. De serveerster loopt de geesten een paar keer stralend voorbij. Wat zien ze voor verschrikkingen? Aan welke kristalbol hebben ze hun intens verdriet ontleend? Zitten ze nu in een hermetisch gesloten vrachtwagen te midden van 58 lijken? Voelen ze de aardbeving die IJsland trefte of lopen ze door een Eritrees dodenveld bezaaid met soldatenlijken? Nee, het moet erger zijn en dus persoonlijker. Het verlies van een vader? Het einde van een *amour fou*?

Op hun wangen hebben de twee rouwenden wat kleurtjes aangebracht. Twee slecht geverfde rechte hoekjes. Twee vlaggetjes als treurwilgen waarvan de contouren door transpiratie vervagen. De wangen van de mannen hangen halfstok. Slovenië heeft van Spanje verloren. Verloren, verloren... De jiskappen smelten, de steden branden, pest en cholera heersen. De wereld vergaat. Wie zal ooit het ondraaglijke malheur van de geknakte voetbalsupporter kunnen begrijpen?

Ik rij terug naar Rotterdam met tien ton ballast op mijn schouders. Op zoek naar een remedie en wat vreugde. Op de Nieuwe Binnenweg zucht ik opgelucht. Een traag voortuig komt me toeterend tegemoet. Wanneer ik de bestuurder met een glimlach wil begroeten, zie ik zijn ogen. Wraakzuchtig en verwilderd. De man met ongeschoren wangen slaat met zijn vuist op het stuur. Lederde dechbel is een granaat. Joegoslavije heeft Noorwegen verstuigen. De avond is zwoel en voetbal kleeft aan de zielen.

DUITSE POLITICUS HAALT UIT TEGEN DE NAVO-OORLOG

Servië laatste multi-etnische staat op Balkan

DOOR RAINER RUPP

mei 2000

Willy Wimmer, vice-president van de parlementaire assemblee van de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) en lid van de Duitse Bondsdag voor de conservatieve CDU van voormalig kanselier Helmut Kohl, heeft er nooit een geheim van gemaakt dat hij scherpe kritiek heeft op de NAVO-oorlog tegen Joegoslavië. Maar zijn uitspraken van 3 april jongstleden in de lobby van de Bondsdag hebben tot een schokgolf in de Duitse politiek geleid en kregen ruime aandacht in de media. Wimmer waarschuwde dat "het een jaar na begin van de aanvallen van de NAVO in toenemende mate duidelijk wordt dat de Kosovo-oorlog voor een waterscheiding heeft gezorgd voor wat betreft de verdere ontwikkelingen in de wereld."

Verwijzend naar recente gesprekken in Moskou benadrukte hij dat Rusland, na een jaar tevergeefs wachten op een vruchtbare dialoog met de Verenigde Staten en Europa, een nieuwe militaire doctrine heeft ingesteld "speciaal op Europa en de Verenigde Staten gericht". (De NAVO is in de nieuwe doctrine een potentiële bedreiging voor Rusland). "Wat brengt Moskou ertoe om haar strategie te veranderen en het eerste gebruik van nucleaire wapens mogelijk te maken," vraagt Wimmer zich af en geeft tegelijkertijd het antwoord. "Welke andere reden dan de oorlog tegen Joegoslavië?"

Ook in Peking waait de wind uit een andere hoek, merkte Wimmer op na gesprekken daar. Ondanks alle Amerikaanse retoriek en argumenten zijn de Chinezen ervan overtuigd "dat een bommenwerper vanuit de Verenigde Staten naar Belgrado vloog om de Chinese ambassade te treffen". Ondanks het feit dat

de NAVO spreekt van een 'humanitaire oorlog' stelt Wimmer dat de Europeanen de juiste conclusies moeten trekken uit deze operatie "die er in essentie op was gericht om de expansie van de NAVO veilig te stellen evenals haar geloofwaardigheid".

Wimmer's visie op de NAVO-operatie in Kosovo is dat deze "uit de hand gelopen is". Verwijzend naar westerse kranten vertelt Wimmer "dat de joden uit Kosovo bijna allemaal naar Belgrado zijn gevlucht". Hij voegt daar aan toe dat "het UCK zonder twijfel de hele provincie etnisch heeft gezuiverd. Zelfs Albanese intellectuelen verlaten Kosovo en vluchten naar Belgrado."

Deze observaties brengen de conservatieve afgevaardigde Wimmer tot de slotsom dat Belgrado "de enige overgebleven multi-etnische staat op de Balkan is". Hij meent dat Kosovo "op de rand staat van een burgeroorlog tussen twee rivaliserende Albanese groepen,

betden door drugsbaronnen ondersteund. En wat doet de NAVO dan? Een vernederende terugtocht of een nieuwe oorlog?"

Met nadruk waarschuwt hij tegen een nieuwe oorlog tegen Servië en maakt de beweringen van de NAVO belachelijk. "Wat is er over van de grote mond van de NAVO een jaar geleden dat het het Joegoslaviëse leger zou vernietigen?", vroeg hij. "Na 78 dagen oorlog en ongeveer 36.000 missies verliet het Joegoslaviëse leger Kosovo met gepoetste tanks!"

Volgende keer verwacht Wimmer dat de NAVO er niet zo makkelijk vanaf komt: "Het is zeer de vraag of een nieuw conflict in Kosovo volgens het oude patroon zal verlopen, of dat president Poetin net als Jeltsin zal weigeren om de moderne S-300 luchtafweerraketten aan Joegoslavië te leveren. De luchtduels vonden voornamelijk plaats tussen de modernste Amerikaanse technologie en Russische techniek uit de jaren zeventig. Dat zou

wel eens kunnen veranderen."

Tot slot wijst Wimmer nog op de toenemende spanningen tussen Europa en de Verenigde Staten en roept de Europeanen op om de volgende keer eerst na te denken alvorens akkoord te gaan met een avontuur op de Balkan: "Europeanen zouden zichzelf moeten afvragen wat hun eigen rol is bezien tegen de achtergrond van Amerikaanse defensierichtlijnen? In een Pentagon document wordt overduidelijk gesteld dat alle Amerikaanse inspanningen er op gericht moeten zijn om de opkomst van een rivaliserende macht te voorkomen en verder de NAVO in stand te houden teneinde de Amerikaanse invloed in Europa te handhaven en als een instrument om de Europese besluitvorming te beïnvloeden."

Refererend aan Den Haag ziet Wimmer, vice-voorzitter van de parlementaire assemblee van de OVSE "niet veel toekomst" voor het Internationale Oorlogsmisdaden Tribunaal. Een hoge regeringsvertegenwoordiger in Duitsland citerend zegt hij: "het tribunaal zou snel worden opgeheven indien het op serieuze wijze de aanklachten tegen de NAVO zou gaan onderzoeken."

(Bron: Antivar.com)

Fragment uit de Amerikaanse filmproductie *Three Kings*

humaine." [P magazine 22 september 1999] Toch is *Rosetta* wel degelijk een vlammeende politieke aanklacht tegen sociale uitsluiting. *Rosetta* werd in een Amerikaans tijdschrift [*The Village Voice*] omschreven als de beste marxistische remake van een Bresson film ooit. Inderdaad: *Rosetta* heeft veel gemeen met de jonge heldin uit Robert Bresson's meesterwerk *Mouchette* [1966]. Zijn jonge heldin Mouchette is evenzeer als *Rosetta* verwickeld in een aangrijpende strijd om te overleven, om ergens bij te horen.

Flora 2000

Golfoorlog

Met *Three Kings* geeft regisseur en scenarioschrijver David O. Russell zijn visie op de 'vergeten' Golfoorlog. Hij is er wonderwel in geslaagd om het magische aura van 'Operation Desert Storm' weg te blazen met deze bloederige, gewaagde cocktail van cynische oorlogsfilm en schelmenkomedie. Alleen al door het beladen onderwerp is het een unieke film. Operation Desert Storm werd door CNN toentertijd gebombardeerd tot een 24 uur per dag durende tv-film. De zwart-wit beelden van de strategische bombardementen reduceerden de oorlog tot een video-game. Wat gebeurde er in hemelsnaam op de grond? Die vraag heeft regisseur Russell geprobeerd te beantwoorden.

De Golfoorlog was een uiterst korte oorlog. Op 16 januari 1991 begon Operation Desert Storm met de verbijsterende bombardementen van Bagdad. 3 Maart 1991 was de dag van het staakt het vuren, dezelfde dag werd Operation Desert Storm door president George Bush tot een succes uitgeroepen.

De handeling van *Three Kings* begint op deze dag. Mark Wahlberg, Ice Cube en Spike Jonze zijn de drie koningen. Onder leiding van een cynische carrière officier [George Clooney] gaan ze op zoek naar door de Irakesen buitgemaakt goud uit Koeweit. De stoute jongens bedenken een uitdagend plan om dit goud te bemachtigen. Hun plan lijkt te stranden wanneer ze enkele anti-Saddam Irakesen uit de klauwen van Iraakse elitetroepen proberen te redden.

Vanaf het begin worden we middenin de actie geworpen. Regisseur Russell heeft het talent om de waanzinnige chaos van oorlog op een originele manier te ensceneren. Het nerveuze camerawerk, de uitgestrekte woestijnkleuren en de opspattende bloedstromen zorgen voor een

verhevigd documentair realisme. Op ieder moment worden we eraan herinnerd wat het doel van oorlog is: het vernietigen, verbranden, opblazen, kapot snijden van menselijk weefsel. Dit wordt plastisch geïllustreerd door het beeld van de kloppende binnenwereld van een menselijk lichaam waar een kogel dwars door de organen heen zijn verwoestende werk doet.

De ene interventie is de andere niet

In het debat over humanitaire interventie wordt zo vaak gewezen op de instabiliteit die na de Koude Oorlog zijn intrede deed, dat je bij-

na met meewoed terugdenkt aan de tijden, waarin de wereld was verdeeld tussen twee tot de tanden bewapende machtsblokken, die elkaar met hun kernwapens Arsenalen ettelijke malen konden vernietigen en dus wel uitkeken voor grootschalige militaire avonturen. Daarbij hadden ze het in een verdrag nog eens zo geregeld dat ze bij een massale aanval genoeg raketten overhielden om elkaar alsnog weg te vagen, zodat ook de eerste klap geen daalder meer waard was.

Die gewapende vrede of Koude Oorlog ging ontegensprekelijk gepaard met een zekere stabiliteit, beter gezegd verstar- ring, die overigens het westerse machts- blok er niet van weerhield tot grote eco- nomische welvaart te komen. Maar een stabiliteit die zich voornamelijk be- hield tot die beide machtsblokken en hun directe invloedssferen, maar veel minder gold voor die delen van de we-

reld, niet voor niets de 'derde wereld' gebieden, waar de mogelijkheden elkaar macht en invloed bleven betwisten. Dáár woonden de oorlogen en werd het pensioenvanities vanuit de machtsblok- ken.

Mensenrechten en het schenden er- van binnen de machtsblokken was voor- al een zaak van dictatoriale regimes, die individuen en groepen onderdrukten die oppositie voerden en ijverden voor meer vrijheid. De overheden binnen de machtsblokken hadden niet de neiging elkaar daarover lastig te vallen, omdat dat de veeltalige stabiliteit in gevaar kon brengen. Te veel nadruk op de schendingen van de rechten van de mens in het sojetchok bijvoorbild zou negatief kunnen uitwerken op de verhouding tussen de machtsblokken, het wapenoverleg kunnen doen mis- lukken. De gevolgen daarvan zouden zo groot zijn dat de schendingen van de mensenrechten erbij zouden verbleken. Er zijn nogal wat 'dissidenten' - zo heet- ten ze toen - in het Oostblok die zich door regeringen en parlementen van die prichtrige westerse democratieën, die thuis de rechten van de mens hoog in het vaandel voerden, danig in de steek gelaten voelden. Maar overheden en parlementen hebben te maken met de

Met de Koude Oorlog verdween de duidelijke verdeling in twee kampen en kwam de chaos op het wereldtoneel aan het licht. De - aanvankelijk bejubelde - nieuwe wereldorde zorgt voor lastige dilemma's. Moet er worden ingegrepen waar de rechten van de mens worden geschonden? Waarom wel in Kosovo en niet in Tsjetsjenie? Is een interventie in Sierra Leone gerechtvaardigd? Zelfs mensenrechtenorganisatie Amnesty International moet de dilemma's onder ogen zien. En zij heeft het daarmee niet gemakkelijk, zo blijkt uit het jaarboek dat vandaag verschijnt.

politieke realiteit en in het voortduren- de conflict tussen vrede en veiligheid enerzijds en humanitaire beginselen an- derzijds legden zij de prioriteit meestal bij het eerste.

Zo niet de mensenrechtenorganisaties als Amnesty International, die on- verkort schendingen van de rechten van de mens, in welk machtsblok dan ook, aan de kaak stellen. In zijn alge- meenheid ging het om individuen, mensen die wegens het uiten van hun mening, het strijden tegen onderdruk- king, werden opgepakt, gemarteld, geen of een oneerlijk proces kregen, in

de gevangenis verdwenen, daar weg- kwijnden, en vergeeten dreigden te wor- den. Amnesty zorgde ervoor dat ze niet vergeeten werden, dat de machthebbers werden gewezen op de rechten van de mens zoals die zijn neergelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, die door vrijwel alle leden van de Verenigde Naties was aanvaard. Terwijl Amnesty zich vooral bezig- hield met de schendingen van mensen- rechten in landen en gebieden waar 'vrede' heerste, hoe gewapend ook, richtte het Rode Kruis zich als vanouds op de oorlogsgebieden waar het oor-

logsrecht, vastgelegd in de Conventies van Genève, werd geschonden en als ge- volg van gewapende conflicten ook de rechten van burgers in het gedrang kwamen.

Tamelijk overzichtelijk allemaal. Maar daaraan kwam een eind met de val van de Berlijnse Muur en het einde van de Koude Oorlog. In eerste instantie een eind gekomen aan die grote ver- starring als gevolg van dat ijzeren machtsverwicht, waardoor ook vele organen van de VN zo vaak werden lamgelegd, zoals de Veiligheidsraad waarin de veto's welig tierden. Dromen van een 'nieuwe en rechtvaardiger we- reldorde' zouden bewaarheid kunnen worden. De wereldgemeenschap er- kende meer en meer dat grootschalige mensenrechtenschendingen niet ge- loerd konden worden. In het conflict tussen vrede en veiligheid enerzijds en humanitaire doelstellingen anderzijds zou de prioriteit kunnen verschuiven naar humaniteit, want vrede en veilig- heid leken in de nieuwe wereldorde ge- garandeerd.

Dat viel tegen, want verstartring stond in zekere zin gelijk aan stabiliteit; het einde van de verstartring was ook het einde van de stabiliteit. Joegoslavië ont- plofte, opstandelingen in Tsjetsjenie za-

gen hun kans schoon en omdat de 'derde wereld' de rivaliteit tusse grote mogendheden wegreift, en da mee de steun aan de plaatselijke reg- men, vielen ook daar staten uit elkaar en gingen etnische groepen elkaar te- lijf.

Het idealisme van de nieuwe wereld- orde raakte ook de Veiligheidsraad. Van- ouds de hoeder van vrede en veiligheid in de wereld - met een zwaar accent op de soevereiniteit van de staat, waarin geen inmenging geduld kon worden - bevoog de raad zich steeds meer in de richting van het meewegen van huma- nitaire beginstelen in de internationale betrekkingen. Zodanig zelfs dat niet al- leen interstatelijk geweld, maar ook grootschalige mensenrechtenschren- dingen binnen staten konden worden gezien als bedreiging voor internatio- nale vrede en veiligheid. Waarmee ge- wapende interventies in soevereine sta- ten werden gesanctioneerd.

Na de Koude Oorlog heeft de Veilig- heidsraad zich actief bemoeid met de binnenlandse aanlegigheden van Irak, Joegoslavië, Cambodja, Haïti, Oost- Timor, Albanië en vele Afrikaanse brandhaarden, als Liberia, Somalië, Angola, Rwanda, Burundi, Zaire, Sierra Leone en Congo.

Hoe Kroatië van paria troetelkind werd

De NAVO verwelkomde gisteren Kroatië in het Partnerschap voor Vrede, de wachtkamer van de NAVO. Kroatië heeft zich na de dood van Tudjman en de verkiezingen van begin dit jaar in ijlt tempo ontwikkeld van een politiek en economisch geïsoleerd Balkanland tot een troetelkind van de internationale gemeenschap.

2000

Door onze redacteur

PETER MICHIELSEN

ROTTERDAM, 26 MEI. Honderd dagen geleden maakte Kroatië een historische ommezwaai: nauwelijks was 'papa' Tudjman overleden, in december, of de Kroaten ver- wezen in januari en februari via de stembus zijn partij, regime en ideologie naar de prul- lenbak. In januari trad in Zagreb een coalitie van zes oppositiepartijen aan onder premier Ivica Račan en in februari werd de opposant Stipe Mesić president. De Kroatische De- mocratische Gemeenschap (HDZ), die onder de stalen leiding van Tudjman tien jaar lang de gang van zaken had bepaald, ver- dween in de oppositie, roemloos, verbolgen, intern verdeeld en slechts door weinigen be- treurd.

De eerste, de grootste en de belangrijkste verwachting, toen, in januari: eindelijk kan Kroatië 'de weg naar Europa' op. Eindelijk gaat het zich houden aan Europese fatsoen- normen, aan Europese politieke waarden.

Vier maanden later zijn sommige van de hooggespannen verwachtingen uitgekomen. Kroatië werkt, anders dan onder Tudj- man, samen met het VN-tribunaal voor oor- logsmisdaden in ex-Joegoslavië. Het leverde de gelegenheid massagraven in Gospić te on- derzoeken uit de Kroatische oorlog van 1991-95 - graven met Servische slachtoffers, wel te verstaan. Het Kroatische parlement gaf het tribunaal het recht oorlogsmisdaden van Kroaten in Bosnië en in Kroatië te be- rechten.

Het nieuwe bewind beloofde verder de 200.000 tijdens de oorlog van 1991 tot 1995 gevluchte Kroatische Serviërs bij hun terug- keer niets meer in de weg te leggen. Het kort- wickte deze week één van de zeven geheime diensten (vroeger instrumenten van Tudjmans bewind), die tot voor kort werd geleid door Tudjmans zoon Miroslav. De wurgende druk van de overheid op de media - routine ten tijde van Tudjman - is wegge- vallen. En *last but not least*, het Bosnië-be- leid is veranderd: Kroatië heeft de bescher-

Aartsen gisteren dat er sprake is van een „fascinerende ommekeer” en dat er in het buitenland „veel vertrouwen is in president Mesić en zijn ploeg”. Moet Kroatië niet eerst meer belangrijke oorlogsmisdadigers aanhouden en uitleveren aan het oorlogstribu- naal in Den Haag? Volgens Van Aartsen heeft president Mesić in zijn inaugerale rede medewerking met het oorlogstribunaal be- loofd en „wij zijn overtuigd van zijn mede- werking”.

NAVO-diplomaten erkennen dat de Westerse toenadering snel is, maar onder- strepen dat dit juist gezien moet worden als steun en stimulans voor de nieuwe regering. „Het is een beetje vergelijkbaar met Slowa- kije. Dat zat ook in het hondenhok toen Mečiar daar de baas was. Daar zat ook een regering waar mensen op grote schaal een

‘Geen land moet slachtoffer blijven van geschiedenis’

hekel aan hadden en die hebben wegge- stemd”, zegt een NAVO-diplomaat. „Dat- zelfde geldt voor Kroatië. Er is geen reden meer om het land niet toe te laten.”

De Westerse toenadering tot Kroatië past mede in de Westerse isolatie van het naburige Joegoslavië van Milošević. „Kroatië's toetreding tot de Euro-Atlantische familie is een boodschap aan de Servische burgers dat er ook voor hen een plaats is als zij Milošević en zijn verschrikkelijke nala- tenschap afwijzen”, zei NAVO-chef Robertson gisteren. Van Aartsen sprak van het leggen van „een democratische ring rond Servië”. En Pičula zelf zei: „Ons geval zou als een voorbeeld moeten dienen voor onze onmiddellijke omgeving.”

Door onze redacteur

ROBERT VAN DE ROER

FLORENCE, 26 MEI. Geflankeerd door NAVO-chef Lord Robertson en negentien NAVO-collega-ministers zat de jonge mi- nister van Buitenlandse Zaken van Kroatië, Tonino Pičula, gisterochtend fier aan het hoofd van de vergadertafel in het Fortezza da Basso, een citadel in het centrum van Florence.

Vier maanden na het aantreden van de nieuwe, hervormingsgezinde regering, werd Kroatië lid van de Euro-Atlantische 'familie' en maakte het - in elk geval symbolisch - een reuzesprong richting Europa. Toen Pičula zijn handtekening had gezet onder de documenten voor toetreding tot het Partnerschap voor Vrede, steeg er een dave- rend applaus op onder de NAVO-ministers.

Kroatië is hiermee het 26ste lid van dit samenwerkingsprogramma dat te boek staat als een 'wachtkamer' voor het lid- maatschap van de alliantie. Het is tevens het 46ste lid van de Euro-Atlantische Part- nerschapsraad, waarin de negentien NA- VO-landen en de partnerlanden samenkom- men.

Pičula maakte gisteren meteen bekend dat Kroatië zich formeel wil aanmelden voor het NAVO-lidmaatschap. Hij noemde de toetreding tot het partnerschap „de eerste prestatie op het gebied van buitenlands beleid”.

Kroatië heeft zich dit jaar in ijlt tempo ont- wikkeld van een politiek en economisch ge- isoleerd land tot een troetelkind van de in- ternationale gemeenschap, zo lijkt het. Het land dat in de jaren negentig nog deelnam aan de Balkanoorlogen, wil nu lid worden van de Europese Unie - en die Europese Unie wil op korte termijn het overleg ope- nen.

„In een paar maanden tijd heeft Kroatië dramatische vooruitgang gemaakt op weg naar een democratische samenleving, heeft het een hernieuwde verplichting aan het vredesproces in Bosnië getoond en heeft het stappen ondernomen om stabiliteit en veil- igheid in Zuid-Oost-Europa te bevorderen”, zei de Amerikaanse minister van Bui- tenlandse Zaken, Albright, gisteren in Flo- rence.

NAVO-secretaris-generaal Robertson meende: „Kroatië is het bewijs dat geen en- kel land het slachtoffer van zijn eigen ge- schiedenis hoeft te blijven.”

Op de vraag of Kroatië niet te snel wordt omarmd voordat er meer bewijzen zijn van een definitief veranderd klimaat in het land, antwoordde de Nederlandse minister Van

14-8-2000

De ene interventie is de andere niet

Waarbij Irak een uitzondering vormde omdat het daar ging om een interstate conflict waarbij de Coalitie van de Golf de soevereiniteit van Koeweit herstelde. Humanitaire overwegingen speelden nauwelijks een rol.

Maar al deze interventies waren zeker geen succes en inmiddels is de verdeeldheid onder de vijf permanente leden van de Veiligheidsraad weer zodanig dat niet alle interventies in de interne aangelegenheden van een soevereine staat, omwille van de humaniteit, worden gesanctioneerd. In Kosovo greep de Navo in zonder een mandaat van de Veiligheidsraad.

Voor al sinds Kosovo woedt het debat over de humanitaire interventies. Mag er met militair geweld in een soevereine staat ingegrepen worden om naleving van de rechten van de mens af te dwingen? Mag dat zonder toestemming van de Veiligheidsraad en zo ja, wat is dan de rechtsgrond in het volkenrecht? En als die er niet is mag het dan toch op grond van morele, politieke en juridische overwegingen?

Liever niet, maar uiteindelijk wel, zegt een advies dat de Commissie van Advies inzake Volkenrechtelijke Vraagstukken (CAVV) en de Adviesraad Internationale Vraagstukken (AIV) vorige maand overhandigden aan minister van buitenlandse zaken, Jozias van Aartsen. Als de schendingen zeer ernstig zijn en de VN niets doen, zou „de essentiële plicht tot internationale bescherming van fundamentele mensenrechten de juridische rechtvaardigheidsgrond kunnen vormen voor het zich onttrekken aan het verbod op het gebruik van geweld zoals neergelegd in het VN-Handvest”, zegt dat advies. De staat moet zich daarna wel verantwoorden bij de Algemene Vergadering van de VN of de Veiligheidsraad.

Dat past aardig bij de zinsnede in de Nederlandse defensienota die op het laatste moment moest worden geschrapt, namelijk dat de regering „sterk hecht aan een goede volkenrechtelijke grondslag voor militair optreden”, maar dat ze „uiteindelijk humaniteit boven soevereiniteit stelt”. De reikwijdte van die stelling is dat een interventie in Tsjetsjenië moet worden bepleit. Dat zou in vergelijking met het ingrijpen in Joegoslavië gerechtvaardigd zijn, maar het is niet haalbaar. De ene interventie is de andere niet, omdat de ene soevereine staat de andere niet is. Ingrijpen in Rusland betekent ingrijpen in een grote mogendheid met kernwapens. En dan ligt, in de keuze tussen vrede en veiligheid enerzijds en humaniteit anderzijds, de prioriteit heel snel weer bij het eerste.

Ook Amnesty International kan niet heen om die toegenomen chaos en instabiliteit van na de Koude Oorlog. Immers de oorlogen zijn veelal interne burgeroorlogen, waar niet alleen het oorlogsrecht wordt geschonden maar ook, en massaal, de rechten van de individuele mens.

Het jaarboek van Amnesty, dat vandaag verschijnt, rept van grootschalige en stelselmatige moorden, verdwijningen, marteling, en gedwongen uitzettingen in Kosovo. Van het stelselmatige geweld op Oost-Timor, bedreven door Indonesische troepen en pro-Indonesische milities. Van grootschalige schendingen en enorme vluchtelingenstromen in Angola, waar vorig jaar het gewapend conflict weer in volle hevigheid losbarstte. Van verdrijving van honderdduizenden mensen in Burundi en van honderden doden onder ongewapende burgers door het optreden van de strijdkrachten en gewapende oppositiegroepen.

Van duizenden gedode burgers in

Congo (Kinshasa), waar een oorlog woedt waarbij troepen van zeker acht landen en talloze gewapende groeperingen betrokken zijn. Honderdduizenden mensen zijn naar buurlanden gevlucht en zeker 1 miljoen mensen raakten op drift in eigen land. Van het langdurige gewapende conflict in Colombia waar zo'n 3500 mensen het slachtoffer werden van politiek gemotiveerd geweld, waar tallozen verdwenen en naar schatting 250 000 mensen werden gedwongen hun huizen te ontvluchten. Van moordpartijen en lukrake beschietingen door Russische troepen in Tsjetsjenië en het doden van krijgsgevangenen door Tsjetsjeense soldaten.

Van moordpartijen en massale verminderingen van burgers door de rebellen-troepen in Sierra Leone. Van de langdurige burgeroorlog in Soedan waar honderden burgers werden geëxecuteerd door regeringssoldaten en opstandige troepen. Van de voortdurende chaos in Somalië, waar vooral in het zuiden gewapende milities straffeloos mensen gevangennemen en executeren.

Allemaal oorlogsgebieden waar de rechten van de mens op grote schaal worden geschonden. Reden genoeg, zou je zo zeggen, voor Amnesty International om een stevig pleidooi te houden voor humanitaire interventies om aan al die ellende een einde te maken.

Niet dus. „Wij steunen dergelijke interventies niet, noch verzetten wij ons ertegen”, schrijft secretaris-generaal Pierre Sané in het voorwoord van het Jaarboek 2000. „In plaats daarvan bevelen wij dat mensenrechtencrisis kunnen en zouden moeten worden voorkomen. Zij zijn nooit onvermijdelijk.”

Amnesty keurt het gebruik van geweld niet af. „Wanneer wij ons richten tot diegenen die tot de gewapende strijd zijn overgegaan om hun doel te bereiken, roepen wij hen niet op hun wapens neer te leggen, maar de fundamentele rechten te respecteren van burgers en hun tegenstanders. Wij zijn niet tegen het gebruik van geweld indien dit

gerechtigheid tot doel heeft. Maar wij vragen ons wel af of bij de besluitvorming van de internationale gemeenschap gerechtigheid het belangrijkste oogmerk is.”

Waarna Sané zowel de tegenstanders als de voorstanders van humanitaire interventie ervan langs geeft, omdat ze beiden de artikelen van het Handvest van de VN gebruiken om hun gelijk te halen. Tegenstanders van interventie wijzen maar al te graag op de soevereiniteit van de staat en het verbod op inmenging in binnenlandse aangelegenheden, terwijl voorstanders menen dat de Veiligheidsraad wel degelijk kan ingrijpen in een soevereine staat, ook met militair geweld, als de internatio-

nale vrede en veiligheid in gevaar dreigt te komen.

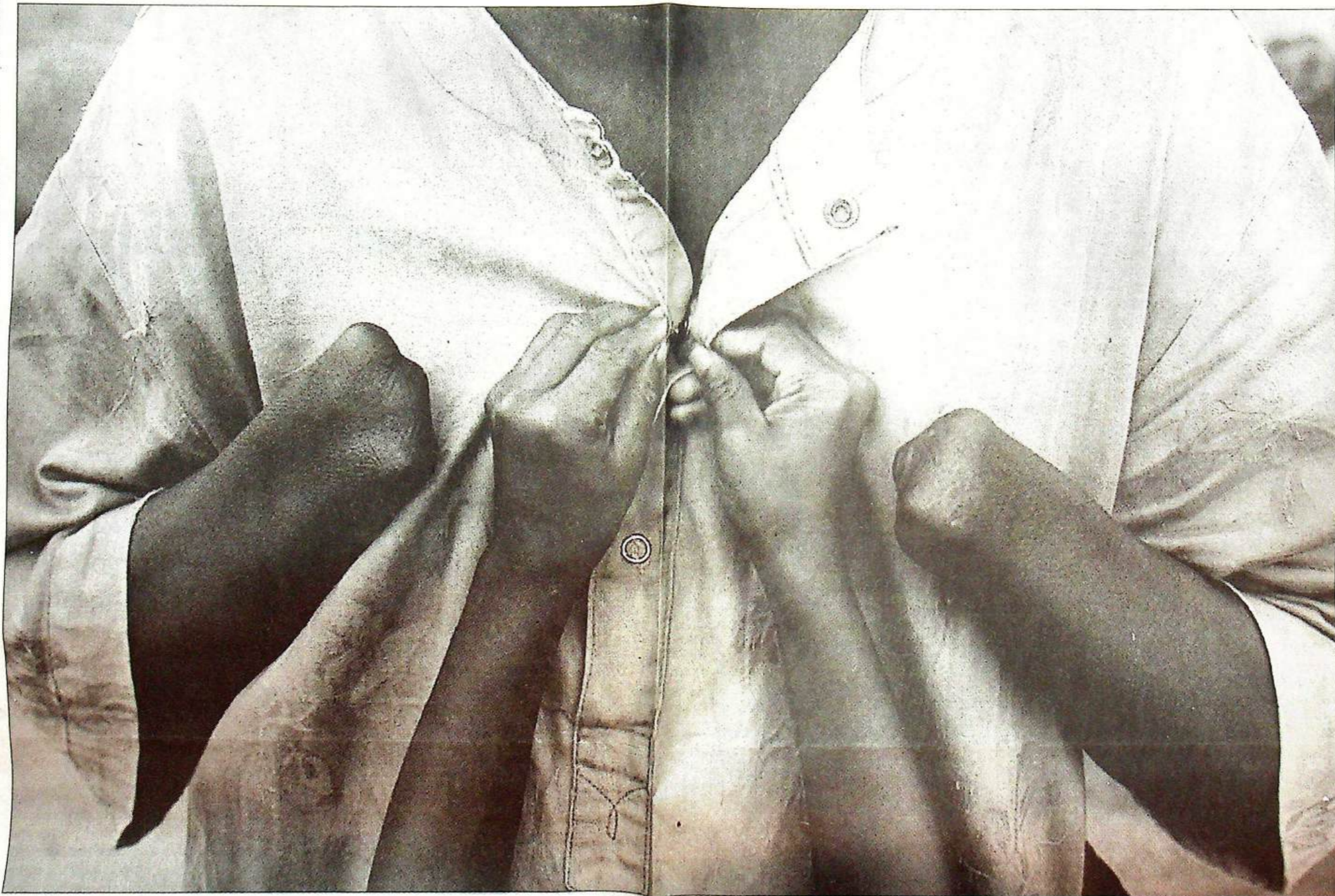
Ook Sané wijst op het selectieve karakter van de interventies. Waarom wel in Kosovo en Oost-Timor en niet in Rwanda of Tsjetsjenië? Het is duidelijk dat in het conflict tussen vrede en veiligheid enerzijds en humaniteit anderzijds Amnesty altijd kiest voor humaniteit. Amnesty moet haar handen vrijhouden en kan daarom niet voor of tegen militaire interventie van buitenaf omwille van de mensenrechten zijn. Sané: „Indien Amnesty International, gedreven door het lijden van de slachtoffers, specifiek militaire interventies zou steunen, dan zou zij constateren dat zij ongewild op de lange termijn steun had gegeven aan een mondiale of regionale concentratie van macht en op de korte termijn acties had gesteund die op zich bijdragen aan schendingen van mensenrechten.”

Het komt erop neer dat Amnesty zegt: wij gaan niet over humanitaire acties, wij zijn niet vóór en niet tégen, maar als het u het doet, zorg dan dat de rechten van de mens niet worden geschonden. En als dat laatste toch gebeurt, zijn wij de eerste die dat aan de kaak zullen stellen.

En dat heeft bijvoorbeeld de Navo geweten bij het ingrijpen in Kosovo. Dacht de Navo met *Allied Force* een 'schoone' interventie te plegen, kreeg ze vorige week prompt de beschuldiging van Amnesty aan de broek dat ze met het bombarderen van de Servische staatsradio en -televisie op 23 april 1999 een oorlogsmisdaad heeft gepleegd.

Maar blijkbaar zijn er leden van Amnesty die het voelen kriebelen. Sané schrijft dat „de afgelopen vijftig jaar de internationale aanvaarding van verantwoordelijkheid voor de universele bescherming van de mensenrechten is toegenomen” en dat „veel individuele leden van Amnesty International geloven dat gewapende interventie de logische volgende stap in dit proces is en dat er omstandigheden zijn waaronder soldaten moeten worden ingezet om schendingen van mensenrechten te voorkomen of te beëindigen”.

Sané erkent ook dat „het moeilijk is om, geconfronteerd met acuut lijden, te midden van de roep om gewapende actie aan de zijlijn te staan. Het betekent dat wij onze eigen, pijnlijke beperkingen moeten erkennen. Toch geloof ik dat dit een verstandige positie is, ja zelfs de meest houdbare positie, voor een organisatie die zich wijdt aan de onpartijdige bescherming van mensenrechten.” En hij hamert erop dat voorkomen van mensenrechtencrisis de juiste weg is. „Het probleem is niet dat er niet vroeg genoeg gewaarschuwd wordt, maar dat er te laat wordt ingegrepen. Slechts door alle mensenrechten overal en elke dag te beschermen zullen wij het debat over humanitaire interventie overbodig kunnen maken. En dat is een waardevol doel voor de 21ste eeuw.”

Sierra Leone: een kind helpt een man wiens handen werden afgehakt door rebellen.

Montenegro: beide kampen boeken winst 2000

Door onze correspondent
PODGORICA, 13 JUNI. De pro-Westerse regeringscoalitie in de Joegoslavische deelrepubliek Montenegro heeft zondag de lokale verkiezingen in de hoofdstad Podgorica gewonnen, maar moest de macht uit handen geven in de kustplaats Herceg Novi. Het pro-Servische oppositieblok, onder leiding van de Joegoslavische premier Momir Bulatovic, kreeg er een absolute meerderheid.

De lokale verkiezingen, waarvan een derde van het Montenegrijns electoraat deelnam (112.000 kiezers in Podgorica en 22.000 in Herceg Novi), werden algemeen gezien als een graadmeter voor de populariteit van de Montenegrijns president Milo Djukanovic en zijn streven om Montenegro los te waken uit de Joegoslavische federatie. De pro-Westerse opstelling van de Montenegrijns regeringscoalitie wordt door Milošević niet afgripen gevolgd. De Joegoslavische president heeft het Tweede Leger, dat deels is gelegerd in Montenegro, in parateid laten brengen, evenals de parachutisten in de Zuid-Servische stad Niš. In Montenegro worden hervormingen uitgevoerd waaraan in de andere deelrepubliek, Servië, geen sprake is. De Duitse markt is er wettig betaalmiddel. De Montenegrijnen erkennen het federale gezag niet meer en streven naar samenwerking met het Westen.

De verkiezingen verliepen rustig. Oppositieleider Bulatovic had eveneens gezinspeeld op fraude, maar herhaalde deze beschuldigingen na afloop van de verkiezingen niet. Wel wees hij op „inmenging van de Verenigde Staten en de Europese Unie”. Die zouden door middel van hulpgebeden hebben geprobeerd „kiezers om te kopen”. In Podgorica behaalde de regeringscoalitie Voor een Beter Leven, waaronder Djukanovic, pariteit, één zetel meer dan bij de vorige verkiezingen. Daarentegen moest ze de gemeente Herceg Novi afstaan aan de pro-Servische oppositie. Dat is een lelijke tegenslag voor Djukanovic, die had gezinspeeld op winst in beide gemeenten. De president haastte zich dan ook het verlies te bagatelliseren. „De trommelstrijke overwinning in Podgorica is veel helderder dan het verlies in Herceg Novi”. En: „De overwinning in Podgorica is de overwinning van een democratisch en Europees Montenegro.”

De liberale alliantie (LSCG) van Miodrag Žuković was de grootste partij. Deze partij, die een onafhankelijk Montenegro voorstaat, had aangestuurd op vroegerge gemeenteradsverkiezingen in Podgorica en Herceg Novi door haar samenwerking met de coalitie Voor een Beter Leven op te zeggen. De liberalen hoopten sterker uit deze verkiezingen te komen, maar ze verloren. De partij valt daardoor buiten de boot want in beide steden ging de absolute meerderheid naar een kamp waar de liberalen niet toe behooren; de regeringspartijen haalden in Podgorica 28 van de 54 raadszetels, de oppositie kreeg in Herceg Novi 19 van de 35 zetels. Andere partijen, waaronder een coalitie van Albanezen, wonden geen zetels.

De cruciale verkiezingen in twee Montenegrijns steden moesten antwoorden hoe veel Montenegrijnen de Joegoslavische leider Milošević steunen. De uitslag is dubbelzinnig.

Door onze correspondent
VAB VINCEN
PODGORICA, 13 JUNI. Hij won en hij verloor. En zijn belangrijkste opponent deed hetzelfde. Maar wie heeft de Montenegrijns gemeenteradsverkiezingen echt gewonnen? „Ik”, zei de Joegoslavische premier Momir Bulatovic op nagesoeg hetzelfde ogenblik. Zo eindigden de verkiezingen in rommel.

De internationale gemeenschap had rekhalzend naar de verkiezingen in de Joegoslavische deelrepubliek Montenegro uitgekeken. Er stond immers meer op het spel dan twee nieuwe gemeenteraden; de verkiezingen waren een graadmeter voor de populariteit van de Montenegrijns president Djukanovic en zijn Joegoslavische collega Milošević. Schaarnd de Montenegrijnen zich rond Djukanovic en zijn streven naar een „vrijer”

Montenegro, of stonden ze achter het Servie van Milošević? In Podgorica sprak de bevolking zich uit voor Djukanovic en tegen Milošević. In de hoofdstad won 'Voor een Beter Leven' één zetel meer dan bij de vorige gemeenteradsverkiezingen. Daar behaalde ze de absolute meerderheid. In Herceg Novi haalde de regeringscoalitie ook meer stemmen, maar niet genoeg om de oppositie te verslaan. Want de pro-Servische partijen in Herceg Novi hadden zich, in tegenstelling tot de vorige verkiezingen, verenigd. Dat bleek een gouden greep te zijn.

De uitslag van de verkiezingen laat ook zien dat de pro-Servische oppositie zich niet langer beperkt tot het platteland in het noorden van Montenegro. De oppositie

Slag om Montenegrijns kiezer eindigt in remisse

Montenegro, of stonden ze achter het Servie van Milošević? In Podgorica sprak de bevolking zich uit voor Djukanovic en tegen Milošević. In de hoofdstad won 'Voor een Beter Leven' één zetel meer dan bij de vorige gemeenteradsverkiezingen. Daar behaalde ze de absolute meerderheid. In Herceg Novi haalde de regeringscoalitie ook meer stemmen, maar niet genoeg om de oppositie te verslaan. Want de pro-Servische partijen in Herceg Novi hadden zich, in tegenstelling tot de vorige verkiezingen, verenigd. Dat bleek een gouden greep te zijn.

De uitslag van de verkiezingen laat ook zien dat de pro-Servische oppositie zich niet langer beperkt tot het platteland in het noorden van Montenegro. De oppositie

Maar Montenegro's toekomst hangt niet af van lokale verkiezingen. Haar toekomst hangt zelfs niet af van een referendum over onafhankelijkheid - een optie waar Djukanovic voor teruggelinkt omdat hij ingrijpen van Servië vreest. Montenegro's toekomst hangt af van het Servische volk. Dat moet zich, zo zeggen politieke analisten, eerst ontdoen van Milošević. Tot die tijd zal Milošević iedere poging van Montenegro zich af te schelden tegengaan. Zo werd Montenegro's overstap van de Joegoslavische dimar naar de Duitse mark als gangbaar betaalmiddel eind vorig jaar direct afgestraft met een economische boycot door Servië.

Wit Montenegro dan niets meer met Joegoslavie te maken hebben? Toch. Want inmiddels kijken veel Montenegrijnen rekhalzend uit naar een ander evenement: de wedstrijd Joegoslavie-Slovenie, vanaand om kwart voor negen. „Natuurlijk ben ik voor Joegoslavie”, zegt een jonge Djukanovic-aanhanger. Een wedstrijd die, zo hopen de Montenegrijnen, niet in remisse eindigt.

4 / DONDERDAG 18 MEI 2000

Belgrado beroofd van neutrale radiozenders

Van onze correspondent
MICHEL MAAS

BOEAPERT
Belgrado is blind en doof. Sinds woensdagochtend heeft de Joegoslavische hoofdstad geen ogen en oren meer. Na een politiek-inal val nam de regering de controle over van de televisiezender Studio B en de radiozenders Bz-92 en Radio Index.

Daarna werd Belgrado beroofd van zijn laatste drie min of meer onafhankelijke nieuwsenders. Radio Index en Bz-92 zenden alleen nog muziek uit, Studio B films. Nieuws is er alleen van het staatspersbureau Tanjug.

Het nieuws dat er om zeven uur 's avonds een demonstratie zou beginnen, moest daarom te voet en per telefoon worden doorgegeven. Desondanks had zich even na zeven uur 's avonds al een menigte van naar schatting dertigduizend mensen gevormd bij het stadhuis.

Prominent aanwezig was ook Opor, de door studenten opgericht 'verzetsbeweging' die zich steeds nadrukkelijker manifesteert. Opor is het belangrijkste doelwit geworden van de regering. Dertien leden werden gearresteerd, anderen werden in elkaar geslagen, en Opor werd becht van bomanslagen en van de moord op de politicus Persic in Novi Sad. Het optreden tegen Opor heeft in oppositiekringen een grote populariteit gegeven aan de beweging, die als symbool de geheven vuist heeft en als slogan 'Redt, Servië, pleeg zelfmoord, Sibodan!'.

De demonstranten die woensdag in Belgrado samenstromden zijn niet alleen boos, maar vooral angstig. Zij zijn bevreesd voor wat

er op de toenemende arrestaties en de sluiting van de laatste drie vrije nieuwsenders zal volgen. Sleeds meer mensen waarschuwen voor een burgeroorlog.

De eerste stap op weg naar die burgeroorlog is woensdagochtend gezet met de overname van Studio B. Daarmee is in feite de 'informatie staat van beleg' ingevoerd, zegt Vladaan Batić, een van de leiders van de versnipperde oppositie. De kans op verkiezingen, later dit jaar, zou wel eens verkleven kunnen zijn, en er zullen geen media meer zijn die de mensen zullen informeren over wat er gebeurt. Geen tv, geen radio, en geen

kranen meer. Want ook het ver-onafhankelijke dagblad van Joegoslavië, is door de actie van woensdag zo goed als onmogelijk gemaakt. De redactie van Blic zetel in hetzelfde gebouw als Studio B, en de politie weigerde de redacteurs binnen te laten. Het voortbestaan van Blic werd al langere tijd gefrustreerd door herhaalde hoge boetes, een middel dat ook vaak tegen Radio Bz-92 en Studio B werd gebruikt.

Wat de draagwijdte is van de actie van woensdag is nog niet duidelijk. Veelzeggend is dat de opdracht voor de inval bij Studio B is ondertekend door Vojislav Seselj, vice-premier en leider van de Servische Radicale Partij, en Milovan Bojic, prominent lid van de kleinste regeringspartij Joegoslavisch Links (UL).

Beiden behoren tot de radicale

stroming in de regering en dat is volgens waarnemers een teken dat zich binnen de regering een 'stille coup' heeft afgespeeld: een verschuiving van de macht van Milošević 'socialistische partij SPS naar de Radicale van Seselj, en vooral naar JUL, de partij van Milosevic 'radicale echnogote Mira Markovic. 'Het centrum van de macht is verschoven', zegt een journalist van het onafhankelijke persbureau Beta. 'Van Milosevic naar zijn geschikte echnogote'.

De inval in Studio B volgt luttel dagen na de eerste grote demonstratie van de democratische oppositie. De opkomst viel tegen: amper meer dan twintigduizend mensen - al hield Studio B (eigen-dom van de door de oppositie geregeerde stad Belgrado) het op hondredruizend. 'Die lage opkomst heeft de regering de moed gegeven dit te doen. Ze rekenen erop dat de beweging kalm blijft', zegt een politiek waarnemer somber: 'De oppositie heeft nu al opgeroepen alle provocaties achterwege te laten. Dus zal het kalm siverlijk heel Belgrado onder controle brengen'.

Ook het feit dat Vuk Draskovic, de belangrijkste oppositieleider van Servië, in Montenegro is, vindt hij veelzeggend: 'Vuk is altijd in Montenegro als er iets gebeurt'. Een journalist van het onafhankelijke persbureau Beta schampert: 'Volgens mij is Vuk doodsbang. Wat er zal gebeuren weet niemand. Maar voor mij is één ding duidelijk: Vuk zal nooit meer de echte leider worden van de oppositie. De tijd is rijp voor geweldadig verzet. Misschien is dat nog de enig juiste weg. Toen jaar hebben we nu gepaard en gedemonstreerd. Tien jaar, en het resultaat is: absoluut niks'.

Moskou haalt uit naar Joegoslavie-tribunaal

Door onze redacteur
ROBERT VAN DER ROER

FLORENCE, 25 MEI. De Russische minister van Buitenlandse Zaken, Ivanov, heeft gisteravond in Florence fel uitgehaald naar het Haagse tribunaal voor oorlogsmisdaden in ex-Joegoslavie. Het tribunaal is „meer gepolitiseerd dan juridisch” en „werkt niet objectief”, zei hij in zijn scherpste aanval op het tribunaal tot nu toe. Ivanov, die sprak op een persconferentie na een ministeriële N-AVO-Rusland-raad, zei dat zijn land de werkwijze van het VN-tribunaal in de Veiligheidsraad aan de orde zal stellen.

Ivanov bekritiseerde het feit dat de meeste aangeklaagden Serviers zijn, dat de aanklager geheime aanklachten uitvaardigt en dat het tribunaal in 1996 een memorandum met de NAVO over de arrestatie van oorlogsmisdadigers heeft opgesteld zonder „betrokkenheid van de Veiligheidsraad”. Hij had ook kritiek op de samenwerking van het tribunaal, dat teveel zou bestaan uit Amerikanen en West-Europeanen.

Volgens minister van Buitenlandse Zaken Van Aartsen had Ivanov tijdens de ministerszitting veel minder scherpe kritiek uitgesproken. „Het is onjuiste en onterechte kritiek. De aanklagers doen hun werk.”

Ivanov lanceerde zijn aanval in reactie op de vraag waarom Rusland eerder deze maand niet de Joegoslavische minister van Defensie, general Ojdanic, die verdracht wordt van oorlogsmisdaden in Kosovo, heeft aangehouden. Ojdanic was een paar dagen in Moskou te gast van onder anderen de Russische minister van Defensie. Rusland was volgens VN-resoluties verplicht hem aan te houden. Ivanov weet het bezock van Ojdanic aan een „interne technische

storing tussen bureaus en ministeries” en zei dat „maatregelen worden genomen om herhaling te voorkomen”. Rusland heeft de kwestie uitgelogd aan het tribunaal, dat de zaak als gesloten beschouwde, aldus Ivanov. Volgens Van Aartsen had de Russische minister tegen zijn NAVO-collega's gezegd dat er „disciplinaire maatregelen” tegen betrokken militaire functionarissen zijn genomen. Van Aartsen zei dat ondermeer de VS, Canada en Nederland Rusland hadden gekritiseerd wegens het niet-aanhouden van Ojdanic.

De bijeenkomst in Florence was Ruslands eerste vergadering met de NAVO op ministersniveau sinds anderhalf jaar, als gevolg van de onzigheid over de NAVO-luchtcampagne om Kosovo vorig jaar. De ontmoeting was ondanks harde taal over en weer - ondermeer over Ruslands optreden in Tsjetsjenië - volgens aanwezigen in een goede sfeer verlopen. NAVO-secrutaris-generaal Robertson zei na afloop dat de relatie van de NAVO met Rusland „weert op het goede spoor zit”. De NAVO-chef, die tijdens zijn persconferentie met Ivanov overronpeld leek door diens scherpe uit-

haal naar het oorlogstribunaal, liet later weten het niet eens te zijn met Ivanov.

Minister Albright slaagde er eerder op de dag, tijdens de halfjaarlijkse NAVO-ministeraad, opnieuw niet in de Europese bezwaren tegen de Amerikaanse plannen voor een nationaal defensieschild tegen ballistische raketten van „schurkenlanden” weg te nemen. De Russen, Chinezen en Europese NAVO-bondgenoten zijn tegen dit voorstel, waarover president Clinton later dit jaar zal beslissen. Zij vrezen dat de wereldwijde wapenbeheersing hierdoor in gevaar komt, zo zeiden de Franse en Duitse ministers Védrine en Fischer.

Albright presenteerde gisteren een nieuw programma dat de transatlantische samenwerking bij defensie-expoorten moet verbeteren. Het gaat om zeventien maatregelen, die erop gericht zijn de Amerikaanse defensie-export sneller en soepeler naar NAVO-landen, Japan en Australië, te laten verlopen”. Het plan voorziet in versoepeling van de Amerikaanse vergunningen voor handel in defensiematerieel. Het zou de Amerikaanse defensie-industrie, die nu voor tien miljard dollar per jaar aan NAVO-landen verkoopt, een impuls geven en de technologische kloof tussen Europese NAVO-landen en Amerika verkleinen, aldus een medewerker van Albright.

Kroatie tekende vanavond in Florence de documenten voor toetreding tot het Partnerschap voor Vrede met de NAVO. Dit samenwerkingsprogramma geldt als een „wachtkamer” voor het NAVO-lidmaatschap. Kroatie is het 26ste land dat toetreedt tot het partnerschap en het 46ste dat lid wordt van de Euro-Atlantische Partnerschapstraad, waarin de NAVO-landen en hun partners bijeenkomen.

Visit Stratfor's
Revolution in Business
Intelligence

Analysis

[Stratfor.com](#)

[Homepage](#)

[Asia](#)

[Europe](#)

[Latin America](#)

[Middle East & Africa](#)

[Russia/CIS/Eastern](#)

[Europe](#)

[Hotspots](#)

[Search Stratfor.com](#)

Forecasting

[Global Intelligence](#)

[Update](#)

[Weekly Analyses](#)

[Quarterly & Annual](#)

[Forecasts](#)

[Special Projects](#)

Company Info

[What is Stratfor.com?](#)

[Stratfor Intelligence](#)

Services

[Executive Black Book](#)

[Media](#)

[Redistribution Policy](#)

[Privacy Statement](#)

[Site Map](#)

It's not news, it's intelligence.

STRATFOR.COM

What is Stratfor.com?

On March 23, 1999, an intelligence consulting firm in Austin, Texas, launched an experimental web site to answer the question: Would people be interested in intelligence instead of news about a major global event?

As the war unfolded between NATO and Yugoslavia, there was a resounding "yes." In the 10 1/2 week conflict, more than two million people visited Stratfor.com to gain unique insight into military analysis, the political dynamics of key nations and reality checks on what was really happening – not the rhetoric.

Today, we are trying to start a revolution. Until now, most people have had to rely on news about the world, while government and corporate leaders have had access to intelligence. At its best, intelligence is omniscient. It is insightful, rich with history and willing to forecast the future. Our staff in Austin takes the best practices of intelligence analysis, combines it with the rigors of journalism – accuracy, speed and truthfulness – and delivers knowledge about the world to anyone on the Web.

In a relatively short time, we've become well known. One reason is that we have a different view of our audience than many media outlets. We think our audience is smart. We know that people today are more connected to the world – through business, family, intellectual curiosity, travel – than ever before. People need better information. Stratfor.com believes that its audience is more interested in world affairs than infotainment. We don't deal in spin. Often, we publish articles that are controversial at first and ultimately grudgingly accepted as the truth.

We aim to make our web site a source of enlightenment about the world in which we live, empowering people to make wise decisions about their money, their politics and their work. You can judge us by our track record. In 1999 alone, Stratfor.com forecast the fall of the Pakistani government, the decline of Russian President Boris Yeltsin and the rise of his successor, Vladimir Putin.

In January 2000, Stratfor.com was spun out as an independent company, WNI Inc., a joint venture that brings together the original consulting firm, Stratfor Inc., and Ibiz Development Corp. Stratfor.com is editorially independent of the original consulting firm, Stratfor Inc., which continues to furnish private clients with business intelligence.

We hope that you ask yourself the same question we asked in March 1999. And we hope that your answer is "yes."

[\[Back to Home Page\]](#)

Stratfor.com is "an invaluable web site on strategic information."

- Robert Novak, Syndicated Columnist, *The Washington Post*

"One of the USA's hottest web sites."

- USA Today.com

The Global Intelligence Update (GIU) is "a reliable barometer on what the USA thinks."

- Al Venter, in *Jane's Intelligence Review*

Stratfor.com "has no problem setting aside distracting moral issues and going to the heart of perceived US security issues."

- *The San Francisco Chronicle*

"Stratfor, an influential U.S.-based intelligence-gathering firm."

- *The Straits Times*

Stratfor.com is "often able to uncover the globe's best-kept secrets and predict world-changing events in ways that no one else can."

- Charles Gibson, Host, *ABC News*

Best Military Affairs Web Site, 1999

- *Manhattan Weekly*

"Stratfor was the single most accurate source news throughout the (Kosovo) conflict."

- *The American Spectator*

"These days the Net, which has already remade such mundane pastimes as buying books and sending mail, is reshaping (intelligence) as well ... Among the firms making the biggest splash in this new world is Stratfor, Inc., a private intelligence-analysis firm based in Austin, Texas."

- *TIME*, "Spies Like Us"

[About Stratfor](#) | [Contact Us](#) | [Subscribe to the GIU](#) | [Site Map](#) | [Search](#)

© 2000 WNI, Inc. All rights reserved.

Visit Stratfor's
Revolution in Business
Intelligence

Analysis

[Stratfor.com](#)

Homepage

[Asia](#)

[Europe](#)

[Latin America](#)

[Middle East & Africa](#)

[Russia/CIS/Eastern](#)

[Europe](#)

[Hotspots](#)

[Search Stratfor.com](#)

Forecasting

[Global Intelligence](#)

Update

[Weekly Analyses](#)

[Quarterly & Annual](#)

Forecasts

[Special Projects](#)

Company Info

[What is Stratfor.com?](#)

[Stratfor Intelligence](#)

Services

[Executive Black Book](#)

[Media](#)

[Redistribution Policy](#)

[Privacy Statement](#)

[Site Map](#)

ADVERTISE
WITH US

It's not news, it's intelligence.

STRATFOR.COM

Kosovo: One Year Later

0303 GMT, 000317

[CIS Intelligence Center](#)

[Trans-Caucasus Hotspot](#)

[Kosovo Hotspot](#)

[CIS Economy Center](#)

[CIS Global Intelligence Update Archives](#)

[Country Information](#)

Summary

Nearly one year after NATO first intervened in Kosovo, it appears the alliance has failed to fulfill its chief objectives, both in waging the war and keeping the peace. Increasingly, Kosovo seems beyond the alliance's control as crime, weapons and drug trafficking resurface. Alliance forces are now on the defensive against former allies within the ethnic Albanian community; the guerrillas of the Kosovo Liberation Army (KLA) now appear to hold positions of considerable power. Nine months after the war, the West faces a choice. It can increase its grip on Kosovo, committing more troops and confronting the KLA, or the alliance can resign itself to losing control of Kosovo.

Analysis

NATO's war against Yugoslavia set a precedent at considerable cost. It was the first instance of unilateral NATO intervention in a sovereign nation during the alliance's 50-year history. NATO sent more than 1,000 aircraft to fly more than 38,000 sorties, at an eventual estimated cost of tens of billions of dollars. The alliance deployed 38,000 peacekeepers, drawn from 28 countries, with no foreseeable end to their mission. Reconstruction has barely begun and is expected to cost another \$32 billion.

But one year later, the alliance's peacekeeping mission, known as KFOR, is failing. Not only does ethnic violence persist, but the alliance appears to be further losing control. The murder rate in the rural breakaway province now equals that of the world's largest cities. Sources on the ground report that weapons are increasingly in the hands of former guerrillas. NATO troops have come under attack by the ethnic Albanian majority as well as the Serb minority. The alliance is steadily headed toward a daunting choice. It must increase its grip on Kosovo or resign itself to providing a garrison force that safeguards a tumultuous province, which is effectively in the hands of the KLA.

Kosovo's State of Violence

KFOR entered the province to fulfill three missions: to ensure safety, enforce compliance with the June 1999 cease-fire agreements and temporarily assist the United Nations with civilian functions, such as policing and reconstruction. But Kosovo has steadily become an upside-down world of reversed roles. The guerrillas were supposed to disarm and disband but have in fact maintained a strong hold on power. Increasingly, KFOR troops are defending themselves not just against remaining pockets of Serbs, but apparently against their wartime allies in the KLA.

It appears that elements of the guerrillas are orchestrating violence that threatens international forces. Even Western military officials have come grudgingly, though privately, to the conclusion that extremist elements of the KLA are making a bid for outright independence. NATO troops were stoned last October in the western city of Pec. The recent violence in the northern city of Mitrovica included a grenade attack that wounded 17 KFOR troops. In February, KFOR Cmdr. Gen. Klaus Reinhardt said, "When NATO came into Kosovo we were only supposed to fight the Yugoslav army if they came back uninvited. Now we're finding we have to fight the Albanians."

Violent crime is falling but the largely rural province is far from safe. In the southeast corner of Kosovo, the American sector, there were 615 incidents of hostile fire, 15 mortar attacks, 20 altercations with unruly crowds, 129 grenade attacks and 58 landmine explosions – in the first six months of peacekeeping, according to NATO figures. The murder rate for the entire province has dropped from 127 murders per 100,000 people at the end of the war to 23 murders per 100,000. Still, the murder rate of rural Kosovo now equals the murder rate of Los Angeles, California – one of the world's largest and most densely populated cities.

Under the June cease-fire agreement, the KLA was supposed to disband and disarm, but there is evidence that former guerrillas now enjoy easy – even sanctioned – access to weapons. Some 5,000 former KLA guerrillas have joined the Kosovo Protection Corps (KPC), a sort of national guard for emergency and disaster response. They are allowed to carry sidearms with the proper permit cards. But the permit cards are being copied and distributed to other former guerrillas, according to an international police source.

The Power of the KLA and Drug Trafficking

In many ways, the state of affairs in Kosovo is the result of a lack of government. The United Nations has never had a complete plan to set up a government; nine months after peacekeeping began there is none. In this vacuum, the KLA has flourished.

While the KLA was to have disbanded, two important wartime figures remain at the core of the still existent KLA power structure. Hashim Thaci, who led the KLA's political wing and became the chief contact for the West, is now Kosovo's most important ethnic Albanian politician. The commander of the KLA's military wing, Agim Cequ, commands 5,000 former guerrillas who are now in the Kosovo Protection Corps.

The KLA is indebted to Balkan drug organizations that helped funnel both cash and arms to the guerrillas before and after the conflict. Kosovo is the heart of a heroin trafficking route that runs from Afghanistan through Turkey and the Balkans and into Western Europe. It now appears that the KLA must pay back the organized crime elements. This would in turn create a surge in heroin trafficking in the coming months, just as it did following the NATO occupation of Bosnia in the mid-1990s.

Two to six tons of heroin, worth 12 times its weight in gold, moves through Turkey toward Eastern Europe each month. The route connecting the Taliban-run opium fields of Afghanistan to Western Europe's heroin market is worth an estimated \$400 billion a year – and is dominated by the Kosovar Albanians. This "Balkan Route" supplies 80 percent of Europe's heroin.

For the KLA, the Balkan Route is not only a way to ship heroin to Europe for a massive profit, but it also acted as a conduit for weapons filtering into the war-torn Balkans. The smugglers either trade drugs directly for weapons or buy weapons with drug earnings in Albania, Bosnia, Croatia, Cyprus, Italy, Montenegro, Switzerland or Turkey. The arsenal of weapons smuggled into Kosovo has included: anti-aircraft missiles, assault rifles, sniper rifles, mortars, shotguns, grenade launchers, anti-personnel mines and infrared night vision gear, according to a NATO report cited in the Washington Times in June 1999.

There is already anecdotal evidence that the drug trade is flourishing in Kosovo, in full view of international authorities. The bombed out, unpaved streets of Kosovo are the new home to sleek European sports cars with no license plates. There are 20 percent to 25 percent more cars in Kosovo than there were before the war, according to an international police official recently returned from several months in Kosovo. The refugees claim Serbs took the plates, but the black Mercedes are signs of a prospering drug trade.

Beyond Kosovo

Drug smuggling will make an impact beyond the Balkans and deep into the rest of Europe. Ethnic Albanians are the predominant smugglers in the Western European heroin market, according to Interpol data.

Some 500,000 Kosovar Albanians live in Western Europe. Those living off the heroin trade rely on clan loyalties to tightly control their business partners. They gain access to Western European cities by exploiting their reputation as refugees. This gives them a distinct advantage over the Turks or Italians.

Although Albanian speakers comprise about 1 percent of Europe's 510 million residents, they made up 14 percent of all Europeans arrested for heroin smuggling in 1997, according to Interpol. The average quantity of heroin confiscated from arrested smugglers was two grams; ethnic Albanians arrested for the same crime carried an average of 120 grams, the agency said.

The U.S. government has been – and likely continues to be – well aware of the heroin trade coming through Kosovo, as well as the KLA connection. Just two years before the war, the Clinton administration wanted national security waivers for 14 countries – including Yugoslavia – in order to send arms and stem drug trafficking. The U.S. Drug Enforcement Agency reported in 1998

stem drug trafficking. The U.S. Drug Enforcement Agency reported in 1996 that ethnic Albanian organizations in Kosovo are "second only to Turkish gangs as the predominant heroin smugglers along the Balkan route."

Today, Kosovo poses for NATO an ironically similar problem to the one it posed in 1999. Kosovo's problems – smuggling, crime and violence – threaten to spill out into the Balkan region. Tensions between the Serbs and ethnic Albanians challenge stability in Montenegro and Serbia, the remaining Yugoslav republics. The alliance must not only contain Kosovo's problems, but prevent renewed war between the KLA and Yugoslav forces in Serbia.

Montenegro threatens to become the next hot spot as a result of the Kosovo war. The province's leadership has taken its cues from the international community's defense of Kosovo. Montenegrin President Milo Djukanovic has announced that the West is ready to offer help in the event of a Serb attack. Officials from the U.N. and human rights groups have made increasingly loud requests for Western attention to Montenegro.

NATO's Next Move

NATO now faces a dilemma. It must take control of the situation in Kosovo by increasing its troop presence and confronting its former allies in the KLA. Or the alliance can accept a role as vassal to the guerrillas, essentially safeguarding Kosovo from a Serbian invasion. The guerrillas, in turn, would run Kosovo as they see fit.

Withdrawing altogether from Kosovo is out of the question; Yugoslav forces would quickly pour into the province. The prospect of vastly increasing forces is unpleasant. As it stands now NATO members are reluctant to deploy even enough troops to meet the current mandate of 50,000 peacekeepers.

To maintain control, though, the alliance must do more than increase its presence; it must reconsider its allies in Kosovo. There are signs that the West may play a longtime moderate, Ibrahim Rugova, against Thaci. During his recent trip to Kosovo, State Department spokesman James Rubin met with Rugova, the first high-level public contact between U.S. officials and Rugova since he was abandoned last year. The prospect is stark. NATO would have to crush the KLA, risking more violence and a public relations nightmare.

NATO's other option is probably even more unappealing: handing the KLA the keys to Kosovo. In such a scenario, the alliance would give ethnic Albanian political and civil leaders – with a few Serbs thrown in to demonstrate multi-ethnic governance – political control. But in fact the KLA would retain the upper hand. Alliance troops would remain to safeguard whatever state the former guerrillas choose to build.

[About Stratfor](#) | [Contact Us](#) | [Subscribe to the GIU](#) | [Site Map](#) | [Search](#)
© 2000 WNI, Inc. All rights reserved.

Belangrijke politicus in Montenegro vermoord

PODGORICA - In Montenegro is geschokt gereageerd na de moord op de veiligheidsadviseur van president Milo Djukanovic. De 38-jarige Goran Zugic werd woensdagnacht voor zijn woning in Podgorica door het hoofd geschoten.

Politie en veiligheidstroepen omsingelden onmiddellijk de directe omgeving rond de woning en voerden controles uit op de uitvalswegen van de Montenegrijnse hoofdstad. De dader werd echter niet gevonden.

Het is voor het eerst in jaren dat een hoge regeringsfunctionaris in Montenegro is vermoord. De voormalige politiechef Zugic gold als vertrouweling van Djukanovic, en was sinds 1997 zijn naaste adviseur. Djukanovic is een van de belangrijkste politieke tegenstanders van de Joegoslavische president Slobodan Milosevic. Die beschuldigt hem ervan een marionet van het Westen te zijn. Djukanovic dreigt geregeld uit de Joegoslavische federatie te stappen,

die wordt gevormd door Montenegro en Servië.

De vice-voorzitter van het Montenegrijnse parlement Rifat Rastoder omschreef de aanslag als 'de eerste politieke moord' in de deelstaat. Volgens hem is het 'een poging de politiek van geweld te introduceren vanuit Servië'. In de Servische hoofdstad Belgrado zijn de afgelopen maanden een reeks belangrijke politici en zakenmensen vermoord. Onder hen militieleider Zeljko 'Arkan' Raznatovic en minister van defensie Pavle Bulatovic, die overigens lid was van de Montenegrijnse oppositie. Volgens sommigen zijn ruzies in de onderwereld de reden voor die moorden, volgens anderen hebben ze een politieke achtergrond.

De spanning tussen Montenegrijnse aanhangers van Milosevic en aanhangers van Djukanovic is flink opgelopen in de aanloop naar gemeenteraadsverkiezingen op 11 juni in Podgorica en Herceg Novi, een nabijgelegen stad waar Zugic tot 1997 de politiechef was.

Milde straf in Rwanda voor radio-ophitser

ARUSHA - Het Rwanda-tribunaal van de Verenigde Naties heeft een radio-journalist tot twaalf jaar veroordeeld voor ophitsing tot volkerenmoord. De veroordeelde zuchtte opgelucht toen het vonnis werd voorgelezen.

Georges Ruggiu, een in België geboren Italiaan, werkte in 1993 en 1994 bij de radiozender Mille Colines, die niets naliet om de Hutu-bevolking klaar te maken voor een slachting onder de Tutsi-minderheid.

Niet alleen riep Ruggiu mensen op 'de kakkerlakken te doden', ook gaf hij praktische tips aan de moordende bendes en berichtte hij waar zich grote groepen gevluchte Tutsi's bevonden. Ruggiu werd in 1997 in Kenia gevangen genomen.

Aanvankelijk ontkende hij. Maar op 15 mei jongstleden bekende hij schuld. De rechter zag daarin een reden om een milde straf uit te spreken. Het VN-tribunaal - dat geen doodstraf kan uitspreken - heeft nu in totaal acht mensen veroordeeld.

In Rwanda zelf spraken gewone rechtbanken gisteren acht doodstraffen uit voor genocide. Veertien mensen kregen levenslang.

Sinds de processen in Rwanda, tegen lageregeplaatsten in de moordhiërarchie, in 1996 op gang begonnen te komen, zijn er 2.700 zaken voorgekomen. Nog 125.000 verdachten zitten in gruwelijke omstandigheden vast in propvolle gevangnissen.

Serviërs in Kosovo uit VN-bestuursorganen

AFP, Reuters
GRACANICA

De Servische leiders in Kosovo hebben alle samenwerking met de administratieve organen van de Verenigde Naties stopgezet. Met de opschorting willen de Serviërs protesteren tegen het herhaaldelijke geweld tegen Servische inwoners van Kosovo.

De afgelopen twee maanden zijn ongeveer twintig Serviërs gedood in Kosovo, waarvan acht de afgelopen week. Volgens de Serviërs voeren Kosovaarse Albanezen een systematische campagne om etnische Serviërs te verjagen.

De Servische Nationale Raad van Kosovo wil een delegatie naar de Veiligheidsraad van de VN sturen om meer bescherming te eisen tegen het 'Albanese terrorisme'.

VN-bestuur Kosovo sluit Kosovaarse krant tijdelijk

PRISTINA - Het VN-bestuur van Kosovo heeft zaterdag tijdelijk de Kosovaars-Albanese krant *Dita* gesloten. Het dagblad had eind april een Servische tolk van de Verenigde Naties beschuldigd van lidmaatschap van een Servische paramilitaire organisatie. Twee weken later werd de tolk verwezen naar de VN. Volgens de VN is de maatregel genomen om de Kosovaren te waarschuwen 'het recht niet in eigen handen te nemen'. De krant heeft verklaard namen te blijven publiceren van mensen die zij verdenkt van misdaden tegen Kosovo-Albanezen. (AFP, AP)

'We wilden redder wat er te redder viel'

Voorhoeve voor de commissie-Bakker.

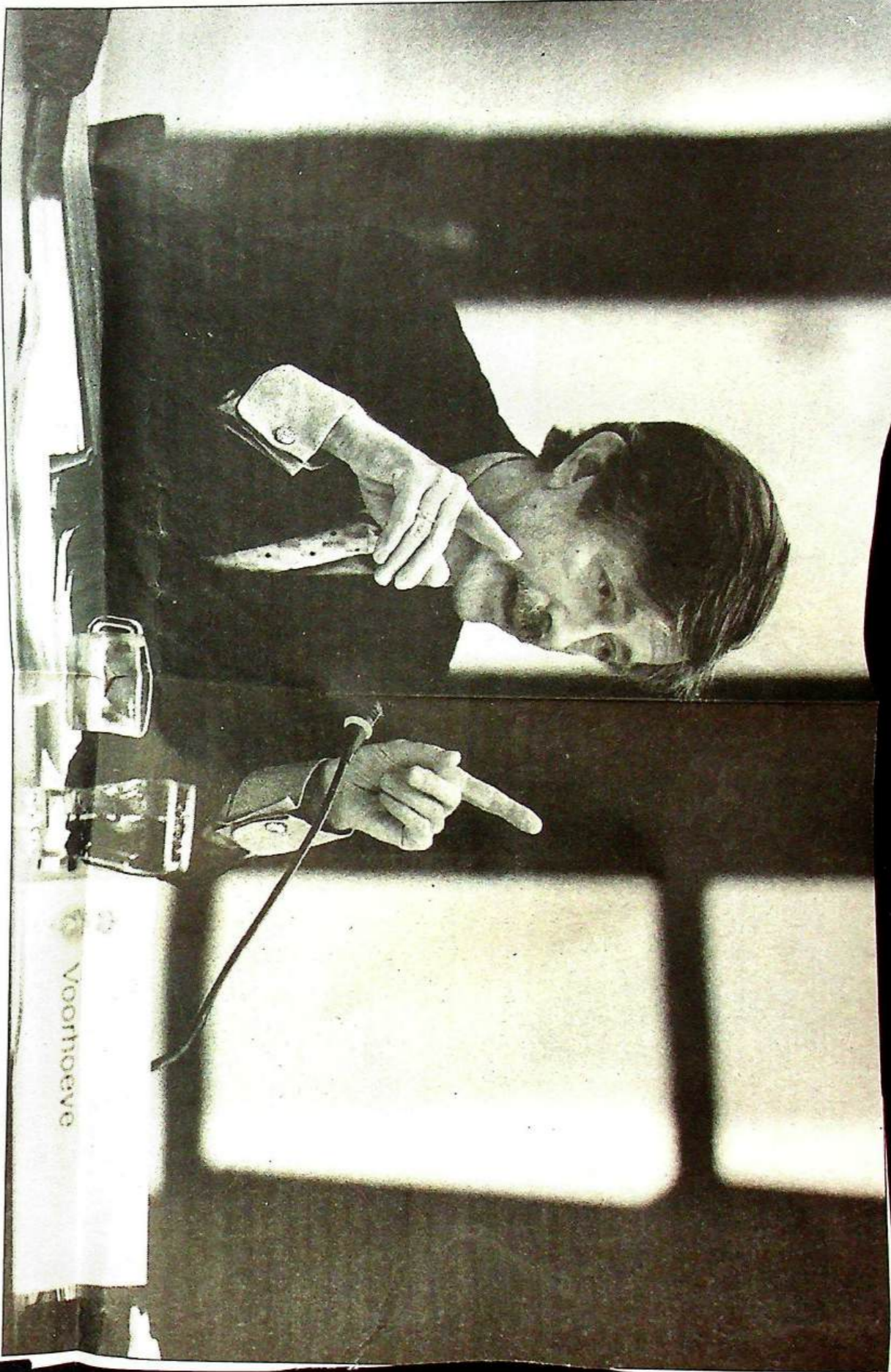

FOTO WERRY CRONE, TROUW

Vredesmissies

redactie politiek

DEN HAAG - Vanaf augustus 1994 zijn we dag en nacht in de weer geweest om te redder wat er te redder viel aan de kwetsbare positie van de enclave Srebrenica. Het werd een afgruiselijke ramp. Oud-minister van defensie Joris Voorhoeve schetste woensdag voor de commissie be-sluitvorming vredesoperaties een doemscenario.

Voorhoeve, wiens naam altijd verbonden zal blijven aan het Srebrenica-drama, wist toen hij minister werd dat hij niet een bij-na onmogelijke klus werd opge-zadeld. Maar hij wil de commissie in ieder geval laten weten dat hij niet bij de pakken heeft nee-gezeten. Om te bewijzen dat hij niets dan de waarheid zou ver-klaren kon de commissie zijn voor-reden als „onder ede“ beschouwen.

Het door de Serviërs omsingelde Srebrenica was in de visie van Voorhoeve militair niet te verdedigen. Ook niet vanuit de lucht met behulp van Navo-vliegtuigen, waar zijn voorganger Ter Beek nog van uitging. In tegenstelling tot de huidige Drense commissaris van de koningin vertelde Voorhoeve de commissie dat hij garanties van de VN om de enclave vanuit de lucht te beschermen niet kende. Daarmee onderschreef hij de woorden van de toenmalige Nederlandse VN-ambassadeur Biegan.

De inzet van het luchtwapen was volgens Voorhoeve bovenvrijwillig, door de „krakkenklige VN-resoluties“ en door de trage besluitvorming in de Navo en VN-veiligheidsraad. „aan enorme beperkingen onderhevig“. Voor-

hoeve geloofde niet in de daadkracht van de VN-vredesmacht. Hij begon direct na zijn aantreden in augustus 1994 internatio-nale steun te zoeken om Neder-land uit zijn beharrelde positie in de veilige enclave te verlossen. In september 1994, op de infor-mele Navo-top in Sevilla, doet de minister een klanmend beroep op zijn collega's om troepen te sturen naar Srebrenica. Daarmee wilde Voorhoeve de enclave „in-ternationaliseren“. Dan zou Ne-derland er niet meer alleen voor staan. Zijn verzoek om militaire steun is aan diplomaten over-ge-richt. Hij behaakt zijn smeekbe-ede in 1994 en de eerste helft van

1995 diverse malen, tevergeefs. Voorhoeve realiseerde zich toen dat alleen een politieke op-lissing Nederland nog kon hel-pen. Zijn hoop was gevestigd op een vredesregeling, maar die kwam maar niet van de grond. Duitse en de defensiestaf tasten volkomen in het duister over de strategische voorzetten van de Bosnische Serviërs toen die in juli 1995 hun aanval in-zet-ten. Hoever zouden ze gaan?

„Het was de mist van de oorlog.“ Voorhoeve noemde het een „verrekening van de werkelijk-heid“ dat hij, de defensiestaf en Duitse slechts vijfdaam zou-den hebben afgewacht en zich niet hadden bekommerd om Srebrenica te redder. „Kent u een land dat zich meer heeft inge-spannen om de enclave overle-ende te houden?“, vroeg hij de com-missie-bakker. Wel erkende hij

dat zijn beleid om andere Navo-landen erbij te betrekken „had gefaald“ en dat daarmee Neder-land er alleen voor stond.

Hij ontkende niet daar ook moeite mee te hebben. „Je kunt de vergelijking maken met de Po-litiegent die een serrenoorde-naar niet heeft kunnen stoppen.“

Die serrenoordeenaar is in de ogen van de ex-bevindingsman de Servische generaal Mladic, die 'zevendertigmaal levenslang' moet krijgen.

Hoewel Srebrenica een natio-naal trauma is geworden, riep Voorhoeve de commissie op niet zodanig te sleutelen aan de nor-men voor uitzending dat alleen nog wordt meegedaan aan risico-loze vredesoperaties. Daarover wordt hij een volgende keer nog aan de tand gevoeld, omdat juist hij greig tekende voor de risico-loze miste naar Cypnis.

Russen Kritiseren Tribunaal

Joegoslavische minister schrijft brief aan 'hoer Del Ponte'

Van onze correspondent

FLORENCE - Rusland vindt het Joegoslavische Tribunaal in Den Haag teveel een Westers politiek instrument en absoluut niet onpartijdig. Het merendeel van de beklagden is Ser-vier. Moskou wil de kwetsie-aanklachten in de VN-Veilig-heidsraad.

De aanval van de Russische minis-ter van buitenlandse zaken Igor Ivanov op het tribunaal, gisteren bij een Navo-bijeenkomst in Flo-rence, kwam niet toevallig op de dag dat ook Belgrado het rechts-college onder vuur nam. De Joegoslavische minister van Justitie Jo-jic stuurde een brief aan 'de hoer Carla del Ponte', hoofdanklaag-ster van het tribunaal, die zich volgens hem 'heeft verrocht aan de Amerikanen'. In zijn reactie op een verzoek van Del Ponte om medewerking laat hij weten niet van plan te zijn ooit Servische burgers uit te leveren aan de 'ter-roristische organisatie' in Den Haag.

Ivanov gebruikte een persconfe-rentie van de Navo om zijn onge-noegen over het tribunaal te spui-en. De Russische minister was voor het eerst in ruim een jaar weer aanwezig bij overleg van het Noord-Atlantisch bondgenoot-schap. Verschuilde bewindsie-den wilden opheldering over het bezoek van de Joegoslavische mi-nister van defensie, generaal O-danic, op 9 mei aan Moskou. Die wordt door het Joegoslavische tri-bunaal gezocht.

Rusland heeft zich in de Veilig-heidsraad gecommiteerd aan re-solutie 1244, over de verwijting van oorlogsmisdadigers door het tribunaal. Ivanov sprak van een 'misverstand'. De zaak is volgens hem uit de wereld uit na een offi-cieel excuus van Rusland. Minister Van Aartsen zei niets te begrijpen van de Russische kri-tiek. De openbaar aanklager doet zijn werk volgens hem in over-eenstemming met het mandaat van de Veiligheidsraad. Hij be-wijfelt of de Russen er daar ver-der een punt van maken.

Corruptie en Weelde in Montenegro

VAN DE REDACTIE

M. 2002

PODGORICA - Montenegriënen citeren vaak het gezegde dat je niet je familie kunt uitkiezen, maar je vrienden wel. En president Milo Djukanovic heeft er goed aan gedaan Dragan Brkovic als vriend te kiezen. Djukanovic, de beste bondgenoot van het Westen in haar campagne om de Joegoslavische president Slobodan Milosevic af te zetten, is niet in staat om de gepensioneerden, ambtenaren en de groeiende politiemacht van Montenegro te betalen zonder de tientallen miljoenen dollars die de Verenigde Staten en de West-Europese landen elk jaar doneren. Maar dankzij een miljoen kostend cadautijf van Brkovic, een rijke handelaar die tien jaar geleden nog auto-onderdelen voor een staatsfirma verkocht, kan Djukanovic er zeker van zijn dat zijn belangrijkste aanhangers in luxe kunnen leven en werken.

Dit proces kan er volgens critici toe leiden dat Brkovic en zijn buitenlandse partners uiteindelijk de controle krijgen over Montenegro's belangrijke industrie: de staatsaluminiumfabriek. Djukanovic' tegenstanders beschouwen dat vooruitzicht als een bewijs voor de verder toenemende corruptie en het 'vriendeskapitalisme' dat al heeft geleid tot aantijgingen tegen de minister van Buitenlandse Zaken. Corruptie wordt volgens hen door het Westen genegeerd vanwege de strategische betekenis van Montenegro tegen Milosevic. "Maar een dergelijke opstelling maakt de mensen onderdanig," zegt Mirjana Vujanovic, professor bedrijfs-economie die Montenegro's pro-onafhankelijkheidsgroeping 'Liberal Alliance' adviseert. "Milo is nu een god omdat hij steun krijgt van het Westen en de mensen zijn bereid hem als een god te accepteren. Zij denken: Er komt geld. We hoeven niet te werken."

Djukanovic houdt vol dat hij een eerlijke regering heeft. "Een corrupte president zou niet zo lang kunnen overleven in een republiek met slecht 630.000 inwoners", zegt hij. "In een dergelijke maatschappij komt alles makkelijk aan het licht," aldus Djukanovic. "En zoals je kunt zien heb ik in deze maatschappij reeds tien jaar overleefd en de verkiezingen gewonnen."

Luxe
In oktober zijn ministers, rechters, ambtenaren en academici verhuisd naar 54 appartementen die zijn voorzien van marmeren gangen, eiken parket, airconditioning, intercoms en ingebouwde kasten. Dat is ongekende luxe in een republiek waar de gemiddelde arbeider 85 dollar (175 gulden) per maand naar huis brengt.

De overheidsdienaren hoeven geen huur te betalen in het complex dat is gebouwd door de firma Vektira van Brkovic, een van de machtigste bedrijven in Montenegro. Het complex bevat ook regeringskantoren die zijn toegestroomd volgens wat Brkovic noemt. "de modernste Europese standaard" noemt. Oppositiepolitici Dusan Jovanovic vroeg zich in het parlement af of men van plan was in badjas te verschijnen.

Brkovic houdt vol dat hij niet beter wordt van de deal. Hij kreeg 1,6 miljoen dollar in contanten en het recht om 22 miljoen dollar schuld van de aluminiumfabriek te innen, die al jaren geen crediteuren meer betaalt. In juli hiervoor gaf hij de regering het grootste deel van het nieuwe gebouw dat volgens hem meer dan 50 miljoen dollar waard is. Brkovic heeft Vektira in 1990 opgericht en importeerde tot 1992 duizend Peugeot's per jaar. Zijn firma werkt ook samen met de aluminiumfabriek, waarover hij zich ernstig zorgen maakte nadat de Verenigde Naties in 1992 sancties instelden tegen Joegoslavië. Brkovic stelt dat de fabriek hem tot aan 1996 een hoop geld verschuldigd is omdat hij geholpen heeft met het omzeilen van de sancties. Maar na de deal is de schuld aan Vektira gestegen tot 57

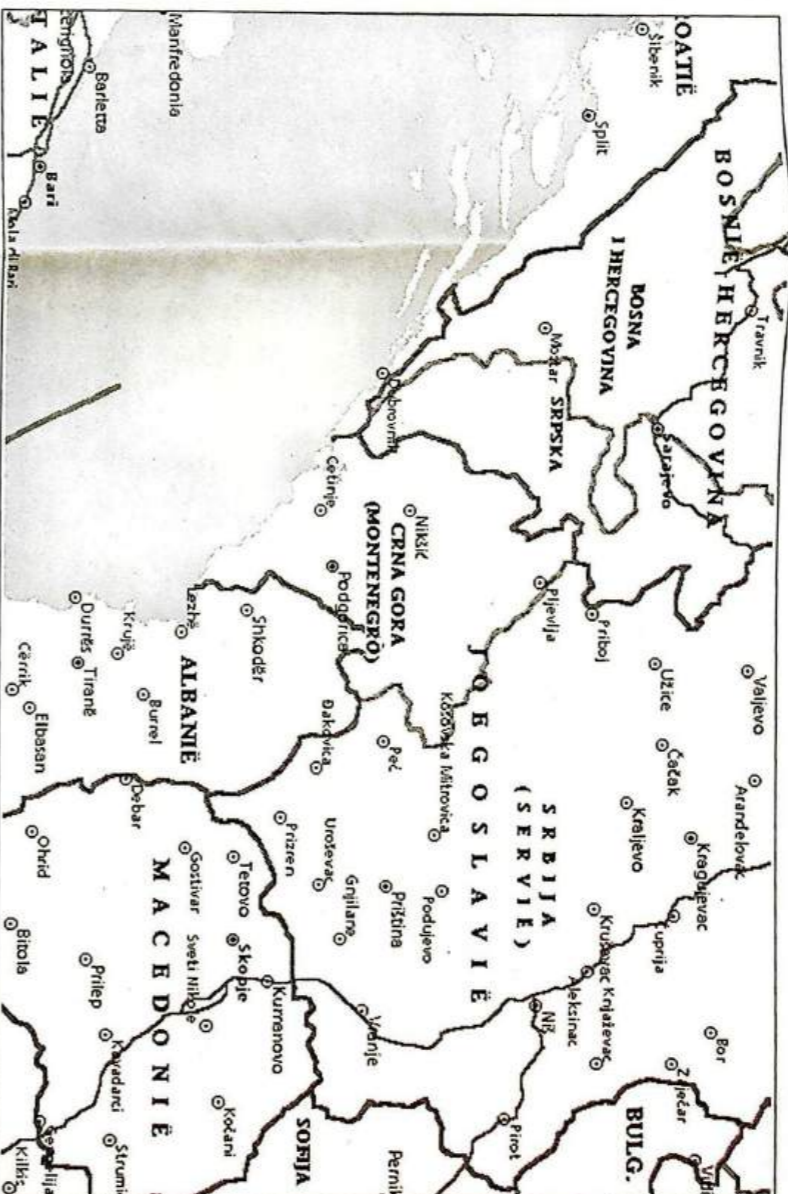
miljoen dollar, aldus Brkovic, en is zijn bedrijf de grootste schuldeiser. Een accountantsonderzoek, uitgevoerd door een Franse bank, heeft een schuld vastgesteld van 201 miljoen dollar. Brkovic zegt dat hij de fabriek - die 53 procent van de economie van Montenegro omvat - gered heeft omdat hij een patriot is. "Als Montenegro's grootste industrie instort, dan valt ook de regering Djukanovic", zegt hij.

Vriendeskapitalisme

Tot nog toe heeft Brkovic volgens eigen zeggen nog steeds geen geld of aluminium gekregen. Nebojsa Medojevic, Montenegro's belangrijkste anti-corruptie-activist, vermoedt dat Vektira in het geheim samenwerkt met een buitenlandse partner in een poging om de fabriek over te nemen. In oktober 1998 heeft de regering een vijftig jaar contract met het Zwitserse Glencore International getekend. Glencore, Brkovic's belangrijkste buitenlandse partner, moet de aluminiumfabriek gaan managen. Drie maanden later nam Glencore de hoofdonderhandelaar van de regering in dienst, een goede vriend van Brkovic. Volgens Medojevic gaat de vriend van Brkovic de fabriek leiden. "Officieel zegt de regering dat zij de fabriek wil privatiseren," zegt Medojevic. "Maar ik ben bang dat de privatisering al is gebeurd. Het is geprivatiseerd door Vektira."

De verkoop aan de vriend van Djukanovic van andere staatsbedrijven, waaronder de Seaside-hotelketen, de bekende Niksic brouwerijen, en de winsgerende mineraalwaterbronnen, heeft geleid tot beschuldigingen van 'vriendeskapitalisme'. Critici stellen dat mensen in de directe omgeving van de transportfirma Zetrans en de tabaksindustrie Duvanski Kombinat Podgorica, hebben gebruikt voor een onwettige sigaretensmokkel naar de Italiaanse mafia. In een andere zaak werd de Montenegrijse minister van Buitenlandse Zaken Branko Perovic in december gedwongen af te treden nadat een Italiaanse rechtbank hem en 26 anderen, waaronder mafialeden, had opgeroepen om zich te verantwoorden voor sigaretensmokkel. Perovic beweert dat hij zijn onschuld zal bewijzen tijdens een rechtszaak later dit jaar.

Medojevic, de anti-corruptie-activist, behoort tot de groep G-17 van onafhankelijke economen die de pogingen om van Milosevic af te komen, ondersteunt. Hij is van mening dat Djukanovic Montenegro verzwakt in een tijd dat het wordt geconfronteerd met een mogelijke afscheidsoorlog tegen Joegoslavië door macht te geven aan een oligarchie in plaats van te werken aan een echte democratie. "In het geval van Montenegro betekent verandering corruptie," zegt Medojevic. "Montenegro vandaag de dag is niet ver verwijderd van een herhaling van het Russische scenario van 1992, helaas volgens de instructies van de internationale gemeenschap en vooral de Verenigde Staten."

Smokkelparadijs

Vanwege het bergachtige landschap en de lange kustlijn is Montenegro altijd een gunstige plek geweest voor handel in contraband. Na de door de Verenigde Naties opgelegde sancties werd de smokkel een zaak van overleven en is Montenegro veranderd in een grote zwarte markt. Analisten gaan ervan uit dat tenminste 40 procent van de economie van Montenegro is gebaseerd op de smokkel van goederen, zoals gestolen auto's, belastingvrije sigaretten en drugs, met hulp van de georganiseerde mitselrad in Italië en Albanië.

Gedeeltelijk vanwege het feit dat smokkelaren en zwaarhandelaars grote belasting betalen, leunt Djukanovic zwaar op buitenlandse hulp om de salarissen te betalen van 58 procent van de bevolking die voor haar salaris afhankelijk is van de overheid. De regering van de Verenigde Staten gaf het afgelopen jaar 55 miljoen dollar financiële steun aan Montenegro en heeft voor dit jaar eenzelfde bedrag toegezegd. "Na goedkeuring door het Amerikaanse congres zal daar nog eens 35 miljoen dollar aan worden toegevoegd", aldus Vinka Jovanovic, een woordvoerder van Djukanovic. De Europese Unie heeft sinds 1998 honderd miljoen dollar gedoneerd.

Medojevic zegt dat de Montenegriënen van de kringen rond Milosevic hebben geleerd hoe de sancties te omzeilen. "In de eerste dagen van de sancties was de regering van Montenegro erg in de war en kerels uit Servië kwamen vertellen hoe men de spartageoeden in harde valuta van de burgers kon aftappen en hoe je de grote banken moest organiseren", aldus Medojevic. "Rond Milosevic bevonden zich de experts, rond Djukanovic alleen maar vrienden. Een dramatisch verschil."

Westerse afhankelijkheid

Brkovic, die zichzelf en de presi-

dent omschrijft als 'slechts goede familie-vrienden', houdt vol dat hij Djukanovic in 1993 ontmoette, lang nadat Vektira in de aluminiumhandel stapte. Tijdens een twee uur durend interview verwiemp Djukanovic de corruptieaantijgingen als roddel van slechte mensen die te veel tijd hebben. "Ik beschouw dit als provinciaal geklets en roddel," zei Djukanovic. "Er is een duidelijke weg voor iedereen om rijk te worden: slim zijn en hard werken. Helaas, deze critici behoren tot die groep die niet bereid is om te werken en kijken alleen naar de anderen."

Op advies van econoom Steve Hanke van de John Hopkins Universiteit worden de meeste Montenegriënen in Duitse markten uitbetaald, in een poging los te komen van de Joegoslavische dinar die buiten Servië praktisch waardeloos is. De politiek van de 'parallelle valuta' wakkeret de inflatie aan en door de vraag naar buitenlandse geld toecomen. De prijzen stegen alleen al in de laatste twee maanden van 1999 met 45,6 procent. Buitenlandse hulp is ook noodzakelijk voor Djukanovic' opbouw van de politiemacht, die volgens hem een tegenwicht moet bieden voor de 14.000 Joegoslavische militairen die in Montenegro zijn gestationeerd en de negenhonderd Milosevic-aanhangers van het zevende militaire politie bataljon. Tijdens de drie jaren dat Djukanovic zich losmaakte van Joegoslavië, is de omvang van het politieapparaat met een factor zes toegenomen tot 15.000 manschappen.

Corruptie

Oppositiepolitici Jovanovic, voormalig financieel directeur van de politie en openbare fondsen, zegt dat Djukanovic hem in juli 1997 heeft ontslagen omdat hij een onderzoek eiste omtrent beschuldigingen dat de politie betrokken was bij het ontduiken van belastingen bij de firma ASI. Deze firma, die volgens Jovanovic

werd opgericht door mensen uit de kring van Djukanovic en de politie, handelde in schaarse getimpeerde goederen op contante basis, beweert hij. De meeste kopers bevonden zich in Kosovo, een provincie van Servië. "Het was een teken dat soortgelijke firma's zouden kunnen worden gevormd. Mij werd persoonlijk een aandeel van 3 procent in de handel van een van deze firma's aangeboden (een aandeel goed voor 50.000 dollar per maand) en dat alleen maar voor de garantie dat men geen verantwoordelijkheid hoeft af te leggen ten overstaan van de belastingdienst," zegt Jovanovic.

Critici van de president beweren ook dat Aco Djukanovic, de oudere broer van de president, geprofficeerd heeft van de familieband. Aco bezit een villa met twee verdiepingen voorzien van marmeren wanden in het dorpje Bijela. Een camera houdt de voordeur in de gaten en een Dobbman bewaakt het privé-strand. Milo Djukanovic' tegenstanders beweren dat de broer rijk is geworden door de sigaretensmokkel, bijvoorbeeld door van de smokkelaren te eisen dat zij brandstof voor hun speedboten moesten aanschaffen voor tweemaal de marktprijs bij een van de tankstations op legale wijze heeft verkregen. "Mij is niet bekend dat hij rijk is geworden of dat hij zijn rijkdom voor mij verbergt," aldus de president. "En ik weet heel goed dat hij al zeven of acht jaar niet meer in de brandstofhandel zit. Al het andere is een zaak waar ik niets mee te maken heb, waar ik me ook niet mee bemoei, net zoals hij zich niet met mijn zaken bemoeit." (Bron: L-4 Times)

n.h.van.holst

From: Herman de Tollenaere <hermantl@stad.dsl.nl>
To: <office@globalreflexion.org>
Sent: zondag 7 mei 2000 06:54
Subject: NATO bitten by "love bug"/General Clark

According to Belgian TV teletext of 7 May, NATO headquarters computers software in Brussels was damaged by the "I love you" computer virus.

Don't NATO officials understand that if they get a "I love you" message, it is not genuine?

NATO General Wesley Clark was interviewed by Dutch daily NRC of 6 May 2000. Most of it is not very interesting, due to the uncritical interviewer. Some bits, translated from Dutch [for whatever they're worth]:

"Some [NATO] countries wanted during the first night [March 1999 against Yugoslavia] to do no more than one or two planeloads of bombs. Other countries wanted a pause, unlimited in time, after one night."

"With the [passenger] train crossing the bridge, the pilot was concentrating on the impact point. As he saw the train riding into the impact point, it was too late to stop the weapon [So, Clark sticks to what he said at the NATO press conference during the war; ignoring what NATO itself admitted after the war: that the video of the train which Clark showed at that conference was speeded up by NATO computer; misleading the public]. Concerning the [bombed] Chinese embassy, the proposal for the target came in, and was confirmed. I do not think that was amateurism. Our target planners have done an excellent job during this campaign."

"Well, this was a very controversial war, which many people in the United States armed forces did not want to fight. ... This was an operation with much political dynamics in key countries like the United Kingdom and the US. People were against the war there."

"In Kosovo itself NATO does pretty well. There is no multi-ethnic society [which Clark named as war aim during the war] there now, no."

After NATO, "I would like to go into business or another government service."

 Herman de Tollenaere

My Internet site on Asian history and "new" religions:

<http://stad.dsl.nl/~hermantl/>

See also SIMPOS, information on occult tendencies' impact on society:

<http://www.stelling.nl/simpos/simpoeng.htm>

van holst en steijnen

From: Despotovic Ruza <despot@wishmail.net>
To: Nico /Neeltje Steijnen <n.h.van.holst@freeler.nl>
Sent: dinsdag 16 mei 2000 15:27
Subject: Borba English daily - 16.05.2000 (http://www.borba.co.yu/daily.html)

www.borba.co.yu

BORBA YESTERDAY AND TODAY

Borba is a political daily, whose founder is the government of the Federal Republic of Yugoslavia. The first issue of the daily appeared on February 19, 1922, but a newspaper under this title has occasionally been printed in Yugoslavia since January 1, 1881.

Borba was the only newspaper published in the occupied part of Europe during the World War II.

On the pages of Borba dominate information, analytical articles, comments, photographs and caricatures and we are the only newspaper in Yugoslavia with a daily supplement in English.

We would appreciate it if you would write us, sending suggestions and comments, because your opinion is highly valued.

We will be with you every day except Saturday and Sunday.

YUGOSLAV PRESIDENT SLOBODAN MILOSEVIC'S WREATH ON PEROSEVIC'S BIER

On the bier of the tragically deceased President of the Vojvodina Executive Council Bosko Perosevic, in the Vojvodina executive council building, around 14 hours was laid the wreath of the President of Yugoslavia, Slobodan Milosevic and of his wife Mira Markovic.

In the honorary guard next to the bier of Bosko Perosevic stood in turn during the morning members of Vojvodina executive council and his colleagues from the Socialist Party of Serbia.

Outside the building of Vojvodina executive council thousands of citizens of Novi Sad paid their last respects to the tragically deceased Bosko Perosevic.

ASSASSINATED SERBIAN VOJVODINA OFFICIAL PEROSEVIC BURIED

More than 10 thousand people attended the funeral of assassinated Socialist Party of Serbia (SPS) and local government official Bosko Perosevic in the northern Serbian (Yugoslav) city of Novi Sad on Monday.

Perosevic, president of the Executive Council of the Serbian province of Vojvodina, member of the SPS Main Board Executive Board and SPS leader for Novi Sad, was assassinated on Saturday while touring the Novi Sad International Fair of Agriculture.

The assassin was arrested on the spot, and warrants are out for several people suspected of complicity in the crime.

Eulogies at the funeral were delivered by Vojvodina Assembly (parliament) Speaker Zivorad Smiljanic and Executive Council Vice President Pavle Budakov.

The funeral was attended also by Serbian Premier Mirko Marjanovic, SPS Secretary General Gorica Gajevic, Yugoslav Vice Premier Nikola Sainovic, Defence Minister Dragoljub Ojdanic, and others.

Bishop Irinej Bulovic of Backa officiated at the funeral service, assisted by Bishops Vasilije of Srem, Hrizostom of Banat and Lukijan of Osijek and Baranja.

YUGOSLAV FM ZIVADIN JOVANOVIC IN RUSSIAN DUMA

Yugoslav Foreign Minister Zivadin Jovanovic held talks in Moscow on Monday with the president of the Russian State Duma, Gennady Seleznyov, and with the president of that house's committee for cooperation with Yugoslavia, Nikolai Rizhkov.

In the talks was fully confirmed the mutual readiness for further enhancing and upgrading political dialogue and the traditional friendship and close relations and cooperation between Yugoslavia and Russian in all spheres.

Greeting the Yugoslav minister, Seleznyov expressed to him gratitude for coming to the Russian State Duma, which after the change of deputies in new session firmly decided, just as it has done so far, to lend all-out support to Yugoslavia and its people in the fight for preserving sovereignty, territorial integrity and independence, and to the reconstruction of the country.

Seleznyov said he was confident that the Russian government would soon formulate its clear policy towards Yugoslavia.

He agreed entirely with Jovanovic's assessment that the West and NATO were deceiving the world public about the situation in Kosovo-Metohija and was critical about their intention to call elections in that Serbian province, assessing that NATO's policy in Kosovo-Metohija runs counter integration processes in Europe.

If the integrity of Yugoslavia is not preserved, that will put in jeopardy the entire process of integration which, apparently, is a hindrance to the West and NATO for realizing their plans, Seleznyov said.

Jovanovic pointed out that NATO's aggression on Yugoslavia was continuing, by others, but not less dangerous means than military. That is in the first place reflected in the support to separatism and terrorism in Kosovo-Metohija, which has been turned into a center for organized crime and terrorism and where there is the largest concentration of lawlessness in Europe, Jovanovic said, underlining particularly the non-implementation of Resolution 1244 on Kosovo and Metohija.

Yugoslavia is opposing all that by increased efforts in the reconstruction and building of the country and has already, after rebuilding basic infrastructure, turned to the modernization of technology and production, Jovanovic said.

Speaking about the growing support to Yugoslavia in the world, he noted that since the beginning of the year he had visited already 15 countries that support the Yugoslav government in its policy of open cooperation with all those that accept it as an equal partner.

The minister underlined the strategic commitment to include Yugoslavia into European integration processes, as another response to pressures and the aggression.

During the talks about ways of speeding up and enhancing the process of integration of Yugoslavia with the Union of Russia and Belarus, Seleznyov informed Jovanovic about the intention that at the upcoming session of the parliamentary assembly of the union be made concrete steps for speeding up the Russian-Belarus integration.

From the development of that process depends also the process of integration of other countries in the union, the Duma president said.

Chairman of the committee for cooperation with Yugoslavia Nikolai Ryshkov informed Jovanovic that a delegation of that body would visit Yugoslavia on May 24 and asked the Yugoslav leadership to make possible also a visit to Kosovo and Metohija.

The guest from Yugoslavia, before talks in the Duma, visited the memorial center in Poklona Gora on the occasion of the 50th anniversary of the victory over fascism and visited the church built there, in which a mass service is held every day for those killed in WW II.

In all the activities of the minister today also took part the Yugoslav Ambassador in Moscow Borislav Milosevic, who hosted a reception in the evening in honor of Minister Jovanovic.

Foreign Minister Jovanovic will hold talks on Tuesday with Economy Minister Andrei Shapovalyants, and then with his Russian counterpart Igor Ivanov. A press conference is expected to be held following the talks.

YUGOSLAV FOREIGN MINISTER ZIVADIN JOVANOVIC CONFERS WITH RUSSIAN ECONOMY MINISTER

Yugoslav Foreign Minister Zivadin Jovanovic conferred in Moscow on Tuesday with Russian Economy Minister Andrei Shapovalanec, who co-chairs the Yugoslav-Russian inter-governmental commission for economic cooperation.

The two ministers held a brief press conference devoted to the results of the meeting. They expressed hope that today's talks would contribute to the further promotion and deepening of economic and general cooperation between Yugoslavia and Russia.

Asked by a Russian reporter to evaluate the current level of economic cooperation between the two countries, Jovanovic said Yugoslavia views this cooperation as positive, but said he was confident there were still great untapped possibilities for its expansion both in scale and quality.

Yugoslavia is undergoing a process of renewal, reconstruction and reforms, which opens vast possibilities for the engagement of businessmen from the Russian federation, Jovanovic said. A great advantage is also the traditional friendship which characterizes relations between Yugoslavia and Russia on the global scale, he said.

Jovanovic emphasized that he expected today's talks with the Russian minister of economy would enable a more efficient utilization of the commodities credit which Russia has approved for Yugoslavia.

INCREASINGLY FREQUENT ATTACKS ON YUGOSLAV ARMY BY MONTENEGRIN HIGH OFFICIALS

Attacks and not substantiated accusations are increasingly frequently aimed at the Yugoslav Army, spearheaded, in the past few days, by high officials of the Montenegrin republican authorities, the Information Service of the Yugoslav Army General Staff said on Tuesday.

They accuse the Yugoslav Army of failing to respect the Yugoslav Constitution, of allegedly having insurgent intentions, and of being instrumentalized, consequently, of threatening the stability of the Republic of Montenegro.

Practice so far shows that these and similar propaganda constructions are, regrettably, similar to those at the time of the NATO aggression on Yugoslavia.

The Yugoslav Army absolutely rejects these and similar accusations because they are untrue, malicious and aimed at destabilizing the state and weakening the combat readiness of the army.

The Yugoslav Army is carrying out its duties strictly in keeping with the Yugoslav Constitution and federal laws, of which the public is well aware. Those who attack and unfoundedly accuse it actually act in the opposite manner.

Certain persons from the Montenegrin leadership prefer the role of arbitrating rather than financing the Yugoslav Army. They decided, in violation of the Constitution and the laws, not to take part in the financing of defense and the Army, trying in this way as well to weaken the defense capabilities of the Federal Republic of Yugoslavia.

feelings harbored by the people and citizens toward it and national defense in general.

The people and citizens of Montenegro best demonstrated their stand toward the Yugoslav Army and national defense during the NATO aggression on Yugoslavia through condemnations of the aggression, response to mobilization summons, and support and help to the Army. The people demonstrate their cooperation with the Army also through their response to all forms of training of reserve structures, response to service in the armed forces, and unreserved support to the realization of preparations for defending the fatherland from new onslaughts.

The Yugoslav Army and citizens are aware that the attacks and accusations serve outside and inside factors whose objectives were not realized even during the NATO aggression on Yugoslavia.

The Yugoslav Army does not wish to keep silent about this, and, in addition to continuing to inform the public about the truth, it will duly and completely carry out its obligations and tasks in keeping with the Constitution, the General Staff statement concluded.

YUGOSLAV COMMITTEE LODGES PROTEST WITH UNMIK, KFOR

The Yugoslav Committee for Cooperation with the UN mission in Kosovo and Metohija province on Tuesday sent a protest in the strongest terms to UNMIK and KFOR in connection with a statement by Ethem Cheku, the head of the joint local administration of Pec, who said displaced Serbs would not be allowed to return to that area.

The protest pointed out the tolerant stand of UNMIK and KFOR toward daily demonstrations by ethnic Albanian extremists against the return of Serbs and other non-Albanians to the areas of Pec and Istok.

Cheku's statement and the demonstrations are a reflection of the policy of ethnic cleansing practiced against Serbs and other non-Albanians, and the intention of ethnic Albanian terrorists and separatists to legalize the existing situation in the southern Serbian province, from which about 350,000 Serbs and other non-Albanians have been expelled.

The protest underscored that UNMIK and KFOR are doing nothing to calm nationalist passions and are in fact encouraging, with their silence, ethnic Albanian terrorists and separatists to realize their plans on an ethnically pure Kosovo and Metohija.

The protest declared unacceptable the filling of leading positions in the local administration with people who do not contribute to the creation of an atmosphere of confidence and inter-ethnic tolerance, and even further fan nationalist passions and openly work on the destabilization of the situation in Kosovo and Metohija.

The UNMIK and KFOR were urged to meet all their obligations stemming from UN Security Council Resolution 1244, so that conditions can be created for the soonest possible return of all temporarily displaced Serbs and other non-Albanians, and safe life in the territory of this southern Serbian province, said the protest by the Yugoslav committee.

YUGOSLAV PARLIAMENT OFFICIAL - KOSOVO AND METOHIJA CRADLE OF SERBS' BEING

Yugoslav Parliament Upper House Speaker Srdja Bozovic has said that there can be no elections in Kosovo and Metohija as long as 350,000 Serbs, Montenegrins and other non-Albanians do not return to the Yugoslav republic of Serbia's southern province.

In an exclusive interview to Jordan's mass-circulation daily Al-Arab al-Yawm, Bozovic, who attended the 103rd conference of the Interparliamentary Union (IPU) in Amman last week, said that Kosovo and Metohija was the cradle of the Serbian people's being.

He said that Yugoslavia could not allow the United States to form a Greater Albania, saying that there could be no doubt whatsoever that the province would remain an integral part of Yugoslavia.

He said that Yugoslavia constituted the key factor of stability in the Balkans. He said that the country was doing all within its power to preserve peace, saying that Belgrade's political commitments were based on the responsibility for security in the Balkans and Europe.

SERBIAN PATRIARCH BEGS KOSOVO SERB PRISONERS TO END HUNGER STRIKE

The Serbian Patriarch Pavle on Monday begged Serbs detained in prison in U.N.-administered Kosovska Mitrovica to end their hunger strike "in the name of the sanctity of life."

A statement from the Serbian Orthodox Church quotes Patriarch Pavle as saying he knows that the 35 Serbs and 5 Romanies have been on hunger strike for a month, not for being in prison, but for being denied a fair trial for up to ten months now.

Patriarch Pavle said he has been informed that their state of health is precarious.

"While respecting your reasons, I nevertheless beg you, in the name of the sanctity of life, to end the hunger strike, because suicide is the biggest sin for us Christians... and what you are doing is the way to suicide," the Patriarch is quoted as saying.

The Pontiff urged also chief UN administrator in the Serbian (Yugoslav) Kosovo-Metohija province Bernard Kouchner and UN legal department head in Pristina Sylvia Pantz to provide medical help for the strikers, accelerate the investigation of their alleged crimes and call speedy trials.

KOSOVO-METOHIIJA SERB DETAINEES WILL NOT END HUNGER STRIKE

Detained Serbs in the district prison in U.N.-ruled Kosovska Mitrovica refused on Monday to end their hunger strike, now in its 34th day, despite grave health problems, until their demands were met.

The detained Serbs, some of whom have been in jail for upward of ten months without a trial, are demanding an investigation into their alleged crimes and a fair trial.

They were speaking to Zoran Balinovac and Jovica Jovanovic of the Yugoslav committee liaising with the UN mission to Kosovo-Metohija (UNMIK) and to reporters in connection with Monday's letter from the Serbian Orthodox Church leader urging them to end the strike.

Patriarch Pavle of the Serbian Orthodox Christian Church said in his letter that, while respecting their reasons for the hunger strike, he was begging them to end it in the name of the sanctity of life, as suicide is the gravest crime for a Christian.

The detainees answered their hunger strike was a sin of the international community, not theirs, and that they were prepared to explain personally to Patriarch Pavle the reasons that had motivated them to start it and why they would not end it.

Twenty Serb women outside the prison gates, who have themselves been on hunger strike for seven days now in support of their menfolk, were on Monday urged by the detainees, speaking through the committee members and reporters, to end the strike.

Toma Jovanovic, aged 62, the mother of 49-year-old Dragan Jovanovic who has been in prison since July 1999, vowed on behalf of the women the strike would continue, adding that, "if this world has decided to destroy us, then it shall sin before God, not we."

Goran Kostic was taken from prison to the Serb hospital on Monday due to severely impaired health.

TRIAL OF SERB CHARGED WITH CRIME OF GENOCIDE POSTPONED

The first trial of a Serb charged with the crime of genocide against ethnic Albanians, which should have opened before the ethnic Albanian-run court in Gnjilane, Kosovo and Metohija, on Monday was postponed without any explanation.

The court is controlled by the administration of the UN civilian mission to the Yugoslav republic of Serbia's southern province (UNMIK).

The defence lawyers of Milos Jokic, 21, say that the indictment charging him with a murder and an attempted murder has been fabricated, that witnesses for the prosecution are not reliable and that the court has decided to ignore witnesses for the defence. Jokic was arrested on August 29, 1999.

According to Serbia's Deputy Justice Minister Zoran Balinovac, it has not been announced when Jokic and other Serbs, charged with lesser criminal offences, will be tried nor by which court they will be tried.

The president of the panel of judges before whom the trial should have taken place, the prosecutor, the jury and the court recorder are all ethnic Albanians.

THOUSANDS SUPPORT DEMANDS OF IMPRISONED SERBS IN KOSOVSKA MITROVICA

More than 7,000 Serbs from Kosovska Mitrovica, Zvecane, Zubin Potok and Leposavic gathered again on Monday outside the district prison in Kosovska Mitrovica in sign of support to the Serbs and Roma who have been imprisoned for 11 months, demanding that they be released on bail and that dates finally be set for the trials.

Stressing that the head of the civilian mission in Kosovo-Metohija Bernard Kouchner did not obtain under Security Council Resolution 1244 the mandate to annihilate and dislocate Serbs from Kosovo and Metohija and to organize a travesty justice, member of the Yugoslav committee for cooperation with UNMIK and Serbian Deputy Justice Minister Zoran Balinovac said that the civilian mission in Kosovo-Metohija was systematically violating that resolution, because, he added not a single Albanian has been arrested on charges of war genocide.

NATO CONDUCTED MASSIVE TRAINING OF TERRORISTS

Under the cover of NATO military exercises "dynamic response-2000," held this spring in Kosovo-Metohija, in top secrecy and closely watched by American officers, was an action of intensive training of terrorists.

The training included over two thousand Albanian extremists for terrorist activity aimed against Serbian civilians, soldiers and policemen.

The objective of the training of terrorists, masterminded and organized by the CIA and which runs counter the rhetoric of the officials of the international community, is the fanning of the conflict in southern Serbia (border zone Presevo, Bujanovac, Medvedja) and incitement of the exodus of non-Albanian population in order to provoke a reaction of the security forces of the Republic of Serbia and of the Yugoslav Army and the further internationalization of the issue of the status of the Albanian minority in that part of Serbia.

Heading the new contingent of officers for waging dirty warfare is a certified Serb-hater, senior officer of the Kosovo Protection Corps - commander of the sixth zone of defense Shaban Shalje - and the training was conducted in late May in the military base Bondsteel, nearby Urosevac.

The training of terrorists is a significant stage in the plans of extremists, who in collusion with ideological sympathizers, while relying on the support of the international community, have not abandoned the plan of breaking away Kosovo and Metohija from the Federal Republic of Yugoslavia and creating a "Greater Albania."

YUGOSLAV GOVERNMENT DELEGATION ENDS VISIT TO CHINA

A Yugoslav government delegation, led by Minister for International Cultural and Scientific Cooperation Cedomir Mirkovic, ended Monday its several-day visit to China expected to give a new impetus to the successful development of the two countries' cultural as well as overall cooperation.

The visit resulted in the signing of a three-year programme of cultural and educational cooperation. Moreover, it marked the beginning of the Days of Yugoslav Culture in China event.

Consequently, Belgrade's Philharmonic Orchestra and Radmila Bakocevic and Jadranka Jovanovic, Yugoslavia's primadonnas of international repute, gave performances in China's capital Beijing and the cities of Shenyang and Dalian, in the country's northeastern province of Lianoning.

Furthermore, an exhibition of 28 contemporary Yugoslav paintings opened in Beijing during the delegation's visit.

In meetings with ranking Chinese Culture Ministry officials at the close of the visit, Mirkovic said that the visit had resulted in a series of initiatives for the all-round promotion of cultural cooperation.

The programme provides also for the exchange of the two countries' artists. Moreover, the Days of Chinese Culture in Yugoslavia event is to be held next year.

Mirkovic pointed to friendly ties and good overall Yugoslav-Chinese relations as well as outstanding mutual understanding reached that would enable successful cooperation between the two countries.

MISMANAGEMENT OF EU HUMANITARIAN AID

The European Commission has made public a list of scandals, mismanagement and irresponsible management of humanitarian aid and other forms of aid from the budget of the European Union (EU), and that is why it has prepared a package of measures, it was said in Brussels on Tuesday.

The report of the "European government" said that the money sent by donors to European funds in Brussels is not reaching those to whom it is intended, that many projects are never completed, many promises that the aid will be sent never fulfilled, and there is a growing number of examples of mismanagement and embezzlement.

The example of Kosovo-Metohija is only one in a series of cases that confirm the inefficiency of the program of aid of the European Union which has earmarked 9.6 billion euros for extending various forms of financial support throughout the world.

The EU had planned a 310 million euro aid to Kosovo-Metohija after NATO's bombing but EU members cannot agree over how the money should be used.

However, because EU's aid is often used for other purposes - the upkeep of the military and civilian missions in Kosovo-Metohija - the sum of money planned for the reconstruction of the province is not known.

YUGOSLAV, INTERNATIONAL RED CROSS BODIES SIGN COOPERATION

ACCORD

Secretary General of the Yugoslav Red Cross organisation Rade Dubajic and International Committee of the Red Cross (ICRC) delegation head Peter Stocker signed on Tuesday an accord on cooperation in the field by end-2000.

According to a statement released from the Yugoslav organisation, the accord envisages for still more efficaciously assistance to those in need in Yugoslavia.

Specifically, it provides for financing a programme for soup kitchens of the Red Cross for some 100,000 users and for benefiting some 200,000 displaced people from the U.N.-administered Serbian (Yugoslav) Kosovo-Metohija province.

Back

Clinton's Serbia Policy 'Immoral' Buchanan Charges
Vienna, VA Today, Presidential candidate Patrick J. Buchanan released the following statement: "Bill Clinton has stopped bombing Serbia, but his policies continue to kill innocent Serbs. The administration, reports the New York Times, is now obstructing a European Union plan to build a new bridge over the Danube and clear from the river's bed the debris of bridges wrecked by NATO bombs. The wreckage and unexploded ordnance have made the river -- a vital artery of commerce in Europe's poorest region -- impossible to navigate. The assistance Clinton refuses to give is considered crucial for the safe clearing of the unexploded bombs. "Clinton also objects to a European program to ship heating oil to two Serbian cities controlled by the Yugoslav opposition. Washington frets that Yugoslav dictator Slobodan Milosevic will somehow benefit. "These anti-Serb policies -elements of a cruel campaign to starve and freeze the people of Serbia until they overthrow Milosevic-are unjust, immoral, and have no proven record of political success. But the weight of sanctions, as always, will fall most heavily on the old and sick and on Serb children. "France and Germany are now leading the effort to aid Yugoslavia's beleaguered population and reconstruct the Balkan economies shattered by the war. In the spirit of reconciliation, the United States should join with them and lift all other purely economic sanctions against Serbia. As the dust settles after Clinton's War, it grows more and more apparent that NATO's justifications for the war don't hold up. By continuing to sicken and starve innocent Serbs, Clinton is compounding a grievous wrong. His policies can only engender an enduring hatred towards the United States."

Li-11-44

Stop met de economische boycot van Joegoslavië

Door Klaus von Raussendorff (*)

George Pumphrey, ex-VS staatsburger, werkzaam bij het persbureau van de PDS-fractie in de Duitse bondsdag en zeer actief is in de anti-oorlogsbeweging, heeft er in een brief van 10 oktober jl. op gewezen, dat de EU graag tegen Joegoslavië eenzelfde embargo zou willen uitroepen als tegen Irak. Iedereen weet dat in Irak meer dan 1,5 miljoen mensen, vooral kinderen, bejaarden en zieken, het slachtoffer zijn geworden van de genocidale sancties van de Veiligheidsraad, die totaal aan het handje loopt van de VS.

Op 26 april 1999 werd in de Raad van de Europese Unie, dus nog voor het einde van de bombardementen, besloten de sancties tegen Joegoslavië te verscherpen teneinde het Servische volk door doelbewuste boycot op leveranties te verhinderen het door NAVO-bommen verwoeste land weer op te bouwen. Mocht u denken, dat u het niet goed gehoord heeft, lees dan het bijgevoegde uittreksel. Voorstel van de EU-commissie van 31 mei 1999 ter verscherping van de sancties tegen Joegoslavië. (1)

Volgens art. 1, lid b, van het voorstel is het verboden aan Joegoslavië diensten en techniek te verkopen, te leveren, ter beschikking te stellen of uit te voeren, die "bedoeld zijn of als resultaat hebben het herstellen van schade in de Federatieve Republiek Joegoslavië, die veroorzaakt is door de luchtmachtcrachten, waarvan de lidstaten deel uitmaken hebben."

George Pumphrey benadrukt, dat we deze plannen van de EU moeten bekijken in samenhang met eerdere wetsontwerpen van de VS. In die wetten wordt Joegoslavië gedefinieerd als 'terroristische staat', maar dan wel zonder Montenegro en Kosovo. Dit duidt op plannen van VS en NAVO om ook deze gebieden, met voorbijzien van internationaal recht, uit de Joegoslavische Federatie los te rukken. Bijgaand ook de desbetreffende paragraaf van de wet 2000 van de VS, over Buitenlandse Financiën, met als ondertitel "Joegoslavië is als terroristische staat te beschouwen" (S 1234 - Foreign Operations, Export Financing and Related Programs Appropriations Act, 2000, Section 525). (2)

In een e-mailbericht uit de VS van 25 augustus 1999 valt hierover te lezen: "Dit wetsvoorstel is reeds door het congres en zal waarschijnlijk ook in de senaat worden aangenomen. Het legt

de basis voor de definitieve afbraak van Joegoslavië door isolering van Servië. Het volk van Servië moet een onvoorstelbaar hard lot ondergaan, en honger en dood onder ogen zien, zodat de bevolking van Montenegro en Vojvodina ertoe gebracht wordt om in opstand te komen en haar onafhankelijkheid uit te roepen, teneinde te kunnen overleven - de westerse media zullen een of ander denkbeeldig plan van Milosevic voor het uitvoeren van etnische

zuiveringen daarvoor gebruiken. Elke leugen zal door het vlijtige koor van carrièremakers in politiek en media naarstig herhaald worden."

"Terroristenstaat" is een categorie, die volgens de westerse 'gemeenschap met hoge waarden en normen' van toepassing is op naties, die er niet al te happig op zijn de weg van de kapitalistische ontwikkeling te bewandelen. Inderdaad is Joegoslavië het laatste land in Europa, dat nog trekken heeft behouden van een socialistische economie, inclusief politieke en economische rechten voor de arbeidersklasse. Joegoslavië is het staatkundige overblijfsel van een Joegoslavische natie, die ontstaan was uit de revolutionaire strijd tegen het fascisme.

4-11-99

Ook de EU baseert haar onmenselijke embargopolitiek op het "voortbestaan van een onverantwoord extreme en criminele politiek (van de Joegoslavische regering), inclusief de onderdrukking van de eigen burgers, die ernstige schending van de mensenrechten en het humanitair volkenrecht beteként". De beschuldiging van terrorisme moet voor het publiek verhullen, dat de westerse gemeenschap met haar hoge waarden en normen met nietsontziende minachting optreedt tegen weerloze volken. Economische sancties zijn bijzonder onbarmhartige wapens tegen de bevolking van zwakke landen. Evenals tegen Cuba, Noord-Korea, Irak, Libië en andere staten wordt dit wapen nu al acht jaar tegen Joegoslavië ingezet. Economische sancties zijn geen mensvriendelijk alternatief voor wapengeweld, zoals de 'humanitaire' hulptroepen van het imperialisme ons willen doen geloven. Het resultaat in Joegoslavië is nog weerzinwekkender dan de bombardementen. Zij zijn genocidaal van aard en zijn derhalve een zware misdaad tegen de mensheid. Punt 13 van de aanklacht van de internationale commissie van onderzoek naar de oorlogsmisdaden van de NAVO heeft daarom ook met nadruk betrekking op de genocidale sancties tegen Joegoslavië.

De regeringen van de NAVO-lidstaten hebben tegen Joegoslavië een aanvalsoorlog gevoerd, die indruist tegen elk volkerenrecht en in de uitvoering van de

oorlog hebben ze zware vergripen tegen humanitair volkenrecht gepleegd. Ze ontkennen dit niet eens, maar brengen argumenten naar voren over een buitengewone noodtoestand. Zogenaamd wilde de westerse waarden-gemeenschap in Kosovo en Metohija een 'humanitaire ramp' voorkomen en de rechten van minderheden en het recht op zelfbeschikking van de Albanezen beschermen. Inderdaad werd de oorlog van de NAVO tegen het gehele Joegoslavische volk opgeschroefd tot een totale luchtoorlog. Het resultaat zijn 2.000 slachtoffers van bommen, 6.000 gewonden onder de burgerbevolking, verwoeste fabrieken, ziekenhuizen, scholen, tv-zenders, bruggen, raffinaderijen, chemische fabrieken en elektriciteitscentrales, alsook een verziekt milieu en radioactieve schade op de lange termijn en tenslotte een vermindering van het bruto nationaal product in diverse landen van Zuidwest-Europa. Sinds de intocht van de NAVO-bezettingstroepen (het KFOR) en het terroristische "UCK" in Kosovo en Metohija werden meer dan 300 mensen door het UCK vermoord en net zoveel mensen ontvoerd; het KFOR liet het gebeuren. 200.000 mensen, onder wie veel Albanezen, moesten vluchten.

Nu moeten niet alleen de sancties verscherpt worden. Ook de wil, om het zwaarbeproeefde Joegoslavische volk de winter door te helpen, moet in bepaalde banen worden geleid, om de genocidale aard van de sancties te verhullen en maatregelen tot vermindering van de uitwerking van dit, tegen de gekozen regering van Joegoslavië ingezette, wapen te verhinderen. Het voor

Joegoslavië nog steeds van kracht zijnde olie-embargo in Montenegro en zo'n 30 door de 'oppositie' bestuurde steden in Servië moet nu worden opgeschort "buiten de centrale regering om". Een dergelijk voorstel van een groep "onafhankelijke Joegoslavische economen" met de naam 'G-17' heeft tijdens een bijeenkomst 'een open oor' gevonden bij de Duitse minister van Buitenlandse Zaken. "In een brief aan de Dag van de Duitse Steden heeft Fischer de Duitse steden opgeroepen een partnerschap aan te gaan met 'vrije steden' in Servië. Blijkbaar wil de bondsregering - en ook de Nederlandse regering - geld geven voor zulke partnerschap-

pen." Tijdens een ontmoeting onder de naam "decentralisatie voor democratie" in het weekend van 2 en 3 oktober jl. in Boedapest, zijn Jena en Landau reeds adopties aangegaan met Subotica en Backa. Toen Djindjic, voormalig burgemeester van Belgrado bussen zou krijgen uit Berlijn, werden deze 'geschenken' door de douane van de centrale regering in beslag genomen.

"Toch, juist als Belgrado tegen de decentrale hulp blokkades opwerpt, zal het verzet tegen het regime sterker worden." (3) Wolfgang Schäuble, voorzitter van de CDU, vond het "... terugkijkend is het merkwaardig, met hoeveel overleg, inschatting en medeleven, maar overtuigd van de noodzaak, de burgers de inzet van het Duitse leger (tegen Joegoslavië) hebben ondersteund... Dat dit mogelijk was, was aan het begin van dit decennium bepaald niet vanzelfsprekend." (4) Deze uitlating vraagt om twee commentaren: Ten eerste is het juist, dat de verwoesting van de DDR en de nederlaag van het socialisme de beslissende factor is voor het feit, dat 44 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog een Duitse regering weer oorlog kan voeren. De tweede beslissende factor voor het bepalen van de 'noodzaak' van de aanvalsoorlog door de NAVO was het zwartmaken van de regering in Belgrado door deze te bestempelen als 'terroristisch' en 'crimineel', wat nu zelfs in een wet vastgelegd gaat worden.

George Pumphrey doet in zijn brief een beroep op de anti-oorlogsbeweging met de volgende woorden: "In de VS is al maanden een campagne van start gegaan tegen deze wetsvoorstellen. In de BRD wordt over dit plan van de EU en de VS in alle talen gezweven. Het gevaar bestaat, net als bij het verdrag van Rambouillet gebeurde, dat de anti-oorlogskrachten (inclusief de PDS) weer vergeten om goed te kijken. Een tweede keer

'Wir haben es nicht gewusst' (we wisten er niets van) is hier niet meer van toepassing. De teksten van de plannen zijn voor iedereen toegankelijk".

"Sluit eindelijk echte vrede!
Stop de onmenselijke boycot tegen het Joegoslavische volk!"

Van de Nederlandse regering en de Tweede Kamer moet worden geëist, dat zij zorgen:

1. voor het onmiddellijke stopzetten van het economische embargo en alle andere sancties, desnoods - voor zover het gaat om Nederlandse goederen, diensten en hulp - tegen de wil van de VS-regering of regeringen van andere NAVO-lidstaten in;
2. voor het onmiddellijk opnemen van Joegoslavië in de 'hulp voor de wederopbouw van de Balkan' en in alle reeds aan de gang zijnde en geplande hulpprogramma's van de staat voor deze regio;
3. voor een uitgebreid en duurzaam verbod op Nederlandse export van wapens naar het totale gebied van de Balkan, inclusief Turkije, dat aan de NAVO-oorlog deelgenomen heeft."
4. terugtrekken Nederlandse troepen uit Kosovo.

"De boycot tegen Joegoslavië, die zelfs geldt voor medicijnen, moet met onmiddellijke ingang worden gestopt!"

(1) Bron:
http://www.europa.eu.int/eurlex/de/com/dat/1999/de_599PC0266.html

(2) Bron:
<http://thomas.loc.gov/cgi-bin/query/D?c106:1::/temp/~c106cT9gG:e76475>

(3) Matthias Rüb, "Energie voor democratie", hulp voor de Servische steden van de oppositie, in de Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) van 4 oktober 1999

(4) "Balans van de eenheid" in de FAZ van 24 september 1999.

(*) artikel is enigszins bewerkt.
Vertaling uit het Duits: Toos Plug.

4-11-99

CIVIL ISSUES

POLITICS
MILITARY
KOSOVO AND METOHIA
ECONOMY
CULTURE AND RELIGION
SPORT

NATO must face the Hague Tribunal
January 04, 2000

Initiatives for investigation against
NATO

Bonn, December 31 - German expert for international law Bernhard Graefrath said to Berlin daily newspaper "Neues Deutschland" that there are good prospects that this year an investigation on NATO crimes in Yugoslavia could start.

The reason for this interview with Graefrath was the announcement of main Hague Tribunal prosecutor Carla Del Ponte that she would investigate whether NATO violated the Geneva convention in the aggression on Yugoslavia.

Graefrath was a member of the UN Commission for international law from 1986 till 1991.

German expert also stressed that there are clear indications that NATO did violate Geneva convention, giving parts of the document, which are related to the protection of civilians.

Geneva convention says, for instance, that facilities which aren't clearly determined as military targets cannot be attacked. That document also says that facilities that could release poison materials also cannot be attacked, said Graefrath.

There are numerous accusations against NATO, added German lawyer, stressing that the accusations of Canadian lawyers have good basis. These accusations are submitted during the bombardment.

Graefrath also said - replying the statement of

"Neues Deutschland" that Carla Del Ponte would have to count on pressure from NATO, especially from the USA - but that she could also count on great support from the western publicity which prepares the proofs for crimes of the Alliance.

[Home | Encyclopedia | Facts&Figures | News]
Copyright © 1998, 1999, 2000 Ministry of Informa-

tion

Email: mirs@srbija-info.yu

Na de oorlog regeert in Kosovo nog steeds de angst

Kosovo is 'multi-etnisch' en van 'iedereen', beweren de VN. Maar in de praktijk blijft de haat tussen Albanese en Serviërs te sterk. Het Westen slaagt er niet in een eind te maken aan het geweld in Kosovo. En de Serviërs dreigen weer in te grijpen.

21-12-99
Van onze correspondent
Michiel Maas

BOEDAPEST

Op de brug van Mitrovica staat een kerstboom. De brug is de enige verbinding van het Albanese centrum van de stad met het noorden, waar nog altijd zeventien duizend Serviërs wonen. De boom - door de VN-vertegenwoordiger in Mitrovica 'millemiliumboom' genoemd - staat midden op het steenen stutje niemandsland, precies tussen de Serviërs in het noorden en de Albanese in het zuiden. De boom is van iedereen, en van niemand in het bijzonder, benadrukt VN-vertegenwoordiger Mistura, zoals ook Kosovo noch van de Serviërs, noch van de Albanese is. Een symbool van hoop, noemt Mistura de boom, maar voor hoop is een haljaar na de NAVO-bombardementen weinig aanleiding.

De Serviërs van Mitrovica verschanzen zich deze kerst achter hun brug, zoals vorige kerst de Albanese van Kosovo angstig achter hun gesloten deuren afwachtingen wat er ging gebeuren. De rollen zijn omgekeerd, maar verder is alles ondanks zes maanden VN-besluit in Kosovo nog volledig bij het oude. De boom in Mitrovica markeert niet de hoop, maar de onoverbrugbare kloof tussen de twee belangrijkste bevolkingsgroepen in de provincie.

Ook een jaar geleden regeerde in Kosovo de angst. Waarnemers van de OVSE en internationale journalisten beschreven de aanhoudende intimidatie, de moorden, verdwijningen, wredeheden en willekeurige arrestaties waarmee de Servische politie Kosovo ruggelde. Het Kosovo Bevrijdingsleger (UCK) gaf de Serviërs de legitieme voor hun wrede optreden. Het was oorlog.

Albanenzen werden uit auto's en bussen gesculd, op straat opgepakt, gearresteerd, geslagen. Albanese cafés, werden beschoten, bommen ontploften. Dorpen wer-

den beschoten, ontruimd, geplunderd, platgebrand.

De slachtpartij van Raçak - het dorp waar op 15 januari 45 burgers werden gedood - wierp zijn schaduw vooruit. De Albanese, die al tien jaar verstokken waren geweest van basisrechten als het recht op werk en op onderwijs in de eigen taal, hadden nu ook hun recht op leven verloren.

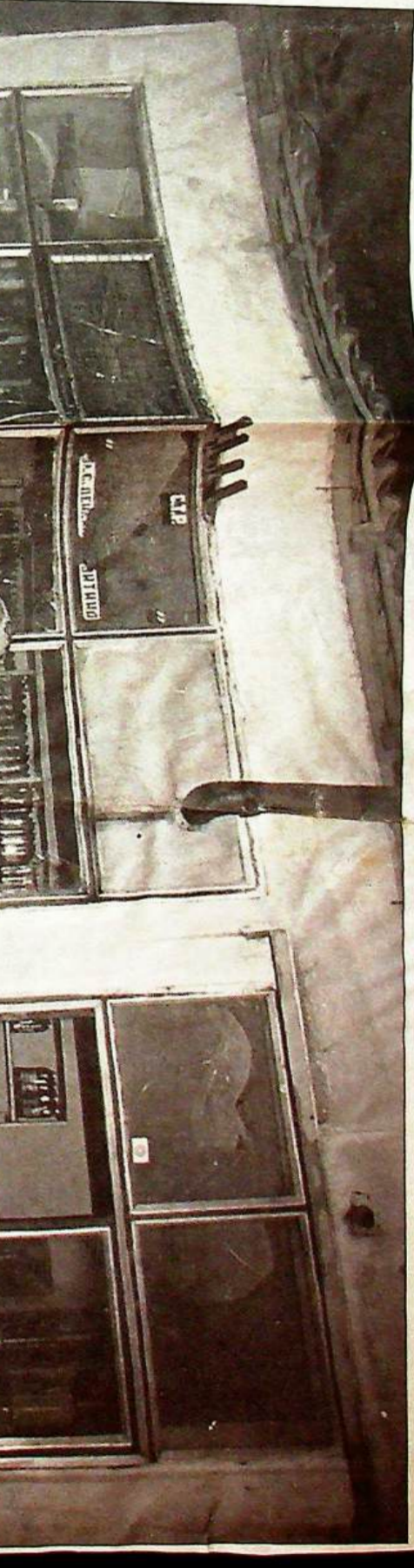
'Raçak' werd de aanleiding voor de NAVO-bombardementen. De woede, gevestigd door de leiding van de OVSE-missie in Pristina, William Walker, sloeg over op de rest van de wereld. Toen de vredesonderhandelingen in Parijs mislukten, was de internationale stemming rijp voor 'ingrijpen'.

De NAVO-bombardementen vormden het decor waartegen honderdduizenden Albanese Kosovo ontvluchten - vertrokken door de Serviërs, die zelf volhielden dat de Albanese waren gevlucht voor de NAVO-bommen. De bedoelen van de duizenden ontredder vluchtelingen die dagelijks de grenzen van Albanië en Macedonië over stroomden, gaven het Westen de bevestiging dat het streed voor een goede zaak. Op 20 juni vertrokken de laatste Servische troepen uit Kosovo. Hun plaats werd ingenomen door de internationale vredesmacht KFOR, en het bestuur van de provincie werd overgenomen door de Verenigde Naties. In hun kielzog keerden de honderdduizenden Albanese terug naar wat er van hun huizen over was.

De boom van Mitrovica is een symbool van de houding die de internationale gemeenschap sindsdien heeft aangenomen. Geen stap wordt gezet zonder te bedenken dat Kosovo 'multi-etnisch' is en 'van iedereen'. Overlegingen, bestuursorganen, het tv-station, de politie, het 'Kosovo Protectie Korps', allemaal zijn ze op papier samengesteld overeenkomstig de 'etnische samenstelling' van de bevolking.

Het nieuwe orgaan, de Bestuursraad van Kosovo, wordt door de Serviërs gemeden. En ook bitter weinig Serviërs melden zich aan bij de politie of het Kosovo Protectie Korps (dat in de praktijk niets anders is dan een voorzetwerk) neigens, behalve uiters sporadisch in de kantoren van de OVSE en KFOR zelf.

Op straat heersen andere wetten dan in de verwarmde VN-Kantoren. In de harde werkdag

En KFOR-soldaat bewaakt het Servische café in Vitina dat maandag verwoest werd door een handgranaat. Bij de aanslag trakten tien Serviërs gewond.

blijkt hoe weinig greep de VN en KFOR hebben op de krachten die Kosovo werkelijk beheersen. Want ondanks het ophelven van het UCK, ondanks het importeren van duizenden internationale politiemannen, en ondanks de aanwezigheid van tienduizenden zwaarbepende KFOR-militairen, is het Westen er niet in geslaagd een einde te maken aan het geweld in Kosovo.

Nog steeds worden mensen uit hun auto's en huizen gesculd, geslagen, vermoord - ditmaal Serviërs. De resterende Serviërs in Kosovo verschanzen zich daarom in hun enclaves en hun huizen. Ze worden 's nachts opgepakt en bedreigd. Goede bedoelingen en milieunulmbomen' zijn niet genoeg om de diepgevoerde haat van de Albanese weg te nemen. Omgeveer tweederde van de tweehonderdduizend Serviërs heeft Kosovo inmiddels verlaten. Zaterdag verliet opnieuw een klein konvooi van 46 Serviërs Orahovac, op weg naar Servië. In Orahovac leven nog altijd tweeduizend Serviërs, bewaakt door onder meer Nederlandse KFOR-

militairen. De 46 - voornamelijk zieke en oudere Serviërs - gaven de moed op na twee nieuwe bom-aanslagen op Servische cafés. KFOR is niet in staat ze de bescherming te bieden die ze nodig hebben, zeggen ze.

Maandag werd hun gelijk opnieuw bewezen. In Vitina, in Oost-Kosovo, ontplofte een bom in een Servisch café. Tien mensen raken gewond, van wie twee ernstig. KFOR houdt vol dat het aantal gewelddadige incidenten relatief gezien meevalt. Maar daarmee laat het systematische geweld tegen de Serviërs zich niet wegpakten, noch KFOR's onvermogen om het geweld te beëindigen.

Het aanhoudend geweld ondergraafde de positie van de VN en KFOR. Zes maanden na 20 juni is die positie al demate aangekast dat Belgrado nu openlijk het herstel van het Joegoslavisch gezag over Kosovo begint aan te kondigen. Generaal Vladimir Lazarevic, commandant van het Pristina Korps van het Joegoslavische leger, verklaarde zondag dat er een goede kans is dat Joegoslavië zal terugkeren naar Kosovo. Hij voorspelt dat een veto van China en Rusland in de Veiligheidsraad van de VN een einde zal maken aan het VN-mandaat over Kosovo.

Een tweede mogelijkheid is dat Joegoslavische troepen worden opgenomen in de internationale troepenmacht. Lazarevic houdt zelfs rekening met een nieuwe oorlog. 'De laatste optie is dat Servië en de Joegoslavische federatie met alle kracht en middelen terugkeren naar Kosovo, om een verdeer genocide op het Servische volk te verhinderen.'

Criminaliteit via internet

Criminoloog waarschuwt voor nieuwe misdaden

RISWIJK — Bestuurders, politici en beleidsbeplanners hebben nauwelijks oog voor het bestrijden van criminaliteit in de nieuwe eeuw. Het huidige beleid is nog te veel gericht op het bestrijden van de klassieke criminaliteit. Er is nauwelijks aandacht voor misdaden via de elektronische snelweg. Daarmee lopen politiek en justitie een groot risico.

Tot die conclusie komt Geert van Rossum. Hij is criminoloog en werkt als adviseur bij automatische der Origin. De enorme mogelijkheden van internet brengen ook enorme gevaren met zich mee, benadrukt Van Rossum. Maar daar wordt in Nederland aan voorbijgegaan. De criminoloog noemt onder meer het plegen van terroristische daden of oorlogshandelingen door via internet te infiltreren in vitale computersystemen om te kunnen spioneren of ze te kunnen vernietigen.

In tegenstelling tot de klassieke criminaliteit zijn sporen in de vluchtige virtuele wereld in een seconde weggehaald, benadrukt de criminoloog. Het identificeren van de dader is echter wel het essentiële element bij opsporing en vervolging. Dat vergt heel nieuwe opsporingstechnieken. Als die er niet komen, hebben criminelen vrij spel en biedt de digitale snelweg ook voor hen onbegrensde moge-

lijkheden. Een nieuw beleid is van essentieel belang, meent hij. Maar op dit moment sluiten bestuurders, politici en beleidsmakers de ogen voor deze schaduwzijden van de nieuwe informatiemaatschappij.

De Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) ziet ook de dreiging van eventuele terroristische bewegingen die de vitale computersystemen proberen te kraken. „Maar zover wij weten is dat nog nooit gelukt”, aldus een woordvoerder. „Het is zeker niet zo dat er in Ne-

derland niets wordt gedaan aan criminaliteit op internet. Wij besteden bijvoorbeeld veel aandacht aan de beveiliging van belangrijke computersystemen. Politiekorpsen speuren op internet naar kinderporno.”

Joegoslavië zet NAVO-proces door

DEN HAAG — Joegoslavië heeft het proces tegen de NAVO-bombardementen van vorig jaar voortgezet bij het Internationaal Gerechtshof in Den Haag. Het land diende gisteren een bezwaarschrift in tegen acht handen van het atlantisch bondgenootschap. Het protest is gericht tegen Nederland, België, Canada, Frankrijk, Duitsland, Italië, Portugal en het Verenigd Koninkrijk. Joegoslavië wil dat het VN-hof verklaart dat deze landen het internationale recht hebben geschonden. Belgrado heeft meent dat ze met name het genocideverdrag met voeten hebben getreden door een soevereine staat aan te vallen. (ANP)

Beste mensen

onderstaand is een ontwerp pamflet over de Roma uit Kosovo, om uit te delen bij het concert van 'Hundred Gypsy Violins' in Leiden op 21 januari a.s.

Dit orkest treedt verder op op 16/1 Den Haag; 20/1 Utrecht [Vredenburg??], 22/1 Eindhoven, 23/1 De Doelen Rotterdam. Plaatselijke groepen kunnen desgewenst onderstaand pamflet aanpassen voor hun plaats.

Eventuele suggesties voor verbetering zijn van harte welkom.

groeten,

Roma ("zigeuners"): meer dan muziek

Vanavond luisteren wij naar 'Hundred Gypsy Violins'. Velen waarderen muziek van Roma ("zigeuners"). Helaas krijgen zij verder vaak weinig menselijke waardering. Al eeuwenlang in Europa vervolgt men hen telkens, met al dieptepunt de massamoord door Adolf Hitler. Onlangs stonden in het Leidsch Dagblad, filiaal van de Telegraaf, hetze-artikelen tegen Roma in Leiden.

De 'Hundred Gypsy Violins' komen uit Hongarije. Tijdens de Balkanoorlog dit voorjaar verwoestte de NAVO de bruggen over de Donau in Joegoslavië. Zo werd scheepvaart onmogelijk. Dit is een economische ramp voor Hongarije en haar buurstaten.

95% van de Roma uit Kosovo met geweld verjaagd; Nederland medeplichtig

Maar nog veel erger zijn nu de gevolgen van de NAVO-aanvallen voor de bevolking van Joegoslavië; waaronder de Roma van Kosovo, meer dan 10% van de bevolking. Zij wonen hier sinds eeuwen. Maar nu verdrijft het Albanees-nationalistische leger UCK hen massaal met geweld; net zoals alle vijftien andere niet-Albanese volksgroepen, en niet-UCK gezinde Albanese.
De NAVO officieren kijken hierbij glimlachend toe. Hieronder Nederlandse, zoals in de stad Orahovac. Nadat hun huizen verbrand waren, moesten de Roma van Orahovac in een onveilig getto achter NAVO prikkeldraad vluchten.

In heel Kosovo zijn 80% van de Roma-huizen in brand gestoken; 90% geplunderd. In slechts 5% van die huizen wonen nog Roma. Honderden zijn gedood. Tegen geen enkele Roma loopt een aanklacht wegens gewelddaden tegen Kosovo-Albanezen.

De Roma Dzemail Zeinulah, gevlucht uit Kosovska Mitrovica, getuigt: "In de wijk Mahala in Kosovska Mitrovica verbrandde het UCK 1500 huizen van Roma. Zij verbrandden daar de tekkes [Roma voor moskee], met de kreupel lopende imam Aziz Azemi, en anderen, die niet snel hadden kunnen vluchten, er in."

Kamp Stenkovec 2 in Macedonië zit vol met duizenden Roma-vluchtelingen uit Kosovo. De omstandigheden in Stenkovec zijn nog slechter, dan toen hier Albanezen zaten. Vlees, groente, en fruit mogen de Roma niet eten. De inmiddels ingevallen winter moeten zij in lekke zomertenten zien te overleven. De verhouding met de (nationalistisch-Albanese) medische kampstaf is zeer slecht. November 1999 stierven twee Roma vrouwen in het kamp: Ajvazi Azemine uit Kmetovica-Gilane, en Raba Buza uit Kosovo Polje. Zij waren niet de eerste, of de laatste, dodelijke slachtoffers van dit kamp.

Op het ogenblik erkennen de Europese Unie landen niemand, uit Kosovo vluchtend, als vluchteling. Daar zou immers sinds juni 1999 het NAVO paradijs heersen ...

De Roma van Stenkovec 2 voeren hongerstakingen en verdere acties uit protest tegen de mensonterende omstandigheden. Zij vragen onze solidariteit.

Per adres de Roma-organisatie in Macedonië:
RCC "DROM" Kumanovo
Lokalitet Serava prizemje 7a; n91300 Kumanovo; R. Macedonia;
Tel.fax:++38990127558
e-mail: drom@soros.org.mk en asmet@romanationalcongress.org

Wil je meer weten?
Internet: Center for Peace and Tolerance <http://www.cptkosovo.org.yu>
The Emperor's New Clothes [ook Nederlandstalig]:
<http://www.emperors-clothes.com>

Neem contact op met: Anti-oorlogscomité Leiden, tel. 071-

5220296. Postbus
2228, 2301 CE Leiden

Herman de Tollenaere

My Internet site on Asian history and "new" religions:

<http://stad.dsl.nl/~hermantl/>

See also SIMPOS, information on occult tendencies' impact on
society:

<http://www.stelling.nl/simpos/simpoeng.htm>

WSWS : News & Analysis : Europe : The Balkans

NATO accused of human rights violations in Kosovo War

By Mike Ingram

15 January 2000

NATO's bombing of Belgrade last year has been referred to the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia for legal scrutiny.

Human rights advocates accuse NATO of deliberately bombing Serbia's civil infrastructure. The executive director of the New York-based Human Rights Watch (HRW), Kenneth Roth, said the targets chosen by NATO were "disproportionate and should be found violations of international humanitarian law".

HRW is drawing up a detailed report that will be submitted to the war crimes tribunal at The Hague. Among the examples of targeting violations it will cite are electricity grids, oil refineries and radio and television stations.

The report is also expected to attack the use of cluster bombs by US and British aircraft. At least 5 percent of these bombs failed to explode on impact, and many lie unexploded in Kosovo, where HRW say they are still killing or maiming two civilians a day.

HRW place the number of civilian Serbs killed by NATO bombing at around 600, and Belgrade claims the figure is as high as 2,000. The charges being brought forward against NATO by HRW and others serve to unravel the tissue of lies assembled in Washington, London and Brussels to justify the bombardment of an innocent population.

In their own appeal, a group of western and Russian legal experts cite a number of specific instances of alleged violations of international law for The Hague tribunal to investigate. One such case is the April 12 bombing of a passenger train as it crossed a bridge in southern Serbia, killing 14 people. The pilot claimed he fired the missile before the train came into view, but this has since been refuted by revelations that

video footage used to back up the pilot's account was displayed to the press running at three times the normal speed.

In addition to the Serbs killed by NATO bombing, reports have emerged of its impact on Kosovo Albanians. A second incident cited in the legal brief took place two days after the bombing of the train and was the first reported incident of NATO jets striking a civilian convoy. NATO's official investigation found that an allied aircraft had "mistakenly" bombed a vehicle in a convoy of ethnic Albanian refugees being escorted by Serb military and police vehicles. NATO said it does not know how many people were killed in the incident, which took place in a village about 55 miles southwest of Pristina.

This case has refused to go away, largely due to the persistence of the surviving members of one family who fell victim to the NATO bombs. Mikel Hasanaj was in Switzerland at the time of the bombing that killed two of his brothers and severely wounded a third. He says that upon returning to Kosovo last autumn, he spent a week going from one NATO office to another in Djakovica and Pristina in an attempt to find out what had happened to his brothers.

Hasanaj informed the Associated Press, that NATO officials told him, "We don't know what happened there". He said Italian soldiers serving in Djakovica eventually came to gather some of the shrapnel marked with "USA" and take down the names of the family. "They said the bombs were theirs, but they didn't know how they got there," Hasanaj said.

The Hasanaj family were in their house when the air attack began. The first bomb landed within yards of the convoy as it passed the front gate of their property. The second hit the middle of the row of vehicles. A third bomb fell in their yard.

Hasanaj's 70-year-old mother said that lots of people were dead. "My three sons were opening the gates of the yard so the people could

come in and shelter, hoping that they would survive," she said. Leke, 31, and Martin, 29, were killed instantly; Zef Hasanaaj, 39, suffered first degree burns over his entire body.

A dossier presented to The Hague by Canadian Professor Michael Mandel accused NATO of "grave violations of international humanitarian law", including "wilful killing". It referred to civilian deaths from NATO bombing raids, including the attack on a hospital in Nis in central Serbia. After delivering the dossier, Professor Mandel said, "This is a historic opportunity to demonstrate the even-handedness of international justice."

However no such even-handedness should be expected from The Hague. The International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia was established for the purpose of pursuing legal action against Serb leader Slobodan Milosevic, and effecting the replacement of his regime in Serbia with one more compliant with the US and their European allies.

A spokesman for chief war crimes prosecutor, Carla del Ponte, said, "It is incumbent on the tribunal to continue its mandate, which covers all the participants in armed conflict in the former Yugoslavia." But she made clear that a formal investigation into NATO actions during the Kosovo conflict was unlikely.

The Hague completed an internal report in late December giving a legal analysis of the possibility that NATO allies had committed war crimes during the 78-day bombing of Yugoslavia, but tribunal officials said there was no possibility of charges being brought against American or NATO personnel. A statement issued on Thursday, December 30 emphasised that there was "no formal inquiry into the actions of NATO during the conflict in Kosovo".

The White House and the Pentagon have not disputed the tribunal's legal authority to review American and allied involvement in the fighting. But

the US remains adamant that this is a one-off case and does not imply acceptance of international scrutiny over American troops. A Defense Department official said the Pentagon remained adamantly opposed to any external jurisdiction over the American military, regardless of the tribunal's jurisdiction in this case.

When the proposals for a permanent criminal court were first discussed in July 1998 at a gathering of 160 countries in Rome, the Clinton administration called for its authority and independence to be limited in order to protect American sovereignty. Led by the Pentagon, the US administration argued that American soldiers could be subject to frivolous or politically motivated prosecutions in such a court. US negotiators demanded provisions in the court's charter that would effectively give the United States veto power over any prosecution through its seat on the Security Council. Having assumed the role of a self-professed "global policeman" with the right to intervene wherever it is in its interests to do so, the last thing the US wanted was an international body with the powers to scrutinise its actions.

Copyright 1998-2000
World Socialist Web Site
All rights reserved

Herman de Tollenaere

My Internet site on Asian history and "new" religions:

<http://stad.dsl.nl/~hermantl/>

See also SIMPOS, information on occult tendencies' impact on society:

<http://www.stelling.nl/simpos/simpoeng.htm>

No.2 Minorities Rights TOC
EDITORIAL
SAMPLE ARTICLE

The Balkans and its Minorities
Krassimir Kanev

Any talk about minorities in the Balkans is at the same time also a talk about majorities in at least three aspects and for at least three reasons: A) For the most part, minorities have majority communities of the same ethnic background in neighboring countries. B) After the fall of the Ottoman Empire some ethnic groups that were minorities became a basis for the on-going nation-state formation processes that, especially after the recent disintegration of Yugoslavia, intensified anew. C) It is a rule in the Balkans that the attitudes of majorities define not only the main parameters of the minority situations but in many cases play a decisive role in the processes of the change and consolidation of identities.

Balkans are a small territory where for ages coexisted big communities of Orthodox, Catholics, Muslims, Protestants and Jews. They spoke languages that were and continue to be completely incomprehensible to each other. Shortly before the Second World War five alphabets were in a relatively wide use - Cyrillic, Latin, Greek, Arabic and Hebrew. On this background, when in the 19-th and 20-th century the Balkan people, following the European model, decided to form nation states, the result was predictable. All known methods of solving the "national question" were used repeatedly: genocide, ethnic cleansing, exchange of population, expulsions, forced changes of names and faith. These practices, in different combinations were used against members of every Balkan ethnic community, including those that did not have their own "mother country". All Balkan countries at different times were recipients of big refugee masses which, on its own turn, radicalized societies and politics.

Communism too contributed in its own way to the solution of the "national question". Communism in the Balkans however was something different from the one in Central Europe in a variety of aspects and for a variety of reasons. Its "internationalist" period in the Balkans was shorter and it quickly accepted the ideology of the "nationally specific way". In fact the communist regimes for the most part continued the "national programs" of previous governments and, because of their stronger authoritarianism, were even more successful, especially in their anti-minority policies.

The communist period proved to be crucial for minorities also in their involvement into the processes of their modernization. This period for all Balkan countries that went through it coincided with the period of modernization. Both modernization itself, as well as its specific form of manifestation (including the ongoing nationalistic pressures) encouraged the processes of assimilation of many of the ethnic and religious groups. E.g. migration from the village to the city resulted in many cases in the loss of identity. This process was exacerbated also by secularization although in several cases (e.g. with the Bosniaks in former Yugoslavia) it brought transformation from religious to ethnic identity. In some countries social transformation changed the social status of minorities. While before the Second World War societies in most Balkan countries were peasant, they urbanized quickly afterwards which brought rise in material standard and social status for many citizens. Minorities however were rarely among them. The latter produced, in addition to the ethnic animosities, also social tensions.

The picture of ethnic, religious and linguistic diversity in the Balkans nowadays is much different from the one from 100 years ago. Today a number of nation-states have been established throughout the peninsula, in which the dominant ethnic group prevails decisively in numbers, culture and political power.

At the same time in every Balkan country there exist also ethnic, religious and linguistic minorities. The dominant among those three identities everywhere in the Balkans is the ethnicity in both the countries with a low (like Bulgaria) as well as in those with a high (like Greece) religiosity. The minorities are of two main types: those that have their own neighboring "mother country" (e.g. Turks in Greece, Greeks in Albania, Albanians in Macedonia etc.) and those that do not have a "mother country" or if they do, it is not in the Balkans (e.g. Roma, Jews, Armenians etc.). This classification does not have so much a theoretical value but rather a practical value in the context of the Balkan political development. Nowadays, just as in the past, the Balkan politics continues to be very strongly fixed on the protection of the interests of the dominant ethnic group not only at home but also abroad. The main form of minority rights protection is, as has always been, bilateral advocacy between Balkan countries on behalf of the "mutual" minorities (1). Thus minorities in the neighboring countries are always an important factor of the regional politics. They also are, just as they have been in the past, more a factor of discord and conflict than a bridge of cooperation. At the same time minorities that do not have a neighboring "mother country" are excluded from this system of protection. This of course does not mean that because of that they were subjects to more abuses. In fact, the worst abuses in the Balkan minority policy took place against the minorities that had a neighboring "mother country" precisely because of this very fact. The "motherless" minorities however were more often silent victims with no voice risen and no ears to hear their plight.

Without regard to the types of minorities in every Balkan country there exist a hierarchy of attitudes of sympathy and aversion towards minorities, which is amazingly stable. E.g. most hated in Greece are the Albanians who are predominantly immigrants, in Albania ũ the Serbs, in Bulgaria and Romania ũ the Roma. The ethnic prejudices and social distances towards minorities in all Balkan countries are significantly stronger than similar attitudes in the advanced countries of the West. According to a survey conducted in a number of Balkan countries in 1994 the prejudices and social distances towards Roma in most of them were at the level of the prejudices and social distances among the white Americans from the southern states of the United States towards the Blacks in the late 50-ies ũ early 60-ies.

On this general background, one can safely conclude that Balkans are a place where minority rights are badly guaranteed and protected. Indeed, both local and international human rights monitors have repeatedly risen a variety of human rights concerns related to racial discrimination, police brutality, restrictions of religious freedom, violations of freedom of expression, assembly and association, whose victims are predominantly people from minorities. The severest post-Second World War official atrocities in Europe were committed in the Balkans against a minority ũ that of the Kosovars in rump Yugoslavia.

A closer look however shows that the situation is much more complicated. If we consider the situation of minorities on country by country basis, we will discover an extremely diverse picture, a variety of legislative and administrative practices that is both unique and controversial. In one and the same country we find minority groups whose ethnic and cultural identity is legislatively protected at a very high level as nowhere in Europe, as well as groups whose very existence, although clearly observable in society, is not even recognized officially while their members often live in fear. At the two poles of the official attitude and, respectively, of the legislative protection e.g. in Greece are the Turks and Macedonians; in Bulgaria ũ Jews and Macedonians; in Macedonia ũ Albanians and Bulgarians, in Albania ũ Greeks and Serbs. Of course, when we talk about Balkans we should always bear in mind that the legislative protection is not by itself a real guarantee as these have always been societies where the rule of law was problematic. Nevertheless, this diversity in the protection of minority identity exists also in the real life no matter what the law says. There are several reasons for that the main one being the different effect on the status of minorities of the basic principle of the Balkan regional politics ũ the protection by the states of "their own" people abroad. Different situation of minorities is thus a result of the differences in the effect of this complicated power game. But not only ũ other factors too are in play. Another factor is the economic and social status of the minority with all consequent effects of it on its social interrelations. As a rule, the high economic and social status leads to a high level of legislative standards and administrative practices of the protection of any type of minority identity. And, last but

not least is the political significance of the minority in terms of numbers and ability to take part in an organized political action. Here the rule is simple and close to common sense - the bigger the minority's share in the general population and its capacity to organize, the greater are its chances to have its minority identity protected.

Of course all these as well as related factors should be taken into their constant interplay every time we look into the situation of any Balkan minority. As to the expectations, perhaps the quintessence of it was uttered more than a hundred years ago by a famous Balkan traveler: "The keyword when you go there is patience".

Krassimir Kanev,
President of the Bulgarian Helsinki
Committee, Sofia, Bulgaria

1 This was the main reason why the NATO action in Kosovo that was justified as a "humanitarian intervention" allegedly devoid of ethnic interest was not understood and accepted by and large in the Balkan countries that were not directly affected by the conflict.

Erwin, dit is echt iets voor NICO. Groetjes, Ruza

Updated: 16 September 1999 Videos

Related Sites:

AFSOUTH
Operation
Allied
Force

United
States
Information
Agency
on Kosovo

US Navy
Operation
Allied
Force
Video

All video sequences are available in .MPEG

16 September 1999

Assessment a.. Operation Allied Force: Kosovo Strike

6 June 1999

a.. Attack on tank (1.634Kb)

3 June 1999

field (2.367Kb) a.. Attacks on mortar and artillery in the

30 May 1999

a.. Reveted Artillery, Serbia (996Kb)

b.. Destroyed Mi 8 /Hip (1.021Kb)

c.. Pozega Ammo Storage (857Kb)

26 May 1999

a.. Attack on tank in Kosovo (932Kb)

b.. Attack on APC in Kosovo (936Kb)

c.. Attack on Command Post in Western Kosovo

(1.117Kb)

d.. Attack on Ammo Store at Kosovoska Mitrovi-

ca (1.209Kb)

25 May 1999

- a.. Radio Relay (2.597Kb)
- b.. Ammo Storage (2.724Kb)
- c.. Ammo Storage (2.480Kb)
- d.. Destroyed APC (3.353Kb)
- e.. Destroyed APC (2.578Kb)

24 May 1999

- a.. Sabac Radio Relay (2.773Kb)

22 May 1999

- a.. Vehicle (2.070Kb)

20 May 1999

- a.. Artillery (1.726Kb)

19 May 1999

- a.. Fulcrum (2.244Kb)
- b.. SA-6 (2.255Kb)
- c.. Vehicle (2.070Kb)

18 May 1999

- a.. Cacak I (1.760Kb)
- b.. Cacak II (2.237Kb)
- c.. Cacak III (1.875Kb)

11 May 1999

- a.. Belgrade Army Facility Avala Mountain (2.574Kb)
- b.. Sombor Petroleum Production & Storage (2.595Kb)

10 May 1999

- a.. VJ Patrol Trucks (3.050Kb)
- b.. Highway bridge near Cuprija (3.035Kb)

6 May 1999

- a.. Unident Vehicle F16 (3.979Kb)
- b.. Jeep (3.254Kb)
- c.. Possible SA-6 I (2.391Kb)
- d.. Possible SA-6 II (2.909Kb)

e.. Suspected Border Post (3.017Kb)

4 May 1999

a.. Novi Sad Radio Relay (3.059Kb)
b.. Novi Sad Petroleum Refinery (3.187Kb)

2 May 1999

a.. Artillery Equipment (4.227Kb)
b.. Artillery Equipment II (3.131Kb)
c.. Tank (2.417Kb)
d.. Loznica Radio Relay Station (3.090Kb)
e.. Sremcica Radio Communications (2.588Kb)
f.. Subotica Radio Relay TV-FM Transmitter

(2.574Kb)

1 May 1999

a.. Belgrade - Serbian Ministry of Internal
Affairs (2.729Kb)
b.. Belgrade - Radio Relay Tower (2.740Kb)

30 April 1999

a.. Sombor Intelligence Collection Site (2.82-
3Kb)

29 April 1999

a.. Dakovica (2.834Kb)
b.. Banja Koviljaca Military Radio Relay
(4.674Kb)
c.. Prizren Army Barracks (3.803Kb)

28 April 1999

a.. Rudnik Milicija (3.070Kb)
b.. Pristina POL Depot (1.886Kb)
c.. Ivanjica Military Radio Relay (5.671Kb)

27 April 1999

a.. Armoured Personnel Carrier (3.424Kb)
b.. Fueltruck Pristina (4.718Kb)
c.. Fueltruck (3.191Kb)
d.. Heyna (2.858Kb)
e.. Possible Mobile Commando Post (4.339Kb)
f.. Possible Command & Control Vehicle (3.813-

Kb)

26 April 1999

- a.. Artillery Gun (4.227Kb)
- b.. Military Vehicles (3.813Kb)
- c.. Highway Bridge in Southern Serbia (3.385-

Kb)

25 April 1999

- a.. Novi Sad Gas Tank (3.060Kb)
- b.. Novi Sad (2.591Kb)
- c.. Pristina Air Field (3.625Kb)
- d.. Baric Explosives Plant (2.510Kb)
- e.. Kosmaca Highway Bridge (2.711Kb)

24 April 1999

- a.. Sombor Petroleum Production Center Bunker (2.840Kb)
- b.. Sombor Petroleum Production Center Storage Tank (2.440Kb)
- c.. Sombor Petroleum Production POL Store Tank (2.750Kb)

23 April 1999

- a.. Mure Railroad Bridge (1.198Kb)

21 April 1999

- a.. Underground Oil Storage Facility in the Vicinity of Novi Sad (2.228Kb)

20 April 1999

- a.. Prizren Army Baracks (5.946Kb)

18 April 1999

- a.. Radar next to Church (2.222Kb)

17 April 1999

- a.. HIP Helicopter Pristina Airfield (3.315Kb)

- b.. Vranje Army Barracks (2.947Kb)
- c.. Burning Village (3.589Kb)

16 April 1999

- a.. Attack on Mig 21 (4.094Kb)
- b.. Attack on SA-6 (1.974Kb)
- c.. Attack on SA-6 II (2.080Kb)

13 April 1999

- a.. Pristina Radrel (2.148Kb)
- b.. Urosevac Army HQ (3.509Kb)
- c.. Taxiway at Ponikve (4.492Kb)
- d.. Railway Bridge I (2.515Kb)
- e.. Railway Bridge II (2.359Kb)

11 April 1999

- a.. Sjenica Airfield (4.076Kb)
- b.. Sjenica Airfield II (8.493Kb)

10 April 1999

- a.. Pristina Radrel (2.149Kb)

9 April 1999

- a.. Pristina Army Facility (2.865Kb)
- b.. Pristina Radrel (2.962Kb)

8 April 1999

- a.. A-10 Gun Camera (1.171Kb)
- b.. Ammunition Production Facility (3.124Kb)
- c.. Strike against Armoured Vehicles (3.320Kb)

6 April 1999

- a.. Cacak Ammo Plant (3.320Kb)

5 April 1999

- a.. Raska Highway Bridge Center Span (4.792Kb)

4 April 1999

- a.. Pristina CRP (2.230Kb)

3 April 1999

a.. Urosevac Army Cntr MUP HQ (2.874Kb)
b.. Cortanovici Highway Bridge (2.268Kb)
c.. Zemun SIGINT Facility Center Control
Building (2.555Kb)

2 April 1999

(3.437Kb)
a.. Nis Airfield Center of Hanger (3.654Kb)
b.. Nis Airfield Center Maintenance Hanger
c.. Novi Sad Highway Bridge (2.271Kb)
d.. Obrva Airfield Petrol-Oil-Lubricant Storage
ge (2.621Kb)
e.. Orosevac Army Facility Power Plant (2.069-
Kb)

31 March 1999

a.. Leskovac Army Headquarters and Ammunition
Storage Building (2.844Kb)
b.. Podgorica Airfield Fuel Storage (4.252Kb)
c.. Podgorica Airfield Underground Pe-
trol-Oil-Lubricant Storage (3.873Kb)
d.. Pristina Explosives Storage Assembly
Building (3.891Kb)

30 March 1999

a.. Pristina MUP HQ 1 (2.236Kb)
b.. Pristina MUP HQ 2 (2.795Kb)
c.. Pristina MUP HQ 3 (3.171Kb)

27 March 1999

a.. NIS Airfield (5.991Kb)
b.. Titova Mitrovica HQ Building (5.466Kb)

26 March 1999

a.. Batajnica Hanger (2.782Kb)
b.. Podgorica AirField (4.304Kb)

NIET WELKOM IN EIGEN LAND

Pranky

EEN SERVISCHE VADER, EEN KROATISCHE MOEDER EN EEN MOSLIM-MAN

Renata Lazić is alleenstaande moeder van twee kinderen, bijna 32 jaar oud en afkomstig uit Doboj, een stadje in het Servische deel van Bosnië. Ogenscheinlijk heeft ze haar zaakjes goed voor elkaar hier in Nederland. Een baan bij de Bloedbank, een leuk ingericht huis in Maarssenbroek en zelf hartelijk en goedlachs. Toch sleept ze het verleden van de oorlog en de etnische waan met zich mee. Geboren uit een Kroatische moeder en Servische vader en getrouwd met een moslim-man hoorden ze uiteindelijk nergens meer bij in het verscheurde Bosnië. Zelfs haar huwelijk was niet bestand tegen de verwijdering tussen de bevolkingsgroepen. Maar met een afgeleide verblijfsstatus moest het huwelijk nog jaren lang in stand gehouden worden, ondanks fysiek geweld en een negatieve uitstraling op de kinderen. Nu gaat het goed, maar je hoeft maar een enkele vraag te stellen en alles komt weer boven.

AB HARREWIJN

'Wij zijn heel goed opgevangen in Nederland. Ik heb dan ook geen moeilijk vluchtverhaal. In april 1994 zijn wij met het vliegtuig hiernaartoe gekomen. Uitgenodigd, omdat mijn ex-man ziek en niet te helpen was in Bosnië. Het moeilijke verhaal lag in de periode daarvoor. Toen wij hierheen kwamen was dat niet uit Doboj, vanwaar mijn man en ik afkomstig zijn. Wij woonden inmiddels in wat nu het moslim/Kroatische deel van

Bosnië is, de Federatie, in de stad Zenica, op zo'n 70 kilometer van mijn geboortestad.

Ik heb de eerste zeven maanden van de oorlog in Doboj gewoond. Daarna ben ik naar het moslimgebied gegaan, omdat ik tussen moslims ben opgegroeid. Al mijn vrienden waren moslim en mijn ex-man was al eerder naar moslimgebied gevlucht. Ik dacht: mijn kinderen horen bij hun vader en niet bij oma en opa. De situatie in Doboj stelde mij ook teleur. Ik zag wat Serviërs deden tegen moslims.

Dat was iets nieuws voor mij: hen weggagen uit hun geboortestad puur en alleen omdat ze moslim zijn. Daar wilde ik niet bijhoren. Ik dacht: daar in moslimgebied is het anders, daar hoor ik bij. Maar toen ik daar aankwam wist ik dat ik ongelijk had. Daar gebeurde hetzelfde als in mijn stad, maar dan omgekeerd.'

Propaganda

'Toch was er wel een raar verschil. Moslims die weg wilden uit Doboj konden dat. Maar Serviërs die weg wilden uit Zenica naar Servisch gebied kregen geen toestemming. Vanaf het begin van de oorlog – en al voor de oorlog – was het moslim propaganda, dat het Bosnische land van alle mensen was. Maar in werkelijkheid was dat niet zo.

Ik weet dat in Zenica Serviërs uit hun huis werden gezet en soms werd er gemarteld. Maar het was vooral de psychische druk op mensen. Serviërs het gevoel geven er niet bij te horen. Ik voelde me er ook niet bijhoren. Iedereen keek naar mij alsof ik schuldig was aan alles wat de Serviërs deden. Ik voelde mij daar gewoon niet prettig. Op straat voelde ik me onzeker; als iemand zou weten wie ik ben en wie mijn vader is, dan zou dat een ramp zijn. Daarom kon ik niet de naam van mijn vader dragen, omdat hij Servisch is. Ook mijn eigen voor-naam niet. Toen heb ik de achternaam van mijn moeder gebruikt, Balic. In die tijd was alles nog goed tussen de Kroaten en moslims. Zij vochten samen tegen de Serviërs. Maar toen er problemen ontstonden tussen de Kroaten en de Moslims, kon ik ook niet meer zeggen dat ik Kroatische was. Op een keer stond ik in de rij voor humanitaire hulp en achter mij stonden drie moslims. Zij hadden het over de oorlog en wat

DE LINKER WANG, MAART 1999, NR 99/1

foto: Angelo M. Goedemondt

richten zich meer op de toekomst van hun kinderen: die moeten het hier gaan maken.'

Hoofdpijn

'Waar ik me wel zorgen over maak, zijn de jonge jongens die hier geen toekomst hebben. Die al tweeënhalft jaar in het huis zitten. Ze moeten verplicht naar school, maar ze onttrekken zich craan en laten zo hun kans voorbij gaan. Ze leren niks, ze hebben altijd een excuus: 'hoofdpijn' en 'moe'. Ze moeten zoveel 'denken'. Ik heb nog nooit iemand horen zeggen: Als het goed gaat in mijn land, dan ga ik terug. Ik denk dat velen niet terug willen omdat het heel bijzonder is, dat je hier niet hoeft te werken en dan nog geld en een huis krijgt. Iemand liet me een band zien van zijn broer die zijn vlucht naar Duitsland met de video had opgenomen: hoe hij zijn huis had verkocht en tickets had gekocht en voor Duitsland had gekozen, omdat daar de kinderbijslag hoger is. Ik hoor ze zeggen: Ik ga niet werken in een rotbaantje, waar ik maar een beetje meer mee verdien dan de uitkering die ik krijg. Je kunt je oren niet geloven.

Maar een ander vindt het heerlijk om te werken en gaat gewoon in de supermarkt aan de slag. Die heeft het idee: Ik werk en maak deel uit van de samenleving. Ik weet dat er jongens zijn, die na het verkrijgen van een status vierduizend gulden krijgen om hun woning in te richten en het geld linea recta naar huis sturen. Van één jongen moest de vader geopereerd worden. Die jongen moest gewoon twaalfduizend gulden hebben. Maar op grond van zijn salaris kon hij zo'n bedrag niet bij de bank lenen. Als ik hem zie, 19 jaar oud, doodmoe, helemaal kapot, een baantje in een restaurant en ook 's nachts nog werken,

dan denk ik: zo'n familie thuis legt een claim op zo'n knul, waar hij niet aan kan voldoen.'

Zaktelefoons

'Anderen kopen van hun geld meteen de grootste televisie en stereotoren die er is en dan is het geld op. En die zaktelefoons hè, een statussymbool. Er was eens een bespreking met de wethouder. De man kon zijn verhaal nauwelijks vertellen, want overal rinkelden de zaktelefoons. Na drie maanden hebben ze allemaal hoge schulden en moeten abonnementen worden opgezegd. Ik word daar heel moe van. Ze hebben ze niet nodig. Misschien ben ik niet meer van deze tijd. We zeggen duidelijk: Doe dat

niet. Of koop een telefoonkaart, dan zie je wat je verbelt.'

'Dan heb ik geen zin meer om begripvol te zijn.'

v

IK MELD MIJ AAN ALS ABONNEE OP DE LINKER WANG

NAAM

ADRES

POSTCODE

PLAATS

Ik ontvang een acceptgirokaart en zal daarop f 25,- betalen.

HANDTEKENING

svp zenden aan: Norga Simons, Wiegmanweg 112, 2242 DB Wassenaar.

Kroaten de moslims hadden aangedaan. Toen zei er een: als ik het zou kunnen, zou ik zelfs een kat van Kroaten doodmaken; niet alleen de Kroaten zelf, maar ook hun kat. Op dat moment hoopte ik dat niemand mijn naam zou roepen. Ik was hartstikke bang.

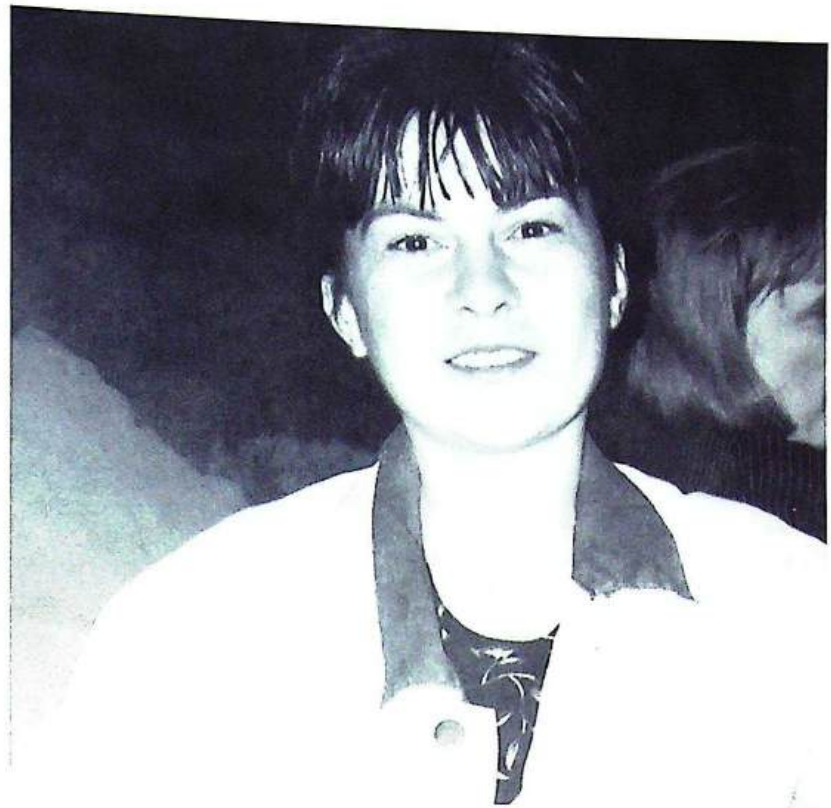
Discriminatie merkte ik ook op als ik om hulp moest naar een moslim organisatie voor humanitaire hulp. Dan zeiden ze: 'Jij bent geen moslim, jij hebt hier geen recht om iets te krijgen'. Dan probeerde ik uit te leggen dat mijn man wel moslim is. Het gebeurde ook dat andere kinderen naar de Moskee gingen en daar melk of snoepjes kregen, maar mijn kinderen konden er alleen maar naar kijken. Zij hadden geen recht om daar wat te krijgen. Ze waren geen moslim in hun ogen.'

'Door de mensen daar ben ik pas Servisch geworden, hoewel ik me eigenlijk niet Servisch voelde. Maar ja, iedereen – mensen in mijn omgeving en familie – behandelde me zo. Soms wilde ik mijn kinderen oppakken en direct, dwars door de linies heen, teruggaan. En soms wilde ik zelfs liever doodgaan dan zo verder te leven. Het was echt een moeilijke situatie.'

Kinderen

'Toen die oorlog tussen Kroatië en de moslims uitbrak, hadden wij geen voedsel meer. Er werd in Zenica gevochten. Wij kregen de granaten van de Kroaten in onze buurten; er vielen veel doden. De kinderen konden niet naar buiten en ook binnen in huis was het niet veilig.

Het was sowieso een heel moeilijke situatie voor de kinderen. Zij waren nog zo jong. Mijn dochter was zeven en mijn zoon vier toen wij naar Nederland kwamen. Toen wij naar Ze-

nica toegingen was alles nieuw voor hen. Er doen zoveel verhalen tussen de kinderen de ronde, die hebben van hun ouders van alles en nog wat gehoord over de oorlog. Ik zal het nooit vergeten dat op een keer mijn dochter huilend naar mij toe kwam en mij vroeg: 'Is mijn opa Chetnik?' Dat is een heel negatief scheldwoord, vanwege het optreden van bepaalde Serviërs in de Tweede Wereldoorlog. Ik vroeg haar hoe ze op dat idee kwam. Een neefje bleek haar aan te praten dat alle Serviërs Chetniks waren. Toen ik nog in Doboj woonde waren er ook van die nationalistische liedjes over 'Wij zijn Serviërs zo en zo..' Andere kinderen hebben die liedjes gezongen, maar mijn kinderen mochten dat niet. Ik vond het altijd al vreselijk als kinderen belast werden met dingen waarvan ze de strekking niet begrepen. Maar toen wij in Zenica woonden was mijn man een echte nationalist geworden. Van hem mochten zij die vreselijke liedjes zingen. Hij was er trots op als Dennis zong: 'Wij zullen alle Kroaten doden.' Ik vond dat echt, echt vreselijk. Kinderen zijn zo te beïnvloeden. Ze doen al gauw mee. Dat was ook in de familie zo. Die mensen zijn echt veranderd in de oorlog en dat kan ik niet begrijpen. Vroeger deelden wij ons laatste broodje, wij aten samen en deden zoveel dingen samen en dan op

eens keren ze zich tegen mij. De kinderen beschouwden ze nog een beetje als bij de kant van de moslims hoerend. Maar ik hoorde er niet bij. Ze keken altijd met zo'n blik van: 'Wat doet zij hier? waarom komt zij hier naar toe? Zij is niet van ons.'

Ik zal een voorbeeld geven van hoe dat ging in de familie van mijn man: Het is de gewoonte bij moslims dat zij de jongens besnijden. De schoonzus van mijn ex was altijd tegen het besnijden van kinderen. Maar tijdens de oorlog was het populair bij de moslims. Als je zoon niet besneden was, was hij geen echte moslim. Dus heeft zij haar kinderen laten besnijden. Daarna kwam zij bij ons op de koffie en zij vertelde dat haar zoon had gezegd dat hij nu niet meer een kleine Chetnik was, maar een grote moslim. Met andere woorden, 'jouw zoon is nog een kleine Chetnik en hij zal later een grote Chetnik worden, omdat jij hem nooit zal laten besnijden. Wat ook waar is, want dat hoort niet bij mij. Als hij volwassen is en als hij dan besneden wil worden, dan mag dat wel van mij. Maar in mijn huis gebeurt het niet.'

Wrijvingen

'Natuurlijk gaf dat ook wrijvingen met mijn man. De hele oorlog was aanleiding voor ruzie tussen mij en

mijn man. Hij was ontzettend boos, omdat zijn moeder in Doboj was gebleven. Ze had het daar erg moeilijk. Ze kon wel uit Doboj weggaan, maar dat wilde ze niet. Verder was het zo van: jouw vader is een Chetnik en je broer zit in het Servische leger en jullie zijn allemaal Chetniks. Hij heeft ook tegen de kinderen gezegd: 'Jullie zijn net zulke Chetniks als jullie moeder.' Hij was natuurlijk ook onder invloed van de situatie. Hij is moslim, maar door mij willen de andere Moslims hem niet accepteren. Hij moest zich meer bewijzen dan de andere mensen. Dat was ook voor hem een hele moeilijke situatie.'

'Ons huwelijk is nooit een heel erg goed huwelijk geweest, maar zonder de oorlog was het zeker niet zo snel kapot gegaan. Hij wilde niet accepteren dat ik daar was. Maar ik was juist voor hem gekomen. Hij had het ook mooi voorgesteld. Toen ik nog in Doboj was en hij al in Zenica, kwam hij een keer naar de veilige zone. Toen heeft hij me gezegd dat het daar goed is en dat je daar alles kon kopen, net als in Doboj voor de oorlog. Maar dat was niet zo, anders was ik zeker niet naar Zenica gegaan. Aan de andere kant wilde ik ook niet in Doboj blijven. Doboj was ook niets meer voor mij. Allemaal vreemde mensen, vluchtelingen uit de heuvels die ik niet kende. Zij waren wel Serviërs, maar wat heb ik daaraan. Ik wilde gewoon kunnen uitgaan en dacht dat Zenica de oplossing was. Maar dat was niet zo, het was allemaal veranderd.'

'De Moslims die al jaren in Zenica woonden, zagen vluchtelingen uit andere steden als parasieten of zoiets. Ik zal het nooit vergeten. Als ik het vergelijk met Nederland, dan vraag ik me af: wat voor mensen zijn het? Ik voel me hier meer geaccepteerd en

thuis dan in Zenica, terwijl die stad zeventig kilometer van mijn geboortestad ligt en Nederland wel tweeduidig en niet welkom.'

'Eigenlijk hadden ze het moeten waarden dat ik daar wilde wonen. Ik geloofde in de politiek van moslim-president Ali Izetbekovic. In het begin deed het me pijn dat Joegoslavië niet meer bestond, maar ik dacht: oké, dan Bosnië maar. Bosnië als een soort klein Joegoslavië, want in Bosnië waren er drie nationaliteiten. Dat leek me een goede oplossing: met z'n allen blijven samenwonen. En toen Serviërs niet meer met de moslims wilden samenwonen, dacht ik: ik ga naar de moslims toe, dat zijn mijn vrienden. Nu denk ik er wel anders over, over dat samenleven. Dat gaat blijkbaar niet. Zelf heb ik nog wel vrienden onder moslims. Ik ga niet zeggen dat ze allemaal slecht zijn, maar teruggaan naar een moslim gebied, dat doe ik nooit meer.'

Frikadellen

'Voor de oorlog was het zo, dat wie naar de moskee wilde, die ging. Mijn ex-schoonmoeder ging altijd naar de moskee. En Kroatische mensen die naar de rooms katholieke kerk wilden, die gingen ook wel. Bij mij in de familie liep men niet zo hard. Wel werd er door mijn moeder twee keer pasen en kerst gevierd, zowel katholiek als orthodox. Dat verschilde een paar dagen. Dat waren gewoon familiefeestjes. Mijn schoonmoeder vierde Bajran, een groot moslimfeest, en dan feestte ik daar mee. Ik kon overal aan mee doen. Je leefde allemaal samen. De moslims kwamen ook naar mijn vader en moeder toe met kerst of met pasen. Dat was heel normaal. Maar in de oorlog is dat anders geworden.

Bosnische moslims zijn nooit zo fanatiek geweest. Echte moslims eten geen varkensvlees en drinken niet. Tachtig procent van de Bosnische moslims deed dat wel. Toen de oorlog begon, wilde plotseling geen moslim meer varkensvlees eten. Mijn man ook niet. Nog steeds niet, denk ik, maar hij eet wel frikadellen. Het niet drinken van alcohol beperken ze meestal tot de Ramadan, de vastentijd. Daarna drinken de meesten er weer lustig op los. Dat snap ik niet goed. Als ze zo graag moslim willen zijn, moeten ze zich toch aan de regels houden? Een katholiek kan toch ook niet zomaar gaan stelen of verkrachten. Als je iets wil zijn, moet je consequent zijn. Nu lijkt het er meer op dat het een manier is om tot een groep te behoren. Dat geldt ook voor de Serviërs. Vroeger waren het vooral de mensen in de dorpen die naar de kerk gingen en heiligen hadden. Nu moet bijvoorbeeld iedere soldaat een heilige hebben. Mijn broer ook. Hij vond dat raar, maar hij moest, omdat hij Servier is. Hij heeft toen maar gekozen voor de heilige Nicolaas. Dat is toch stom. Als je iets niet wil, dan kunnen ze je toch niet dwingen? Je kunt toch niet geloofsdingen verplicht stellen? Het is daar nu een rare toestand. Kerk en politiek worden erg door elkaar gehaald. Ik vind dat kerk en politiek niet samen op één stoel kunnen zitten.'

Nederland

'Door bemiddeling van Artsen zonder Grenzen zijn wij naar Nederland

gekomen. Mijn man was ziek, hij had non-Hodgkin, een vorm van kanker. Eerst kreeg hij therapie in Kroatië. Maar die werd afgebroken. Daarna hoorden wij dat wij naar Nederland konden komen. We zijn in een opvangcentrum in Apeldoorn gehuisvest. Het was er heel erg mooi. Ik vond het jammer dat ik na drie maanden weer weg moest. Het eerste contact met Nederlanders was hartstikke goed. Wij kregen alles wat wij nodig hadden. De mensen die daar werken waren erg leuk en zij hebben ons heel goed geholpen. Na drie maanden hebben wij in Maarssen een huis gekregen. Sinds die tijd ben ik nu hier.'

Blauwe plekken

'Het huwelijk verslechterde hier verder. Mijn ex-man was niet tevreden. Hij kon niet aarden en wilde terug. Hij wilde de taal niet graag leren. Ik was de hele tijd bezig met school, met het leren van de Nederlandse taal en met contact leggen met Nederlandse mensen. Hij niet, hij zat of thuis, of bij andere mensen uit Bosnië die hetzelfde denken als hij. Dat was een groot probleem.'

'Het werd al snel een onmogelijke situatie. Ik zorgde vaak dat ik overdag weg was. Of hij op zijn beurt 's nachts. Hij sloeg me. Het werd echt onhoudbaar; ook voor de kinderen. Ik liep rond vol blauwe plekken. Ik ging naar mijn huisarts om het te vertellen. Ik was bang dat hij me een keer zou doodslaan. Daarom wilde ik dat iemand er iets vanaf wist, omdat ik gevaar liep. Iemand moet dan toch weten wat er aan de hand is. Maar mijn huisarts kon me niet helpen. Toen ben ik naar een advocaat gegaan; ik wilde scheiden. Maar dat kon ook niet. Want er is een wet die bepaalt dat ik drie jaar bij mijn man

moet blijven voordat ik in aanmerking kom voor een eigen verblijfsvergunning. De mijne was afhankelijk van hem. Dus als ik scheiden moest ik met de kinderen, of – nog erger – zonder kinderen terug naar Bosnië. Dat wilde ik niet. Ik heb die drie jaar echt volgehouden. Ik was van plan na die drie jaar geen dag langer te wachten en zo snel mogelijk te scheiden. Ik heb de dagen afgesteld. Ik ging meteen naar mijn advocaat. Er volgde een nieuwe teleurstelling. De advocaat meldde dat ik pas een verblijfsvergunning kon krijgen als ik werk had, want ik moest in mijn eigen levensonderhoud kunnen voorzien. Ik kon niet scheiden zonder werk. Dat was een nachtmerrie. Ik ben een persoon die alles van de positieve kant wil zien; ik zit niet zo snel in zak en as, maar die tijd was ik echt depressief. Ik wist niet meer wat ik moest doen. Ik vreesde gewoon gék te worden. Ik kon het niet meer aan. Toen wilde ik zelfs liever terug naar Bosnië, dan hier met hem blijven. Ik heb mijn moeder gebeld om te zeggen dat ik terug kwam. Het was daar onleefbaar, maar dat maakte me even niets meer uit. Ik wilde met geheven hoofd kunnen leven. Maar er kwam onverwacht toch nog een oplossing. Mijn contactpersoon bij de gemeente (Sociale Dienst) heeft me heel goed geholpen. Een fantastische vrouw. Haar naam mag best genoemd worden: Angélique de Kronde. Nog steeds als ik problemen heb kan ik bij haar terecht. Ze heeft een vacature voor mij gevonden, bij de Bloedbank. Ik heb gesolliciteerd en de baan gekregen. Eerst een jaar in de Banenpool; dan zouden ze verder kijken. Ik naar de advocaat. Die zei, dat ik voor een jaar een verblijfsvergunning kon krijgen, maar als ik dan verder geen baan meer had, dan moest ik alsnog weg. Ik werd toen echt wanhopig. Ik wist niet wat ik nog meer

moest doen om hier te mogen blijven. Gelukkig kreeg ik na drie maanden een vast contract. In april ben ik vijf jaar in Nederland en dan krijg ik een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Dan heb ik geen zorgen meer.'

Heimwee

'Alhoewel ik nu niet meer terug hoef, wil ik dat soms nog wel. Dan droom ik dat alles daar goed is. Dat ik gewoon terug kan. Maar als ik reëel ben, weet ik dat ik nooit terug ga. Als het kerst is of bij andere bijzondere dagen zoals verjaardagen heb ik heimwee naar daar. Dan ben ik nostalgisch. Ze hebben het daar economisch wel slecht, maar ze zijn bij elkaar. Hier ben ik zo ver van mijn familie, van mijn ouders. Als ik in zo'n bui ben, wil ik erg graag terug, maar op andere momenten niet. Ik hang tussen Bosnië en Nederland in. Ik mis niet zozeer mijn land, maar wel mijn familie. Als ik daar ben – ik ben er pasgeleden vier weken geweest – mis ik in de vierde week Nederland, de mensen hier, mijn collega's. Ik denk dat ik nooit meer in mijn leven tevreden zal zijn. Ik heb altijd heimwee, waar ik ook ben.'

De kinderen konden hier wennen, dan kunnen ze in principe ook daar wel wennen, maar wat voor perspectief hebben ze daar? Hoe kunnen ze op school wennen? Als ze daar op vakantie zijn, is het geen probleem, maar als we definitief zouden gaan, dan vraag ik mij af of dat wel goed gaat op school. School daar is zo verschillend van school hier. Ze hebben hier een andere manier van leven. Het zal echt moeilijk voor ze worden daar; ook omdat ze er niet helemaal bij horen. Ik ben in Doboj weliswaar niet helemaal Servisch, maar daar

Lees verder op pagina 21